

لوح مبارك خطاب به شيخ محمدتقي اصفهاني
معروف به نجفي

مؤسسه معارف بهائي، كنانادا
١٥٧ بديع - ٢٠٠١ ميلادي

لوح خطاب به شيخ محمد تقى نجفى اصفهاني
نشر اول: مؤسسه ملى مطبوعات امري سنه ۱۱۹ بديع
ناشر: مؤسسه معارف بهائي كناندا
۱۵۷ بديع ۲۰۰۱ ميلادي
شماره بين المللي كتاب ۲- ۴۱- ۸۹۶۱۹۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ الْمَلِكِ الْقَدِيمِ الْعَلِيِّ الْحَكِيمِ

الحمد لله الباقي بلا فناء والدائم بلا زوال والقائم بلا إنتقال
المهيمن بسلطانه والظاهر بآياته والباطن بأسراره الذي بأمره
ارتفعت راية الكلمة العليا في ناسوت الانشاء ونصب علم يفعل
مايشاء بين الورى هو الذى أظهر أمره لهداية خلقه وأنزل آياته
إظهاراً لحجته وبرهانه وزين ديباج كتاب الانسان بالبيان بقوله
﴿ الرحمن علم القرآن خلق الانسان علمه البيان ﴾ لا إله الا هو
الفرد الواحد المقتدر العزيز المنان * النور الساطع من أفق سماء
المطاء والصلاة المشرقة من مطلع إرادة الله مالك ملكوت
الأسماء على الواسطة الكبرى والقلم الأعلى الذى جعله الله مطلع
أسماه الحسنى ومشرق صفاته العليا وبه أشرق نور التوحيد من
افق العالم وحكم التفريد بين الأمم الذين أقبلوا بوجوه نورا الى

الأفق الأعلى واعترفوا بما نطق به لسان البيان في ملكوت العرفان
 الملك والمكوت والعظمة والجبروت لله المقتدر العزيز الفيّاض *
 يا أيّها العالم الجليل إسمع نداء المظلوم انه ينصحك لوجه الله
 ويمظك بما يقرّبك اليه في كل الأحوال انه هو الغني المتعال *
 أعلم ان الآذان خلقت لاصغاء النداء في هذا اليوم الذي كان
 مذكوراً في الكتب والزيبر والألواح * في أوّل الأمر طهر نفسك
 بماء الانقطاع وزين رأسك باكليل التقوى وهيكلك بطراز
 التوكل على الله ثم قم عن مقامك مقبلاً الى البيت الأعظم مطاف من
 في العالم من لدن مالك القدم وقل * إلهي إلهي ومقصودي ومعبودي
 وسيدي وسندي وغاية أمني ورجائي تراني مقبلاً اليك وتمسكاً
 بحبل جودك ومتشبثاً بذيل عطائك ومعترفاً بتقدّيس نفسك
 وتنزيه ذاتك مقراً بوحدانيتك وفردانيتك أشهد أنك أنت
 الفرد الواحد الأحد الصمد ما اتخذت لنفسك شريكاً في الملك
 ولا نظيراً في الأرض قد شهدت الكائنات بما شهد به لسان
 عظمتك قبلها أنك أنت الله لا إله إلا أنت لم تزل كنت مقدّساً
 عن ذكر عبادك ومتعالياً عن وصف خلقك * أي ربّ ترى الجاهل
 قصد بحر علمك والمطشان كوثر بيانك والذليل خباء عزك
 والفقير كنز غنائك والسائل مشرق حكمتك والضعيف مطلع

قدرتك والمسكين سماء كرمك والكيل ملكوت ذكرك
 أشهد يا إلهي وسلطاني بأنك خلقتني لذكرك وثنائك ونصرة
 أمرك واني نصرت أعداءك الذين تقضوا عهدك ونبذوا كتابك
 وكفروا بك وبآياتك آه آه من غفلتي وخجلتي وخطيئتي وجريرتي
 التي منعتني عن الورد في طمطم بجر أحديتك ومقام يم رحمتك
 فآه آه ثم آه آه من سوء حالي وكبر عصياني قد اظهرتني يا إلهي
 لاعلاء كلمتك واظهار امرك ولكن غفلتي منعتني وأحاطت بي
 بحيث قتت على نحو آثارك وسفك دماء أوليائك ومطالع آياتك
 ومشارك وحيك ومخازن أسرارك * أي رب أي رب أي رب أي
 رب أي رب أي رب أي رب أي رب أي رب أشهد بظلمي
 سقطت أثمار سدرة عدلك وبنار عصياني احترقت أفئدة المقرئين
 من خلقك وذابت أكباد المخلصين من عبادك فآه آه من شقوتي
 فآه آه من ظلمي فآه آه من بعدى وغفلتي وجهلي وذلي وإعراضي
 واعتراضي كم من أيام فيها أمرت عبادك وأولياءك على حفظي
 واني أمرتهم بضررك وضر أمنائك وكم من ليال فيها ذكرتني
 بفضلك ودللتني الى صراطك واتي أعرضت عنك وعن آياتك *
 وعزتك يا أمل الموحدين ورجاء أفئدة المنقطعين لا أجد لنفسي
 دونك معيناً ولا سواك سلطاناً ولا ملجأً ولا ملاذاً فآه آه إعراضي

أحرق ستر عصمتي واعتراضي شقَّ حجاب حرمتي * ياليت
كنت تحت أطباق التراب وماظهر سوء أعمالي بين عبادك * أي
رب ترى العاصي أقبل الى مطلع عفوك وعطائك وجبل الظلم أراد
سما رحمتك وغفرانك فآه آه جريراتي المعظمي منعتني عن
التقرب الى بساط رحمتك وخطيئاتي الكبرى أبعدتني عن ساحة
قربك أنا الذي فرطت في جنبك ونقضت عهدك وميثاقك
وارتكبت ماناح به سكان مدائن عدلك ومطالع فضلك في بلادك
أشهد يا إلهي إني تركت أوامرك وأخذت أوامر نفسي ونبتت
أحكام كتابك وأخذت كتاب هواي فآه آه كلما زادت شقوتي
زاد حلمك وكلما اشتعلت نار عصياني سترها عفوك وفضلك
وعزتك يا مقصود العالم ومحبوب الأمم صبرك غررتني واصطبارك
شجعني ترى يا إلهي عبراتي من خجلتي وزفراتي من غفلتي وعظمتك
لا أجد لنفسي مقرأ إلا ظل بساط كرمك ولا مهربا إلا تحت
قباب رحمتك تراني في بحر اليأس والقنوط بعد ما أسمعني كلمة
لا تقنطوا وعزتك ظلمي قطع جبل أمني وعصياني سوّد وجهي
أمام كرسي عدلك * أي رب ترى الميتم طروحا لذي باب عطائك
ويستحي أن يطلب كوثر عفوك من يد فضلك * قد أعطيتني لسانا
لذكرك وثنائك وانه نطق بما ذابت به أكباد المقرئين من

أصفيائك واحترقت أفئدة المخلصين من أهل حظائر قدسك
وأعطيتني بصراً لمشاهدة آثارك وملاحظة آياتك ومظاهر صنعك
وإني نبذت ارادتك وعملت ما نأح به المخلصون من خلقك
والمنقطعون من عبادك وأعطيتني سمعاً لأسمع به ذكرك وثناءك
وما أنزله من سماء كرمك وهواء ارادتك فأه آه اني تركت أمرك
وأمرت عبادك بسب أمنائك وأوليائك وعملت أمام كرسي عدلك
ما ارتفعت به زفرات الموحدين والمخلصين من أهل مملكته
لم أدري يا الهى أي عصياني أذكره تلقاء أمواج بحر جودك وأي
خطائي أنطق به عند تجليات أنوار شمس مواهبك والطفلك
أسألك في هذا الحين بأسرار كتابك وما كان مكنوناً في علمك
وباللائلى المستورة في أصداف عمان رحمتك أن تجعلني من الذين
ذكرتهم في كتابك ووصفتهم في ألواحك * هل قدرت لى يا الهى
بعد هذا الحزن من سرور وبعد هذا القبض من بسط وبعد هذا
العسر من يسر فأه آه قد جعلت المنابر لذكرك وارتفاع كلمتك
وإظهار أمرك وإني ارتقيت إليها لاعلاء تقضى عهدك وألقيت
على العباد ما نأح به أهل سرادق عظمتك وسكان مدائن علمك
كم من أوقات أنزلت فيها مائدة بيانك من سماء عطائك وإني
كفرت بها وكم من أحيان دعوتني فيها إلى فرات رحمتك وإني

أعرضت عنه بما اتبعت النفس والهوى * وعزتك لم أدر من أيّ
 ذنب أستغفرك وأتوب اليك ومن أيّ ظلم أرجع الي بساط
 جودك وساحة كرمك قد بلغت جريراتي وخطيئاتي مقاما عجز
 المحصون عن إحصائها والمحررون عن تحريرها * أسألك يا مبدل
 الظلمة بالنور ومظهر الأبرار في الطور أيدني في كل الأحوال
 على التوكل عليك وتفويض الأمور اليك * ثم اجعني يا الهى
 راضياً بما رقم من قلم قضائك وبراءة تقديرك انك أنت المقتدر
 على ما تشاء وفي قبضتك زمام من في السموات والأرضين لا اله
 الا أنت العليم الحكيم *

يا شيخ أعلم أن مقتريات العباد وإعراضهم واعتراضهم لا تضر
 من تمسك بحبل العناية وتشبث بأذيال رحمة مالك البرية لعمر الله
 إن البهاء مانطق عن الهوى قد أنطقه الذى أنطق الأشياء بذكره
 وتناثه لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر المختار *

صاحبان أبصار حديده وآذان واعيه وقلوب منيره وصدور
 منشرحه صدقرا از كذب بشناسند وتميز دهند این مناجات را كه
 از لسان مظلوم جارى شده قرائت نمائيد و بقلب فارغ و سمع
 طاهر مقدس در آن تفكر فرمائيد شايد نفحات انقطاع را يبايد
 و بر خود و عباد رحم كنيد *

إلهام معبودا مقصودا کریمارحیما * جانها از تو واقتدارها در قبضه
 قدرت تو * هر که را بلند کنی از ملک بکنند و بمقام و در رفعا مقاماً
 عالیارسد * و هر که را ایندازی از خاک پست تر بلکه هیچ از او بهتر *
 پروردکارا باتباه کاری و کناه کاری و عدم پرهیز کاری مقصد صدق
 میطلبیم و لقاء اولیائت را میجوئیم امر امر تو و حکم آن تو و عالم قدرت
 زیر فرمان تو * هر چه کنی عدل صرف است بل فضل محض *
 یک تجلی از تجلیات اسم رحمانت رسم عصیان را از جهان بر اندازد
 و محو نماید * و یک نسیم از نسائم یوم ظهورت عالم را بخلعت تازه مزین
 نماید * ای توانا توانا ترا توانائی بخش و مردگان را زندگی عطا فرما *
 شاید تو را بیابند و بدریای آکاهیت راه یابند و بر امرت مستقیم
 مانند * اگر از لغات مختلفه عالم عرف ثنای تو متضوع شود همه
 محبوب جان و مقصود روان چه تازی چه پارسی اگر از آن محروم
 ماند قابل ذکر نه چه الفاظ چه معانی * ای پروردکار از تو میطلبم
 کل را راه غائی و هدایت فرمائی توئی قادر و توانا و عالم و بینا * نسأل
 الله أن یؤیدک علی العدل والانصاف و یرفک ما کان مستوراً
 عن العیون والأبصار انه هو العزیز المختار * استدعا آنکه در آنچه
 ظاهر شده تفکر نمایند و بعدل و انصاف تکلم فرمایند * شاید
 تجلیات انوار آفتاب صدق و صفا پر تو افکند و از تاریکی نادانی

نجات بخشد و عالم را بنوردانائی روشن فرماید * این مظلوم مدارس
زرفته مباحث ندیده * لعمری انی ما أظهرت نفسی بل الله أظهرنی
کیف أراد * در لوح حضرت سلطان آیده الله تبارک و تعالی این
کلمات از لسان مظلوم جاری *

یا سلطان انی کنت كأحد من العباد وراقداً علی المهاد مرت علی
نساء السبجان و علمنی علم ما کان لیس هذا من عندی بل من لدن
عزیز علیم * و أمرنی بالتداء بین الأرض و السماء بذلك ورد علی
ماذرفت به دموع العارفين * ما قرأت ما عند الناس من العلوم و ما
دخلت المدارس فسال المدينة التي کنت فيها لتوقن بانی لست
من الکاذبین * هذه ورقة حرکتها أریاح مشیة ربک العزیز
الحمید * هل لها إستقرار عند هبوب أریاح عاصفات لا و مالک
الاسماء و الصفات بل تحرکتها کیف تريد * لیس للمعدم وجود تلقاء
القدم قد جاء أمره المبرم و أنطقني بذكره بین العالمین * انی لم
أکن الا کالمیت تلقاء أمره قلبتی یدیر ادة ربک الرحمن الرحیم *
حال بهترانکه انجناب خود را بجا انقطاع که از معین قلم اعلی جاری
شده طاهر نمایند و لوجه الله در آنچه از قبل و بعد ظاهر شده و یا نازل
گشته تفکر کنند و بعد بحکمت و بیان در اتحاد نار ضغینه
و بنضاء که در قلوب احزاب عالم مکنون است بقدر مقدور سعی

وجاهد شوند * مقصود از ارسال رسل و انزال کتب معرفه الله
 والفت و اتحاد عباد بوده * حال ملاحظه میشود شریعت الهی را
 سبب و علت بغض و عناد نموده اند * زهی حسرت و ندامت که
 اکثری بیاغند هم متمسک و مشغول و از ما عند الله غافل و محجوب *
 قل الهی الهی زین رأسی با کلیل العدل و هیکلکی بطراز الانصاف
 إنک أنت مالک المواهب و الألطاف * عدل و انصاف دو حارسند
 از برای حفظ عباد و از این دو کلمات محکمه مبارکه که علت صلاح
 عالم و حفظ امم است ظاهر گردد * در یکی از الواح از قلم مظلوم
 این کلمات جاری * حق جل جلاله از برای ظهور جواهر معانی
 از معدن انسانی آمده یعنی مشارق امر و مخازن لآلی علم او
 چه که إنه تعالی غیب مکنون مستور عن الأنظار * أنظر ما أنزله
 الرحمن فی الفرقان * لا تدركه الابصار وهو يدرك الابصار وهو
 اللطیف الخبیر * الیوم دین الله و مذهب الله انکه مذاهب مختلفه
 و سبل متعدد مراسب و علت بغض نمایند * این اصول و قوانین
 و راههای محکم متین از مطلع واحد ظاهر و از مشرق واحد مشرق
 و این اختلافات نظر بمصالح وقت و زمان و قرون و اعصار بوده *
 ای اهل بها کرمیت را محکم نمائید که شاید جدال و نزاع مذهبی
 از بین اهل عالم مرتفع شود و محو گردد * حبا لله و لعباده بر این امر

عظیم خطیر قیام نمائید ضغینه و بغضای مذهبی ناریست عالم سوز
 و اطفاء آن بسیار صعب مکرید قدرت الهی ناس را از این بلا عظیم
 نجات بخشد * در محاربه واقعه بین دولتین ملاحظه نمائید طرفین
 از مال و جان گذشتند چه مقدار قریها کآن لم یکن ملاحظه شد *
 مشکاة بیان را این کلمه بمثابة مصباح است * أي اهل عالم همه
 بار یکدارید و برك یکشا خسار * بکمال محبت و اتحاد و مودت
 و اتفاق سلوک نمائید * قسم بآفتاب حقیقت نور اتفاق آفاق قرار روشن
 و منور سازد * حق آگاه کواه این گفتار بوده و هست جهد نمائید
 تا باین مقام بلند اعلی که مقام صیانت و حفظ عالم انسانیت فائز
 شوید این قصد سلطان مقاصد و این امل ملیک آمال * ولکن تا فاق
 آفتاب عدل از سحاب تیره ظلم فارغ نشود ظهور این مقام مشکل
 بنظر می آید * و سحاب تیره مظاهر ظنون و اوها مانند یعنی علمای
 ایران * گاهی بلسان شریعت و هنگامی بلسان حقیقت و طریقت
 نطق نمودیم و مقصد اقصی و غایت قصوی ظهور این مقام بلند اعلی
 بوده و کفی بالله شهیداً * ای اهل بها با جمیع اهل عالم بروح و ریحان
 معاشرت نمائید اگر نزد شما کلمه و باجوهریست که دون شما از آن
 محروم بلسان محبت و شفقت القا نمائید و بنمائید اگر قبول شد
 و اثر نمود مقصد حاصل والا اورا با و کذا رید و درباره او دعا

نمایدند جفا لسان شفقت جذاب قلوب است و مانند روح و عثابه
معانیدست از برای الفاظ و مانند آفتاب است از برای اشراف آفتاب
حکمت و دانائی • مقصود از علماء در این موارد که ذکر شده
نفوسى هستند که خود را در ظاهر بلباس علم می آریند و در باطن
ازان محروم • در ذکر این مقام در لوح حضرت سلطان چند فقره
از فقرات کلمات مکنونه که با اسم صحیفه فاطمیه صلوات الله علیها
از قلم ابهی ظاهر ذکر میشود •

﴿ ای بی وفایان ﴾ چرا در ظاهر دعوی شبانی کنید و در باطن
ذنب اغنام من شده اید • مثل شما مثل ستاره قبل از صبح است که
در ظاهر درّی و روشن است و در باطن سبب اضلال و هلاکت
کاروانهای مدینه و دیار منست • و همچنین میفرماید •

(ای بظاهر آراسته و بی باطن کاسته) مثل تو مثل آب تلخ صافست که
کمال لطافت و صفا ازان در ظاهر مشاهده شود و چون بدست
صراف ذائقه احدیه افتد قطره ازان را قبول نفرماید • تجلی
آفتاب در تراب و مرءات هرد و موجود و لکن از فرقدان تا ارض
فرقدان بلکه فرق بی منتهی در میان • و همچنین میفرماید •

﴿ ای سردنیا ﴾ بسا سحر کاهان تجلی عنایت من از مشرق
لا مکان بکمان تو آمد و ترا در بستر راحت بغیر مشغول دید و چون

برق روحانی بمقرّ عزّ نورانی رجوع نمود و در مکان قرب نزد جتود
 قدس اظهار نداشتم و خجلت ترا نپسندیدم * و همچنین میفرماید
 ﴿أَيُّ مَدْعَى دَوْسْتِي مِنْ﴾ در سحر کاهان نسیم عنایت
 من بر تو مرور نمود و ترا در فراش غفلت خفته یافت و بر حال
 تو کریست و باز کشت * أما علمائیکه فی الحقیقه بطراز علم
 و أخلاق مزینند ایشان بمثابة رأسند از برای هیکل عالم و مانند
 بصرند از برای أمم * لازال هدایت عباد بان نفوس مقدّسه بوده
 وهست * نسأل الله أن یوقّهم علی ما یحبّ ویرضی انه هو مولی
 الوری وربّ الآخرة والأولی *

یاشیخ انا سمعنا ان جنابك أعرضت عنا واعرضت علينا حيث
 أمرت الناس بسبي وأفتيت على سفك دماء العباد * لله درّ من قال
 ﴿طَوْعًا لِقَاضِي أُنِي فِي حَكْمِهِ عَجَبًا﴾

أَفْتِي بِسَفْكِ دَمِي فِي الْحِلِّ وَالْحَرَمِ ﴿

براستی میگویم آنچه در سبیل الهی وارد شود محبوب جان است
 و مقصود روان * سمّ مهلك در سبیلش شهدیست فائق و عذابش
 عذیبت لائق * در لوح حضرت سلطان ذکر شده * و نفسه
 الحقّ لا أجزع من البلیایا فی سبیله ولا من الرّزایا فی حبه قد
 جعل الله البلاء غادية لهذه الدّسكرة الخضراء و ذبالة لمصباحه الذی

به آشرفت الأرض والسماء * أقبل بقلبك الى شطر كعبة الله المهيمن
 القيوم * ثم ارفع يديك باستقامة ترتفع بها أيادي المكنات الى سماء
 فضل الله رب العالمين * ثم وجهه اليه بتوجهه تتوجه به الكائنات
 الى أفقه المشرق المنير * وقل أي رب تراني مقبلا الى سماء جودك
 وبحر عطائك ومعرضا عن دونك * أسألك بتجليات نير ظهورك
 في الطور * وباشراقات شمس فضلك من أفق اسمك الغفور أن
 تغفر لي وارحمي * ثم اكتب لي من قلمك الأعلى ما يرفعني باسمك
 في ناسوت الانشاء * أي رب وفقني على التوجه اليك واصفاه
 نداء أوليائك الذين ما أضعفتهم قوة العالم وما منعتهم سطوة الامم
 أقبلوا وقالوا الله ربنا ورب من في السموات والأرضين *

ياشيخ براستي ميگويم ختم رحیق مختوم باسم قیوم برداشته شد
 خود را محروم نما * این مظلوم لوجه الله میگوید تو هم لوجه الله
 در آنچه نازل شده و ظاهر کشته تفکر نما شاید از فیوضات فیاض
 حقیقی در این یوم مبارک نصیب برداری و محروم غانی * لیس هذا
 علی الله بعزیز * آدم خاکی از کلمه إلهی عرشی شد * وصیاد
 ماهی دارای حکمت ربانی کشت * حضرت ابوذر داعی غم
 بود سید ام شد *

ياشيخ امروز روز علوم و فنون ظاهره نبوده و نیست چه که

ملاحظه شد نفسی که يك کلمه از آن علوم آگاه نه بر کرنی
 عقیان در صدر مجلس عرفان مستوی و صاحب علوم و دارای فنون
 محروم * مقصود از این علوم علومی است که از لفظ ابتداشود
 و بلفظ منتهی گردد * ولکن علومیکه اثر و ثمر از آن ظاهر و سبب
 راحت و آسایش عباد است عند الله مقبول بوده و هست * لو تسمع
 ندائی تدعُ ما عندك و تتوجه الی مقام ماج فیہ بحر الحکمة
 و البیان و هاج عرف عنایة ربك الرحمن * در این مقام بنظر آمد فی
 الجمله از امور گذشته ذکر شود شاید سبب ظهور عدل و انصاف
 گردد * این مظلوم در آیامیکه حضرت سلطان آید الله ربّه
 الرحمن عزم توجه باصفهان نموده اذن حاصل کرده قصد زیارت
 بقاع مقدسه منوره ائمه صلوات الله علیهم نموده و بعد از رجوع
 نظر بکرمی هواء دار الخلافه و شدت آن بلواسان رفتم * و بعد
 از توجه حکایت حضرت سلطان آید الله تبارک و تعالی واقع *
 و در آن آیام امور منقلب و نار غضب مشتعل * جمعی را أخذ
 نمودند از جمله این مظلوم را * لعن الله أبدا داخل آن امر
 منکر نبودیم * و در مجالس تحقیق هم عدم تقصیر ثابت مع ذلك
 مارا أخذ نمودند و از نیاوران که در آن آیام مقرر سلطنت بوده
 سر برهنه و پای برهنه پیاده بازنجیر بسجن طهران بردند چه که يك

ظالمی سواره همراه کلاه از سر برداشت و سرعت تمام باجمعی
 از میر غضبان و فرآشان مارا بردند و چهار شهر در مقامیکه شبه
 و مثل نداشت مقرّ معین نمودند * أمّا سجن که محلّ مظلوم
 و مظلومان بوده فی الحقیقه دخمه تنک تاریک از آن افضل بوده *
 و چون وارد حبس شدیم بعد از ورود مارا داخل دالاتی ظلمانی
 نمودند از انجا از سه پله سر اشیب گذشتیم و بمقرّ یکه معین نموده
 بودند رسیدیم * أمّا محلّ تاریک و معاشر قریب صد و پنجاه نفس
 از سارقین اموال و قاتلین نفوس و قاطعین طرق بوده * مع این
 جمعیت محلّ منفذ نداشت جز طریق که وارد شدیم اقلام از وصفش
 عاجز و روائح منتنه اش خارج از بیان و آن جمع اکثری بی لباس
 و فراش * الله يعلم ماورد علینا فی ذاک المقام الا تنن الا ظلم * و در
 ایام و ایامی در سجن مذکور در اعمال و احوال و حرکات حزب
 بابی تفکر مینمودیم که مع علو و سمو و ادراک آن حزب آیا چه
 شده که از ایشان چنین عملی ظاهر * یعنی جسارت و حرکت
 آن حزب نسبت بذات شاهانه * و بعد این مظلوم ایراده نمود که
 بعد از خروج از سجن بتمام همت در تهذیب آن نفوس قیام نماید
 و در شبی از شهادت عالم رؤیا از جمیع جهات اینکلمه علیا ایصفا شد *
 انا ننصرک بک و بقلمک لا تحزن عما ورد علیک ولا تخف انک

من الآمنين * سوف يبعث الله كوز الأَرْض وهم رجال ينصرونك
 بك وباسمك الذي به أحيأ الله أفئدة العارفين * وچون مظلوم
 از سجن خارج حسب الأمر حضرت پادشاه حرسه الله تعالى
 مع غلام دولت عليه ایران و دولت بهیه روس بعراق عرب توجه
 نمودیم * وبعد از ورود باعانت إلهی و فضل و رحمت ربانی آیات
 بمثل غیث هاطل نازل و باطراف اَرْض ارسال شد و جمیع عباد را
 مخصوص این حزب را بمواعظ حکیمانه و نصایح مشفقانه نصیحت
 نمودیم و از فساد و نزاع و جدال و محاربه منع کردیم تا آنکه از فضل
 الهی غفلت و نادانی بپر و دانائی بدل گشت و سلاح باصلاح
 و در آیام توقف در سجن اَرْض طا ا کر چه نوم از زحمت سلاسل
 و روائج منتنه قلیل بود و لکن بعضی از اوقات که دست میداد
 احساس میشد از جهت اعلای رأس چیزی بر صدر میریخت
 بمثابة رودخانه عظیمی که از قلّه جبل باذخ رفیعی بر اَرْض بریزد
 و بان جهت از جمیع اعضاء آثار نار ظاهر * و در آن حین لسان
 قرائت مینمود آنچه را که بر اصغاء آن احدى قلدرنه * و بعضی از
 بیانات که در ألواح مخصوص این حزب نازل ذکر میشود تا یقین
 مبین کل بدانند که این مظلوم عمل نموده آنچه را که نزد عقلاء
 و مظاهر عدل و انصاف محبوب و مقبول بوده * یا اولیاء الله

في بلاده وأحبائه في دياره يوصيكم المظلوم بالأمانة والديانة * طوبى
لمدينة فازت بأنوارهما يرفع مقام الانسان ويفتح باب الاطمينان
على من في الامكان * طوبى لمن تمسك بهما وعرف شأنهما وويل
لمن أنكر مقامهما *

و در مقام ديكر اين كلمات نازل * إنا نأمر عباد الله واماءه بالمعصية
والتقوى ليقومن من رقد الهوى وتوجهن الى الله فاطر الأرض
والسما كذلك أمرنا العباد حين ما أشرق نير الآفاق من جهة
العراق * ليس ضررى سجنى وبلائى وما ورد على من طغاة العباد
بل عمل الذين ينسبون أنفسهم الى نفسى ويرتكبون ما ينوح به
قلبي وقلمى * إن الذين يفسدون فى الأرض ويتصرفون فى أموال
الناس ويدخلون البيوت من غير اذن صاحبها انى برى منهم
الآن أن يتوبوا ويرجعوا الى الله الغفور الرحيم *

و در مقام ديكر * ياملاً الأرض سارعوا الى مرضاة الله وجاهدوا
حق الجهاد فى اظهار أمره المبرم المتين * قد قدرنا الجهاد فى سبيل
الله يحنود الحكمة والبيان وبالأخلاق والأعمال كذلك قضى
الأمر من لدن قوى قدير * ليس الفخر لمن يفسد فى الأرض
بعد إصلاحها اتقوا الله يا قوم ولا تكونوا من الظالمين *
و در مقام ديكر * لاتسبوا أحدا ينكم قد جئنا لاتحاد من على

الارض واتفاقهم يشهد بذلك ما ظهر من بحر يياتي بين العباد
ولكن القوم أكثرهم في بعد بين * ان يسبكم أحد أو يمسكم
ضر في سبيل الله اصبروا وتوكلوا على السامع البصير * إنه يشهد
ويرى ويعمل ما أراد بسلاطان من عنده إنه هو المقتدر القدير *
قد منعتهم عن النزاع والجدال في كتاب الله العزيز العظيم * تمسكوا
بما تنتفع به أنفسكم وأهل العالم كذلك يأمركم مالك القدم الظاهر
بالاسم الأعظم أنه هو الأمر الحكيم *

و در مقام دیگر * ایاکم ان تسفکوا الدماء أخرجوا سيف اللسان
عن غمد البيان لان به تفتح مدائن القلوب * إنا رفعنا حكم القتل
عن بينكم ان الرحمة سبقت الممكنات ان كنتم تعلمون *

و در مقام دیگر * یا قوم لا تفسدوا فی الارض ولا تسفکوا الدماء
ولا تأکلوا اموال الناس بالباطل ولا تتبعوا کل ناعق رجیم *
و در مقام دیگر * آفتاب یان الهی را غروب أخذ نماید و أقول
از بی در نیاید * امروز این کلمه علیاً از سدره منتهی اصفا شد *
ای لمن أحببني واخذ أو امری ونبذ منتهی عنه فی کتابی *

و در مقام دیگر * امروز روز ذکر و ثناء و روز خد متست خود را
محروم نمائید * شما نید حروفات کلمات و کلمات کتاب * و شما
نهالهائی هستید که از دست عنایت در ارض رحمت کشته شده اید

و از اقطار کرم نمودند * شمارا از عاصفات شرک و قاصفات
 کفر حفظ فرمود و بآیادی شفقت تربیت نمود * حال وقت
 اثمار و اوراق است * و اثمار سدره انسانی اعمال طیبه و اخلاق
 مرضیه بوده و هست این اثمار را از غافلین منع نمائید اگر پذیرفتند
 مقصود حاصل و حیات ظاهر و الاذروم فی خوضهم یلعبون *
 یا حزب الله جهد نمائید شاید قلوب احزاب مختلفه عالم بآب
 بردباری و شفقت شما از ضغینه و بغضاء پاک و پاکیزه شود و قابل
 و لائق تجلیات آفتاب حقیقت گردد *

در اشراق چهارم از اشراقات ذکر نمودیم * از برای هر امری
 ناصری لازم و جنود منصوره در این ظهور اعمال و اخلاق
 پسندیده است * و قائد و سردار این جنود تقوی الله بوده اوست
 دارای کلّ و حاکم بر کلّ *

در تجلی سوّم از کتاب تجلیات ذکر نمودیم * سبب علوّ وجود
 و سدوّ آن علوم و فنون و صنایع است علم بمنزله جناح است
 از برای وجود و مرقات است از برای صعود تحصیلش بر کلّ
 لازم و لکن علومیکه اهل ارض از آن منتفع شوند نه علومیکه
 از حرف ابتدا شود و بحرف منتهی گردد * صاحبان علوم و صنایع را
 حقّ عظیم است بر اهل عالم * یشهد بذلك أمّ الیّان فی هذا المقام

المبین * فی الحقیقه کنز حقیقی از برای انسان علم اوست و اوست
 علت عزت و نعمت و فرح و نشاط و بهجت و انبساط * طوبی لمن
 تمسک به وویل للغافلین * آنجناب باید در جمیع احوال عباد را با آنچه
 سبب ظهور اخلاق روحانیه و اعمال طیبه است دعوت فرمایند
 تا کل آگاه شوند با آنچه که سبب ارتقاع وجود است * و بهمت
 کامل قصد مقام اعلی و ذروه علیا نمایند * و آنچه سبب
 اول است از برای تربیت خلق خشیه الله بوده طوبی للفائزین *
 کلمه اولی که در ورق اول فردوس از قلم ابهی مذکور و مسطور
 این است * برستی میگویم حفظ مبین و حصن متین از برای
 عموم اهل عالم خشیه الله بوده اوست سبب اکبر از برای حفظ
 بشر و علت کبری از برای صیانت وری * بلی در وجود آیتی
 موجود و آن انسان را از آنچه شایسته و لایق نیست منع مینماید
 و حراست میفرماید و نام آنرا حیا گذارده اند و لکن این فقره
 محدود است بمحدودی کل دارای این مقام نبوده و نیستند * باید
 سلاطین آیام و علمای انام بدین تمسک نمایند چه که اوست علت
 ظهور خشیه الله فیما سواه *

کلمه ثانی که در ورق ثانی از فردوس ذکر نمودیم این است * قلم
 بیان در این حین مظاهر قدرت و مشارق اقتدار یعنی حضرات

ملوك و سلاطين آیدم الله را نصیحت مینماید و بدین و تمسك بآن وصیت میکند اوست سبب بزرگ از برای نظم جهان و اطمینان من فی الامکان * سستی از کان دین سبب قوت جهال و جرئت و جسارت شده * برستی میگویم آنچه از مقام بلند دین کاست بر غفلت اشرار افزود و نتیجه بالأخره هرج و مرج است *
 اِسْمَعُوا يَا اُولَى الْاَبْصَارِ ثُمَّ اَعْتَبِرُوا يَا اُولَى الْاَنْظَارِ * امیدانکه آنجناب در آنچه ذکر شد باذن واعیه اوصاف فرمایند شاید عباد را از ما عندهم بجایند الله آگاه نمایند * از حق میطلبیم نور انصاف و آفتاب عدل را از سحاب تیره غفلت نجات بخشد و ظاهر فرماید * هیچ نوری بنور عدل معاد له نمینماید آنست سبب نظم عالم و راحت امم *

در صحیفه بیان این کلمه علیا مسطور و مرقوم * بگوای دوستان جهد نمائید شاید مصیباتیکه فی سبیل الله بر مظلوم و شما وارد شده بین ناس ضایع نشود بذیل عفت تمسك نمائید * و همچنین بحبل امانت و دیانت * صلاح عالم را ملاحظه نمائید نه هوای نفس را * یا حزب المظلوم شما را رعایت عالم * اغنام را از ذنب نفس و هوی مقدس دارید و بطراز تقوی الله مزین نمائید این است حکم محکم که از قلم قدم در این حین جاری شده * لعن الله سیف الأخلاق

والآداب أحد من سيوف الحديد * إن الفطرة في هذا الحين
 تنادي وتقول يا قوم قد أتى اليوم وأظهرني ربّي بنور كسفت عند
 اشراقه شمسُ البيان إتقوا الرحمن ولا تكونوا من الغافلين *
 کلمه سوّم که در ورق سوّم فردوس ذکر نمودیم این است *
 یابن الانسان لو تكون ناظرا الى الفضل صنع ما ينفعك وخذ
 ما ينتفع به العباد * وان تكن ناظر الى العدل اختر لدونك ما تختاره
 لنفسك * إن الانسان مرّة يرفعه الخضوع الى سماء العزة والاقترار
 وأخرى ينزله الغرور الى مقام الذلّة والانكسار * يوم عظیم است
 ونداء بزرگ * در لوحی از الواح این کلمه علیاراذکر نمودیم *
 اگر عالم روح بتامه بقوّه سامعه تبدیل شود میتوان گفت لائق
 اصغاء این نداء است که از افق أعلى مرتفع والاّ این آذانهای
 آلوده بقصص کاذبه لائق نبوده و نیست * طوبی للسامعین وویل
 للغافلین * از حقّ جلّ جلاله سائل وامل که مشارق ثروت و اقتدار
 و مطالع عزّت و اختیار یعنی ملوک ارض آیدهم الله را بر صلح
 اکبر تأیید فرماید * این است سبب اعظم از برای راحت امم *
 سلاطین آفاق و فقهیم الله باید باتفاق باین امر که سبب اعظم است
 از برای حفظ عالم تمسک فرمایند * امید آنکه قیام نمایند بر آنچه
 سبب آسایش عباد است * باید مجلس بزرگی ترتیب دهند

و حضرات ملوک و باوزراء در آن مجلس حاضر شوند و حکم اتحاد
 و اتفاق را جاری فرمایند و از سلاح باصلاح توجه کنند * و اگر
 سلطانی بر سلطانی بر خیزد سلاطین دیگر بر منع او قیام نمایند
 در این صورت عساکر و آلات و ادوات حرب لازم نه الاعلی
 قدر مقدور لحفظ بلادهم * و اگر باین خیر اعظم فائز شوند
 اهل مملکت کل براحت و مسرت بامور خود مشغول گردند
 و نوحه و ندبه اکثری از عباد ساکن شود * نسأل الله ان
 یؤیدهم علی ما یحب و یرضی إنه هو رب العرش و الثری و مالک
 الآخرة و الأولی * أحسن و اولی آنکه در آن مجلس خود سلاطین
 عظام حاضر شوند و حکم فرمایند * و هر یک از سلاطین که بر این
 امر و اجرای آن قیام فرماید او سید سلاطین است عند الله طوبی
 له و نعمی له * در این اراضی هر هنگام نوبت عسکریه میشود
 از هر جهتی فزع اکبر ظاهر * و هر یک از دول در هر سنه بر
 عساکر میافزاید چه که وزیرای حرب در این فقره حریصند
 و بهل من مزید ناطق * از قرار مذکور دولت ایران ایدها الله
 هم اراده نموده اند بر عسکر یفزایند * نزد مظلوم حال صد
 هزار عسکر منظم مرتب کفایت مینماید * امید آنکه آنحضرت
 بر نور عدل یفزایند * لعمر الله عدل جندیست قوی اوست

در مقام اول و در تبه اولی فاتح افنده و قلوب و اوست مبین اسرار
وجود و دارای رایت محبت وجود * و در خزان علوم الهی علمی
موجود که عمل بآن خوف از ائیل مینماید و لکن علی قدر مقدور
و آن ترتیبی است که باید از آیام طفولیت بآن عمل شود بسیار
فرق مینماید و آنچه از آن بکاهد بر جرأة میافزاید * اگر
إرادة الهی مدد فرماید شرح مبسوطی در آنچه ذکر شد از قلم
بیان جاری میگردد و شاید در مراتب علوم و فنون هم ظاهر شود
آنچه که سبب تجدید عالم و امم گردد * و همچنین کلمه در صحیفه
همراه از قلم اعلی مر قوم و مسطور و آن کلمه قوت مکنونه در
عباد را بتمامها ظاهر فرماید بلکه مثل آن بر آن یفزاید * نسأل الله
تبارک و تعالی أن یؤید عباده علی ما یحب و یرضی * این آیام
از جمیع جهات اعداء ظاهر و نار بغضاء مشتعل * ای اهل ارض
لعمری و عمرکم این مظلوم خیال ریاست نداشته و ندارد و مقصود
رفع آنچه سبب اختلاف احزاب عالم و تفریق امم است بوده
و هست تا کل فارغ و آزاد شوند و بخود پردازند * استدعا آنکه
دوستان این ذیل را بغبار اکاذیب نیالایند و بند کر خواری عادات
که نزد ایشان است از شأن و مقام و تقدیس و تنزیه نگاهند *
سبحان الله امروز روزیست که عقلاء از این مظلوم اخذ رأی نمایند

و از حق بطلبند آنچه را که سبب عزت و آسایش است * و لکن
 کلّ بر عکس بر اطفاء این نور ساطع لمیع جاهد و سعی و هر
 نفسی در صدد آن است که تقصیری ثابت نماید و یا ایرادی وارد
 آورد * امر بمقامی رسیده که از جمیع اطوار این مظلوم اظهار
 نموده اند آنچه را که ذکر آن شایسته نیست * یکی از دوستان
 از نفسی از نفوس مجتمعه در مدینه کبیره ذکر نموده که گفته
 در هر سنه مبلغ پنجاه هزار تومان از وطن بعکّا می رود و بکمال
 افسوس این فقره را ذکر نمود معلوم نشد محاسب که بوده و دفتر
 دار که * بازی این مظلوم در جمیع آنچه وارد آورده اند و گفته اند
 صابر و صامت چه که اراده آنکه از عنایت حق جلّ جلاله
 و رحمت مسبوقه حکم جدال و نزاع و سفک دماء را از عالم بقوه
 بیان محو نمائیم * در جمیع احوال در آنچه گفته اند بصبر جمیل
 تمسک بسته ایم و بحق گذارده ایم و لکن در جواب این فقره
 ذکر نمودیم * اکر فی الحقیقه در آنچه ذکر نموده صادق است
 باید مالک وجود و سلطان غیب و شهود را شکر نماید که نفسی را
 از ایران مبعوث فرموده که در سجن من غیر ناصر و معین
 ایران را تصرف فرموده و یک مالیات هر سنه از آن اخذ می فرماید *
 این مقام ستایش است نه نکوهش لو یکون من المنصفین *

واگر نفسی اراده نماید بر او راور این مظلوم واقف شود جواب این است که در بعضی از ایام و ایام اسرای عالم و مظلوم های امم بی قوت شب را بروز آورده اند و روز را شب * این اذکار را دوست نداشته و نداریم و از گوینده هم شکایت ننموده و نینمائیم * در این سجن شخص معززی چندی از سنک تراشی کسب معاش مینمود و در بعضی از اوقات هم بعضی بطعام الله مرزوق یعنی جوع *
 نسأل الله تبارك وتعالى أن يؤيد الكلّ على العدل والانصاف
 ويوقفهم على الانابة والرجوع أنه هو السامع المجيب *

سبحانك اللهم يا الهی تری ماورد علی المظلوم من الذین ما عاشرونی
 وقاموا علی ضرری ومسكنتی بحیث عجزت الاقلام عن ذكره
 والألسن عن بیانہ والألواح عن حملة * تسمع حنین قلبی وضجیح
 کینونتی وماورد علی أمنائک فی بلادک وأصفيائک فی مملکتک
 من الذین تقضوا عهدک وميثاقک * أي رب أسألك بضجیح
 العشاق فی الآفاق وبحنینهم فی بطنهم عن ساحة قربک وبالدماء
 التي سفکت فی حبک وبالأكباد التي ذابت فی سبيلک أن تحفظ
 أولیاءک من ظلم الذین غفلوا من أسرار اسمک المختار * أي رب
 أیدهم بقدرتک التي غلبت الأشياء ووقفهم علی الصبر والاصطبار
 إنک أنت المقتدر العزيز الوهاب * لا إله إلا أنت الکریم الفیاض *

این آیام بعضی از عدل و انصاف گذشته اند و باسیف ضغینه
 و سنان بغضاء هجوم نموده اند و حال آنکه شأن منصفین آنکه
 مردود عالم و مطر و دأمر را إعانت نمایند و بر تقوی تمسک جویند *
 اکثری الی حین ندانسته اند که إرادة اینمظلوم چیست و بجهت
 جهت حمل بلا یای لا تحصى نموده * باری لسان قلب بیالیت قوری
 یعلمون ناطق * و مظلوم منقطعاً عن الكل باین کلمه علیا متکلم *
 قد أحاطت الأمواج سفینه الله المهیمن القیوم * إنک یا ملاح
 لا تضرب عن الأریاح إن فالق الاصباح معک فی هذه الظلمة
 الّتی بها اضطربت أفئدة العباد الا من شاء الله العزیز المختار *
 یاشیخ قسم بآفتاب حقیقت که از أفق سماء سجن مشرق و لایح
 این مظلوم جز اصلاح قصدی نداشته یشهد بذلك کل عارف
 بصیر و کل عالم خبیر * و فی حین البلیا کان متمسکاً بحبل الصبر
 و الاضطبار و راضیا بما ورد علیه من الأعداء و هو یقول *
 یا الهی ترکت إرادتی لا رادتک و مشیتی لظهور مشیتک * و عزتک
 لا أرید نفسی و بقائها إلا للقیام علی خدمة أمرک و لأحب وجودی
 إلا للقداء فی سبیلک * أی رب تری و تعلم أن الذین أردنا منهم
 العدل و الانصاف قاموا علینا بالظلم و الاعتساف * فی الظاهر کانوا
 معی و فی الباطن نصر و أعدائی الذین قاموا علی هتک حرمتی *

الهی الهی اشهد انک خلقت عبادک لنصرة أمرک واعلاء کلمتک
 وهم نصرُوا اعداءک * أسألك بامرک الذی أحاط بالوجود *
 وباسمک الذی به سخرت الغیب والشهود * أن ترین أهل الارض
 بنور عدلک ونور قلوبهم بضیاء معرفتک * أی ربّ أنا عبدک
 وابن عبدک أشهد بوحدانیتک وفردانیتک وبتقدیس ذاتک وتنزیه
 کینونتک * أی ربّ ترى أمناک بین ایدى الخائنین من خلقتک
 والمفترین من بریتک وتعلم ماورد علينا من الذین أنت أعلم بهم منّا *
 قد ارتکبوا ما انشقّ به ستر المقرّین من خلقتک * أسألك أن
 تؤیّدهم على القيام على مافات عنهم فى آیام مشرق وحیک ومطلع
 إلهامک انک أنت المقتدر على ماشاء وفى قبضتک زمام من فى
 السموات والارضین * قد ارتفع نداء الفطرة وحنینها وتنادى بأعلى
 النداء وتقول یا قوم تالله اتى فرزت بظہری ومنزلی * هذا يوم فيه
 ابتسم الطور بمکلمه وکرمان بمنزلها والسدره بعلمها إتقوا الله
 ولا تکنونوا من المنکرین * لا تحرموا أنفسکم عما ظهر بالفضل
 خذوا کوثر البقاء باسم ربکم مالک الاسماء ثم اشربوا منه بذکره
 العزیز البدیع *

در جمیع احوال عباد را بمعرفت و امر نمودیم و از منکر نهی *
 مالک وجود شاهد و کواه که این مظلوم از حق برای خلق طلبیده

آنچه را که سبب الفت و اتحاد و موذت و اتفاق است * لعمر الله
این مظلوم قادر بر ستر نبوده إنه أظهر ما أراد وهو المقتدر المختار *
این کلمات عالیات که در لوح حضرت سلطان نازل بعضی از آنرا
مکرر ذکر مینمائیم تا انجناب یقین مبین بدانند که آنچه ذکر
شده من عند الله بوده *

يا سلطان انى كنت كأحد من العباد وراقداً على المهاد مرت على
نسام السبحان وعلمنى علم ما كان ايس هذا من عندى بل من
لدى عزيز عليم * وأمرنى بالتداء بين الأرض والسماء بذلك ورد
على ما ذرفت به دموع العارفين * ما قرأت ما عند الناس من العلوم
وما دخلت المدارس فاسأل المدينة التي كنت فيها لتوقن بأنى
لست من الكاذبين * هذه ورقة حرّكتها أرياح مشية ربك
العزيز الحميد * هل لها استقرار عند هبوب أرياح عاصفات
لا وما لك الاسماء والصفات بل تحرّكها كيف تريد * ليس للعدم
وجود تلقاء القدم قد جاء أمره المبرم وأنطقنى بذكره بين العالمين *
انى لم أكن الا كالميت تلقاء أمره قلبتى يد ارادة ربك الرحمن
الرحيم * هل يقدر أحد أن يتكلم من تلقاء نفسه بما يعترض به
عليه العباد من كلّ وضع وشريف * لا والذي علم القلم أسرار
القدم الا من كان مؤيداً من لدن مقتدر قدير * يا سلطان انظر

بطرف العدل الى المظلوم ثم احکم بالحق فيما ورد عليه ان الله قد
 جعلك ظله بين العباد وآية قدرته لمن في البلاد احکم بيننا وبين
 الذين ظلمونا من دون بينة ولا كتاب منير * ان الذين حولك
 يحبونك لانفسهم والغلام يحبك لنفسك وما اراد الا ان يقر بك
 الى مقرّ الفضل ويقلبك الى يمين العدل وكان ربك على ما أقول
 شهيدا * ياسلطان لو تسمع صرير القلم الأعلى وهدير ورقاء البناء
 على افنان سدره المنتهى في ذكر الله موجود الاسماء وخائق
 الارض والسماء ليبلغك الى مقام لا ترى في الوجود الا تجلي حضرة
 المعبود وترى الملك أحقر شيء عندك تضعه لمن اراد وتتوجه الى
 أفق كان بانوار الوجه مضيئاً * ولا تحمل ثقل الملك أبدا الا لنصرة
 ربك العلي الأعلى * اذا يسلي عليك الملائة الأعلى حبذا هذا المقام
 الأسنى لو ترتقى اليه بسلطان كان باسم الله مبروفاً *
 أجناب يا غير كفته سورة توحيد را ترجمه نمايند تا نزد كل معانوم
 ومبرهن كردد كه حق لم يلد ولم يولد است وبابها بر بويت
 وأوهيت قائلند *

يا شيخ اين مقام مقام فناي از نفس وبقاء بالله است واينكلمه اكر
 ذكر شود مدل بر نيستی بحت بات است * اين مقام لا املك انفسى
 نفعا ولا ضرا ولا حياة ولا نشورا است *

یاشیخ عالمای عصر در تجلیات سدره بیان لابن عمران در طور
عرفان چه میگویند آنحضرت کلمه را از سدره اصغانمود و قبول
فرمود و لکن اکثری از ادراک اینمقام محروم چه که بمعندم
مشغولند و از ما عند الله غافل * سید فندرسک در اینمقام خوب گفته *
* این سخن را در نیا بد هیچ فهم ظاهری *

کر ابو نصرستی و و ربو علی سیناستی *
آباد را ینفقره که خاتم انبیار و روح ماسواه فداه فرموده چه میگویند
میفرماید * سترون ربکم کما ترون البدر فی لیلة أربعة عشر *
و حضرت امیر علیه السلام در خطبه طنجیه میفرماید * فتوقعوا
ظهور مکام : و سی من الشجرة علی العنور * و همچنین حسین بن علی
علیه السلام میفرماید * ایکون انیرک من الظهور مالیس لك
حتى یکون هو المظهر لك عمیت عین لاتراک * امثال این اذکار
از بیانات او ایاء صلوات الله علیهم مذکور و مشهور * و در کتب
معتبره موجود * طوبی لمن ینظر و تکلم بالصدق الخالص *
ذمیم از برای نفسیکه خود را بمدد کواثر بیان مقصود عالمیان
از ظنون و اوهام طاهر نمود * و سبحات جلال را باسم غنی متعال
شق کرد * و از عالم و عالمیان گذشت و قصد سجن اعظم نمود *
یاشیخ نفحات وحی از دوش ممتاز و بیان الهی مابین کتب بمثابة

آفتاب مشرق و لائح * طوبی لمن وجد و عرف و قال لك الحمد یا مقصود
 العالم و لك الشكر یا محبوب اُفئدة المخلصین * مقصود از ذکر
 الوهیت و ربوبیت را عباد ملتفت نشده اند چه اگر بیابند از مقام
 خود قیام کنند و بکلمه تَبْنَا إِلَى اللَّهِ ناطق کردند * حضرت خاتم
 روح ماسواہ فداه میفرماید * لَنَا مَعَ اللَّهِ حَالَاتٌ نَحْنُ فِيهَا هُوَ
 وَهُوَ نَحْنُ وَهُوَ وَنَحْنُ نَحْنُ * از این مقام هم گذشته چر ا مقامات
 دیگر را که از قلم ابهی نازل ذکر نموده اند * لسان مظلوم
 در اکثری از آیام و لیلی باین کلمات عالیات ناطق *

الهی الهی أشهد بوحدانیتك و فردانیتك و بانك أنت الله لا اله
 الا أنت لم تزل كنت مقدسا عن ذکر دونك و ثناء غیرك و لا
 تزال تكون بمثل ما قد كنت من قبل و من بعد * أسألك یا مالک
 القِدم بالاسم الأعظم و بتجلیات نیر ظهورك فی طور البیان و بامواج
 بحر علمك فی الامکان أن تؤیدنی علی ما یقرّ بنی الیک و یقطعنی
 عن دونك * و عزتك یا الهه الکائنات و مقصود الممکنات أحب
 أن أضع وجهی علی کل بقعة من بقاع أرضك لعله یتشرف
 بمقام تشرف بقدم اولیائک * لعمر الله أو هام عباد را از افق
 ایقان محروم نموده * و ظنون از رحیق مختوم منع کرده * براستی
 میگویم و لوجه الله میگویم این عبد و این مظلوم شرم دارد خود را

بهستی و وجود نسبت دهد تاچه رسد بمقامات فوق آن * انسان
 بصیر هر هنگام بر ارض مشی مینماید خود را خجل مشاهده
 میکند چه که یقین مبین میداند که علت نعمت و ثروت و عزت
 و علو و سمو و اقتدار او باذن الله ارضی است که تحت جمیع اقدام
 عالم است * و نفسیکه باین مقام آگاه شد البته از نخوت و کبر
 و غرور مقدس و مبر است * آنچه گفته شد من عند الله بوده
 آنه شهد و یشهد وهو العليم الخیر * از حق آذان راعیه و ابصار
 حدیده و صدور منشرحه و قلوب مقبله مستثبت نمائید شاید عباد
 مقصود را بیابند و بشرط دوست توجه نمایند * بلایائی بر اینمظلوم
 وارد شد که شبه آن را عیون مشاهده نکرده و در اظهار امر
 هیچوجه توقف ننمود * و بحضرات ملوک و سلاطین آیدم الله تعالی
 القانمود آنچه را که سبب آسایش و اتحاد و اتفاق و عمار عالم و راحت
 امم است * از جمله دو کلمه از ناپلیون ثالث ایضا شد و آن سبب
 شد که در ادرنه لوحی با و ارسال نمودیم جواب نفرمودند و بعد از
 ورود در سجن اعظم از وزیر ایشان نامه و دستخطی رسید اول
 آن بخط عجمی و آخر آن را بخط خودشان مرقوم داشته بودند
 و اظهار عنایت فرموده بودند * و مذکور داشتند که نامه را حسب
 الخواش رساندم والی حین جوابی نفرموده اند و لکن بوزیر

مختار خودمان در علیه وقونسلوس آن اراضی سفارش نمودیم هر
 مطلبی باشد اظهار فرمائید اجراء میگردد * از این بیان ایشان
 معلوم شد مقصود این عبد را اصلاح امور ظاهره دانسته اند
 لذا آیاتی باسم ایشان در سوره هیکل نازل * بعضی از آن ذکر
 میشود تا انجناب بدانند که امر اینمظلوم لله و من عند الله بوده *
 ياملك باريس نبي القسيس ان لا يدق النواقيس * تالله الحق قد
 ظهر الناقوس الأنعم على هیکل الاسم الاعظم وتدقه أصابع مشية
 ربك العلي الأعلى في جبروت البقاء باسمه الأبهى * كذلك نزلت
 آيات ربك الكبرى تارة أخرى لتقوم على ذكر الله فاطر الارض
 والسماء في هذه الأيام التي فيها ناحت قبائل الأرض كلها وترزلت
 أركان البلاد وغشت العباد غيرة الإلحاد الآمن شاء ربك العليم
 الحكيم * قل قد أتى المختار في ظلل الأنوار ليحيي الأكوان من
 نقحات اسمه الرحمن ويتحد العالم ويحتموا على هذه المائدة التي
 نزلت من السماء * إياكم أن تكفروا بنعمة الله بعد أنزالها هذاخير
 لكم مما عندكم لأنه سيفنى وما عند الله يبقى أنه هو الحاكم على
 ما يريد * قد هبت نسائم النفران من شطر ربكم الرحمن * من أقبل
 إليها طهرته عن العصيان وعن كل داء وسقم * طوبى لمن أقبل
 إليها وويل للمرضين * لو توجه بسمع الفطرة الى الأشياء تسمع

منها قد أتى القديم ذو المجد العظيم * يسبح كل شيء بحمد ربه * منهم
 من عرف الله ويذكر * ومنهم من يذكر ولا يعرف * كذلك
 أحصينا الأمر في لوح مبین * يملك إسمع النداء من هذه النار
 المشتعلة من هذه الشجرة الخضراء في هذا الطور المرتفع على البقعة
 المقدسة البيضاء خلف قلزم البقاء * انه لا اله الا أنا الغفور الرحيم *
 قد أرسلنا من أيدينا بروح القدس ليخبركم بهذا النور الذي أشرق
 من أفق مشية ربكم العلي الأبهى * وظهرت في الغرب آثاره
 توجهوا اليه في هذا اليوم الذي جعله الله غرة الأيام وفيه تجلي
 الرحمن على من في السموات والأرضين * قم على خدمة الله ونصرة
 أمره انه يؤيدك بجنود الغيب والشهادة ويملك سلطانا على ما تطلع
 الشمس عليه ان ربك هو المقدر القدير * قد فاحت نفحات
 الرحمن في الامكان * طوبى لمن وجد عرفها وأقبل اليها بقلب
 سليم * زين هيكلك بطراز اسمى ولسانك بذكرى وقلبك
 بحبي العزيز المنيع * ما أردنا لك الا ما هو خير لك مما عندك ومن
 خزائن الارض كلها ان ربك هو العليم الخبير * قم بين العباد باسمي
 وقل ياملا الأرض أقبلا الى من أقبل اليكم انه لوجه الله بينكم
 وحقته فيكم ودليله لكم قد جاءكم بآيات عجز عنها العالمون *
 إن شجرة الطور تنطق في صدر العالم وروح القدس ينادى بين

الأمم * قد أتى المقصود بسطان مبین * يا ملك قد سقطت أنجم
 سماء العلم الذين يستدلون بما عندهم لا ثبات أمرى ويذكرون الله
 باسمى فلما جثهم بمجدى أعرضوا عني إلا إناهم من الساقطين *
 هذا ما أخبركم به الروح إذ أتى بالحق وأعرض عليه علماء اليهود
 الى ان ارتكبوا ما نوح به روح القدس وذرفت دموع المقرين *
 قل ياملا الرهبان لا تعتكفوا فى الكنائس والمعابد * أخرجوا
 باذنى ثم اشتغلوا بما تنتفع به أنفسكم وأنفس العباد * كذلك يأمركم
 مالك يوم الدين * إعتكفوا فى حصن حبي هذا حق الاعتكاف
 لو كنتم من العارفين * من جاور البيت إنه كالميت ينبغى للإنسان
 ان يظهر منه ما ينتفع به العباد * والذى ليس له ثمر ينبغى للنار *
 كذلك يعظكم ربكم أنه هو العزيز الكريم * تزوجوا ليقوم بعدكم
 أحد مقامكم إنا منعناكم عن الحياة لأعمال تظهر به الامانة * الأخذتم
 أصول أنفسكم ونبذتم أصول الله ورائكم * اتقوا الله ولا تكونوا
 من الجاهلين * لولا الانسان من يذكرنى فى أرضى وكيف تظهر
 صفاتى وأسماى تفكروا ولا تكونوا من الذين احتجبوا وكانوا
 من الراقدين * إن الذى ماتزوج أنه ما وجد مقرأ ليسكن فيه
 أو يضع رأسه عليه بما اكتسبت أيدى الخائنين * ليس تقديس
 نفسه بما عرفتم وعندكم من الأوهام بل بما عندنا * اسألوا التعرفوا

مقامه الذي كان مقدساً عن ظنون من على الارض كماها طوبى
 للعارفين * يا ملك إنا سمعنا منك كلمة تكلمت بها إذ سألك ملك
 الروس عما قضى من حكم الغزاة إن ربك هو العليم الخبير * قلت
 كنت راقداً في المهاد ايقظني نداء العباد الذين ظلموا الى أن غرقوا
 في البحر الأسود كذلك سمعنا وربك على ما أقول شهيد * نشهد
 أنك ما أيقظك النداء بل الهوى لأننا بلونناك وجدناك في معزل *
 إعرف لحن القول وكن من المتفرسين * إنا ما نحب أن نرجع
 إليك كلمة سوء حفظا للمقام الذي أعطيناك في الحياة الظاهرة إنا
 اخترنا الأدب وجعلناه سجية المقرين * أنه ثوب يوافق النفوس
 من كل صغير وكبير * طوبى لمن جعله طراز هيكله ويل لمن جعل
 محروماً من هذا الفضل العظيم * لو كنت صاحب الكلمة ما نبذت
 كتاب الله وراء ظهرك إذ أرسل اليك من لدن عزيز حكيم *
 إنا بلونناك ما وجدناك على ما ادعيت * قم وتدارك ما فات عنك
 سوف تفنى الدنيا وما عندك ويبقى الملك لله ربك ورب آباءك
 الأولين * لا ينبغي لك أن تقتصر الامور على ما يهوى هواك اتق
 زفات المظلوم احفظه من سهام الظالمين * بما فعلت تختلف
 الامور في مملكتك ومخرج الملك من كفك جزاء عمك اذا تجرد
 نفسك في خسران مبين * وتأخذ الزلازل كل القبائل هناك الآ

بان تقوم على نصره هذا الأمر وتتبع الروح في هذا السبيل
 المستقيم * أعزك غرك لعمرى انه لا يدوم وسوف يزول الا بان
 تمسك بهذا الحبل المتين * قد نرى الذلة تسمى ورائك وانت من
 الغافلين * ينبغي لك اذا سمعت النداء من شطر الكبرياء تدع
 ما عندك وتقول ليك يا الله من في السموات والأرضين * ياملك
 قد كنا بأم العراق الى أن حُمّ الفراق * توجهنا الى ملك الاسلام
 بامرہ فلما أتيناہ ورد علينا من أولى التفاق ما لا يتم بالاوراق * بذلك
 نأح سكان الفردوس وأهل حضائر القدس ولكن القوم في حجاب
 غليظ * إلى أن قلنا * قد اشتد علينا الأمر في كل يوم بل في كل
 ساعة الى أن أخرجونا من السجن وأدخلونا في السجن الأعظم
 بظلم مبين * اذا قيل بأى جرم حُبسوا قالوا انهم أرادوا أن يحددوا
 الدين * لو كان القديم هو المختار عندكم لم تركتم ما شرع في التوراة
 والإنجيل * يتنوا يا قوم لعمرى ليس لكم اليوم من محيص * ان كان
 هذا جرمي قد سبقني في ذلك محمد رسول الله ومن قبله الروح
 ومن قبله الكليم * وان كان ذنبي اعلاء كلمة الله واطهار أمره فأنا
 أول المذنبين * لا أبدل هذا الذنب بملكوت ملك السموات
 والأرضين * إلى أن قلنا * كلما ازداد البلاء زاد البهاء في حب الله
 وامرہ بحيث ما معنى ماورد على من جنود الغافلين * لو يستر وني

في أطباق التراب يحدوني راكبا على السحاب وداعيا الى الله المقتدر
 القدير * اني فديتُ بنفسي في سبيل الله واشتاق البلياء في حبه
 ورضائه يشهد بذلك ماأنا فيه من البلياء التي ما حملها أحد من
 العالمين * وينطق كل شعر من شعراتي بمناطق شجر الطور وكل
 عرق من عروقي يدعو الله ويقول يا ليت قُطعتُ في سبيلك حياة
 العالم واتحاد من فيه كذلك قضى الأمر من لدن عليم خبير * واعلم
 أن الرعية أماناتُ الله بينكم احفظوهم كما تحفظون أنفسكم إياكم
 أن تجعلوا الذئاب رعاةَ الاغنام * وأن يمنعكم الفرور والاستكبار
 عن التوجه الى الفقراء والمساكين * اطلع من أفق الانقطاع
 باسمي ثم اقبل الى الملكوت بأمر ربك المقتدر القدير * (الى أن قلنا) *
 زينُ جسد الملك بطراز اسمي وقم على تبليغ أمرى هذا خير
 لك مما عندك ويرفع الله به اسمك بين الملوك انه على كل شيء قدير *
 امش بين الناس باسم الله وسلطانه لتظهر منك آثاره بين العالمين *
 (الى أن قلنا) * قل يا قوم هل ينبغي لكم أن تنسبوا أنفسكم الى الرحمن
 وترتكبوا ما ارتكبه الشيطان * لا وجمال السبحان لو كنتم من
 العارفين * قدسوا قلوبكم عن حب الدنيا والسكنم عن الافتراء
 وأركانكم عما يمنعكم عن التقرب الى الله العزيز الحميد * قل الدنيا
 هي اعراضكم عن مطلع الوحي واقبالكم الى ما لا ينفعكم وما يمنعكم

اليوم عن شطر الله إنه أصل الدنيا اجتنبوها وتقرّبوا الى المنظر
 الأكبر هذا المقرّ المشرق المنير * يا قوم لا تسفكوا الدماء ولا
 تحكّموا على نفس الآ بالحق * كذلك أمرتم من لدن عليم خبير *
 انّ الذين يفسدون في الارض بعد إصلاحها أولئك جاوزوا ما حدّد
 في الكتاب فبئس مثوى المعتدين * ﴿ الى أن قلنا ﴾ لا تخونوا
 في أموال الناس كونوا أمناء في الارض ولا تحرموا الفقراء عما آتاكم
 الله من فضله انه يعطيكم ضعف ما عندكم انه هو المعطي الكريم *
 يا أهل البهاء سخروا مدائن القلوب بسيوف الحكمة والبيان * انّ
 الذين يجادلون باهواء أنفسهم أولئك في حجاب مبین * قل سيف
 الحكمة أحرّ من الصيف وأحدّ من سيف الحديد لو كنتم
 من العارفين * أخرجهوه باسمي وسلطاني ثم افتحوا به مدائن أفئدة
 الذين اعتكفوا في حصن الهوى كذلك يأمركم قلم الأبهى اذ
 كان جالساً تحت سيوف الغافلين * ان اطلعتهم على خطيئة أسترها
 ليستر الله عنكم انه هو الستار ذو الفضل العظيم * يامل الأغنياء
 ان رأيتم فقيراً لا تستكبروا عليه تفكروا فيما خلقت منه قد خلق
 كل من ماء مهين ﴿ الى أن قلنا ﴾ أنظروا العالم كهيكل إنسان
 إعرته الأمراض وبرؤه منوط باتحاد من فيه * اجتمعوا على
 ما شرعناه لكم ولا تتبعوا سبل المختلفين * تفكروا في الدنيا وشأن

أهلها انّ الذي خلق العالم لنفسه قد حُبِسَ في أخرب الديار بما
اكتسبت أيدي الغافلين * ومن أفق السجّين يدعو الناس الى جح
الله العليّ العظيم * هل تفرح بما عندك من الزخارف بعد اذ تعلم
انها ستفنى أو تُسرَّب بما تحكّم على شبر من الأرض بعد اذ كآها لم
تكن عند أهل البهَاء الا كسواد عين نملة ميتة دَعَاها لأهلها ثم
اقبل الى مقصود العالمين * أين أهلُ الغرور وقصورهم * أنظر
في قبورهم لتعتبر بما جعلناها عبرةً للناظرين * لو تأخذك نفحات
الوحي لتفرَّ من الملك مقبلاً الى المكوت وتنفق ما عندك للتقرّب
الى هذا المنظر الكريم * وأمر نوديم يكي أزملاً حضرت روح
اين لوح را إرسال دارد * واو ذكر نود لوح وترجمه آن را
إرسال داشتيم * العلم عند الله العزيز العلام *
ويكي از اجزاء هيكل لوح حضرت امپراطور روس آيد الله تبارك
وتعالى است *

ياملكَ الروس اسمع نداء الله الملك القدوس * وأقبل الى الفردوس
المقرّ الذي فيه استقرّ من سمي بالاسماء الحسنی بين الملائ الأعلی
وفي ملكوت الانشاء باسم الله البهيّ الأبهی * إياك أن يحجيك
شيء عن التوجه الى ربك الرحمن الرحيم * إنا سمعنا ما ناديت به
مولاك في نجواك لذا هاج عرف عنايتي وماج بحر رحمتي أجبناك

بالحق ان ربك هو العليم الحكيم * قد نصرني أحدُ سفرائك
 اذ كنتُ في سجن الطاء تحت السلاسل والاغلال * بذلك كتب الله
 لك مقاما لم يحط به علمُ أحد الآهو * إياك أن تبدل هذا
 المقام العظيم * الى أن قلنا * قد أتى الأب والابن في الواد المقدس
 يقول * ليك اللهم ليك والطور يطوف حول البيت والشجر
 ينادى بأعلى النداء * قد أتى الوهابُ راكبا على السحاب * طوبى
 لمن تقرب اليه ويل للمبعدين * قم بين الناس بهذا الامر المبرم * ثم
 ادع الأمم الى الله العزيز العظيم * لا تكن من الذين كانوا ان يدعوا
 الله باسم من الاسماء فلما أتى المسمى كفروا به وأعرضوا عنه الى
 أن أفتوا عليه بظلم مبين * أنظر ثم اذكر الأيام التي فيها أتى
 الروح وحكم عليه هيرودس * قد نصر الله الروحَ بجنود الغيب
 وحفظه بالحق وأرسله الى أرض أخرى وعداً من عنده انه هو
 الحاكم على ما يريد * ان ربك يحفظ من يشاء لو يكون في قطب
 البحر أو في فم الثعبان أو تحت سيوف الظالمين * الى أن قلنا *
 إسمع ندائي مرة أخرى من شطر سجنى ليخبرك بما ورد على جمالى
 من مظاهر جلالى وتعرف صبرى بمد قدرتى واصطبارى بمد
 اقتدارى * وعمرى لو تعرف ما نزل من قلبي وتطلع على خزان
 أمرى ولا تأسرارى في بحور أسائى وأواعى كلمائى لتفدى بنفسك

في سبيل الله شوقاً إلى ملكوته العزيز المنيع * اعلم جسمي تحت
سيوف الاعداء وجسدي في بلاء لا يحصى ولكن الروح في بشارة
لا يعادلها فرح العالمين *

وهمجنين بمعنى از آيات لوح حضرت ملكه أيدها الله تبارك
وتعالى ذكر میشود * مقصود انكه شاید نفحات وحی آنجناب را
أخذ نماید ولو جه الله بر خدمت أمر قیام کنند و آنچه از الواح
حضرات ملوك وقتهم الله تر سیده برسانند * این امر عظیم است
این خدمت عظیم * دران أرض علمای اعلام بسیارند از جمله حضرات
سادات که در بزرگی و شأن معروفند با ایشان مشورت نمائید
و آنچه از قلم اعلی جاری شده بنمائید شاید بر اصلاح عالم و تهذیب
نفوس اُمم مؤید شوند و ضغینه و بغضای مکنونه مخزون و نهدر افتد و را
بکوتر نصاب الهی ساکن نمایند * این توفیق را از حق میطلبیم
ولیس هذا علیه بعزیز *

يا أَيُّهَا الْمَلِكَةُ فِي لَنْدُنِ إِسْمِي نَدَاءُ رَبِّكَ مَالِكِ الْبَرِيَّةِ مِنَ السَّدْرَةِ
الْإِلَهِيَّةِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ * صَعَى مَاعِلِي الْأَرْضِ
وَزَيْنِي رَأْسَ الْمَلِكِ بِأَكْلِيلِ ذِكْرِ رَبِّكَ الْجَلِيلِ * أَنَّهُ قَدِ اتَى فِي الْعَالَمِ
بِعَجْدِهِ الْأَعْظَمِ وَكَمَلِ مَا ذُكِرَ فِي الْأَنْجِيلِ * قَدْ تَشَرَّفَ بِرَّ الشَّامِ
بِقُدُومِ رَبِّهِ مَالِكِ الْأَنْامِ * وَأَخَذَ سَكْرَ خَمْرِ الْوَصَالِ شَطْرَ الْجَنُوبِ

والشمال * طوبى لمن وجد عرف الرحمن وأقبل الى مشرق الجمال
 فى هذا الفجر المنير * قد اهتز المسجد الأقصى من نسيمات ربه
 الأبهى * والبطحاء من نداء الله العلى الأعلى * وكل حصاة منها
 تسبح الرب بهذا الاسم العظيم ﴿إلى أن قلنا﴾ إنا نذكرك لوجه
 الله ونحب أن يعلو اسمك بذكر ربك خالق الارض والسماء إنه
 على ما أقول شهيد * قد بلغنا أنك منعت بيع الغلمان والاماء هذا
 ما حكم به الله فى هذا الظهور البديع * قد كتب الله لك جزاء
 ذلك إنه موفى أجور المحسنات والمحسنين ان تتبى ما أرسل
 اليك من لدن عليم خبير * إن الذى أعرض واستكبر بعدما جاءته
 اليئات من لدن منزل الآيات أيحبط الله عمله إنه على كل شىء
 قدير * إن الأعمال تقبل بعد الاقبال * من أعرض عن الحق إنه
 من أحجب الخلق كذلك قدر من لدن عزيز قدير * وسمعنا أنك
 أودعت زمام المشاورة بأيادى الجمهور نعم ما عملت لأن بها تستحكم
 أصول أبنية الأمور وتضمن قلوب من فى ظلك من كل وضيع
 وشريف * ولكن ينبغى لهم أن يكونوا امناء بين العباد ويرون
 أنفسهم وكلاء لمن على الارض كلها هذا ما وعظوا به فى اللوح من
 لدن مدبر حكيم * واذا توجه أحد الى المجمع يحول طرفه الى
 الافق الأعلى ويقول * يا الهى أسألك باسمك الأبهى أن تؤيدنى

على ما تصلح به أمور عبادك وتعمر به بلادك إنك أنت على كل
شيء قدير * طوبى لمن يدخل المجمع لوجه الله ويحكم بين الناس بالعدل
الخالص ألا إنه من الفائزين * يا أصحاب المجالس هناك وفي ديار
أخرى تدبروا وتكلموا فيما يصلح به العالم وحاله لو كنتم من المتوسمين *
أنظروا العالم كهيكل إنسان إنه خلق صحيحاً كاملاً إعرته
الأمراض بالأسباب المختلفة المتغيرة وما طابت نفسه يوماً بل
اشتد مرضه بما وقع تحت تصرف المتطيين الذين ركبوا مطية
الهوى وكانوا من الهائمين * الأمن شاء الله رب العالمين * وان
طاب عضو من أعضائه في عصر من الأعصار بطبيب حاذق
بقية أعضائه أخرى فيما كان * كذلك ينبشكم العليم الخبير * واليوم
نراه تحت أيادي الذين أخذهم سكر خمر الغرور بحيث لا يعرفون
خير أنفسهم فكيف هذا الأمر الأوعر الخطير * (إلى أن قلنا) *
وما جعله الله الدرياق الأعظم والسبب الأتم لصحته هو اتحاد من
على الأرض على أمر واحد وشريعة واحدة * هذا لا يمكن أبداً إلا
بطبيب حاذق كامل مؤيد * لعمري هذا هو الحق وما بعده إلا
الضلال المبين * كلما أتى ذلك السبب الأعظم وأشرق ذلك النور
من مشرق القديم منعه المتطيون وصاروا سحابة بينه وبين العالم
لذا ما طاب مرضه وبقي في سقمه إلى الحين * أنهم لم يقدرُوا على

حفظه وصحته والذي كان مظهر القدرة بين البرية منع عما أراد
 بما اكتسبت أيدي المتطيين * أنظروا في هذه الأيام التي أتى
 جمال القدم بالاسم الأعظم لحياة العالم واتحادهم أنهم قاموا عليه
 بأسياف شاحذة وارتكبوا ما فزع به الروح الأمين * إلى أن
 جعلوه مسجوناً في أخرب البلادوا تقطعت عن ذيله أيادي المقبلين *
 اذا قيل لهم أتى مُصلحُ العالم قالوا قد تحقق إنه من المفسدين * مع
 أنهم ما عاشروه ويرون أنه ما حفظ نفسه في أقل من حين * كان
 في كل الأحيان بين أيادي أهل الطغيان * مرة حبسوه وطوراً
 أخرجوه وتارة أداروا به البلاد * كذلك حكموا علينا والله بما أقول
 عليم * اين نسبت فساد همان نسبت فساديست كه از قبل فراعنه
 بحضرت كلیم الله داده اند * اقرأ ما أنزله الرحمن في الفرقان * قوله
 تبارك وتعالى (ولقد أرسلنا موسى بآياتنا وسلطان مبين الى فرعون
 وهامان وقارون فقالوا ساحر كذاب * فلما جاءهم بالحق من عندنا
 قالوا اقتلوا أبناء الذين آمنوا معه واستحيوا نساءهم وما كيد
 الكافرين الا في ضلال * وقال فرعون ذروني أقتل موسى وليدع
 ربه إني أخاف أن يبدل دينكم أو أن يظهر في الارض الفساد *
 وقال موسى أتى عدت بربي وربكم من كل متكبر لا يؤمن بيوم
 الحساب) لازال مصلح عالم را مفسد دانسته اند وكفته اند آنچه را

که کل شنیده اند * هر هنگام نیز ظهور از آفاق سماء ارداد
 الهی اشراق نمود جمعی بانکار و برخی باعرض و حزبی بمقتربات
 تمسک جستند و عباد را از شریعت عنایت مالک ایجاد محروم
 ساختند * چنانچه حال نفوسیکه اینمظلوم را ندیده اند و معاشرت
 نکرده اند گفته و میگویند آنچه را که آنجناب شنیده و میشنوند *
 بگوئید ای قوم امروز آفتاب بیان از آفاق سماء فضل مشرق
 و نور ظهور مکلم طور امام ادیان ساطع و لامع * صدر و قلب و سمع
 و بصر را بگوثر بیان رحمن مقدس و مطهر سازید و بعد توجه
 نمائید * لعمر الله از جمیع اشیاء نداء قد اتی الحق اصفا کنید *
 طوبی للمنصفین و هنیئا للمقبلین * از جمله نسبت بسدره مبارکه
 گفته اند آنچه را که هر عالم بصیری و هر عارف خیبری بر کذبش
 گواهی دهد * البتّه انجناب آیاتی که در باره حضرت کلیم نازل
 شده ملاحظه و قرائت نموده اند * قوله تبارک و تعالی (قال ألم تر بک
 فینا ولیداً ولبثت فینا من عمرک سنین و فعلت فعلتک الّتی
 فعلت و أنت من الکافرین * قال فعلتها اذا و أنا من الضالّین *
 ففررت منکم لما خفتکم فوهب لی ربّی حکماً و جعلنی من المرسلین)
 * (در مقام دیگر) * قوله تبارک و تعالی (ودخل المدينة علی حین
 غفلة من أهلها فوجد فیها رجلین یقتلان هذا من شیعتہ و هذا من

عدوه فاستغاثه الذي من شيعته على الذي من عدوه فوَكَرَهُ
 موسى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ
 مُبِينٌ * قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
 الرَّحِيمُ * قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيراً لِلْمُجْرِمِينَ *
 فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفاً يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ
 يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ * فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ
 يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهَا قَالِ يَا مُوسَى أُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ
 نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ
 أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمَصْلُحِينَ) حال سمع وبصر مقدس وه طهر لازم
 كه بعدل وانصاف تمسك نمايد * حضرت كلمم هم بظلم وكراهي
 اقرار نموده وهمچنين بخوف وفرار وعصيان * وطلب مغفرت
 از حق جل جلاله کرده وبآن فائز گشت *

ياشيخ حق جل جلاله هر حين بمظاهر نفسش ظاهر باعلم
 يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد آمده * ليس لأحد أن يقول لم وبم
 ومن قال إنه أعرض عن الله رب الأرباب * در أيام ظهور این
 أمور ظاهر وموجود چنانچه در باره اینمظلوم هم گفته اند آنچه را
 که مقررین ومخلصین بر کذبش کواهی داده ومیدهند * لعمر الله
 این ذیل مقدس بوده وهست اگر چه حال جمعی اراده نموده اند

آن را بمفتریات کذبۀ نالایقہ بیالایند * ولكن الله يعلم
 وهم لا يعلمون * نفسیکہ بقدرت وقوت الہی مقابل جمیع
 احزاب عالم قیام نمود وکلّ را بأفق اعلی دعوت فرمود اورا
 انکار نمودہ اند * ونفوسیکہ لا زال خلف أستار وأحجاب
 ساکن و بحفظ خود مشغول بان نفوس تمسک جستہ اند * حال
 ہم جمعی بکذب واقتراء مشغول قصدی جز إدخال شہات در
 افتدہ وقلوب نداشتہ وندارند * ہر نفسی از مدینہ کبیرہ باین
 أرض توجہ مینماید فوراً بسیالہ برقیہ خبر میدہند کہ وجہی
 سرقت نمودہ وبعکارتہ * شخصی عالم وکامل وفاضل در آخر
 عمر بأرض مقدسہ توجہ نمودہ و مقصودش اعتکاف بودہ دربارہ
 اونوشتہ اند آنچه را کہ زفرات مخلصین ومقرّین مرتفع * این
 مظلوم رامرحوم مغفور حضرت مشیرالدولہ میرزا حسین خان
 غفر الله له شناختہ بود والبتہ نزد اولیای دولت تفصیل ورود
 اینمظلوم رادر استانہ واقوال واعمالش را ذکر فرمودہ * یوم
 ورود میہماندار دولت حاضر ومارا بحلیکہ مأمور بود بردہ
 فی الحقیقہ کمال محبت وعنایت از جانب دولت نسبت باینمظلومان
 ظاہر ومشہود * یوم دیگر شاہزادہ شجاع الدولہ ومیرزا صفا
 بنیابت مرحوم مغفور مشیر الدولہ وزیر مختار تشریف آوردند *

و همچنین بعضی از وزاری دوات علیه از جمله مرحوم کمال پاشا
 و بعضی دیگر * و این مظلوم متوکل بر خداوندی است که حاجت
 و مطلبی چهار شهر در آن ارض بوده و اعمالش نزد کل معلوم
 و مشهود * لا ینکرها الا کل مبغض کذاب * من عرف الله
 لم یعرف دونه * دوست نداشته و نداریم امثال این امور را ذکر
 نمائیم * بعضی از بزرگان ایران هر هنگام وارد آن مدینه شده اند
 در ب خانه ها لأجل شهریه و انعام کمال جد و جهد را مبذول
 داشته اند * و این مظلوم اگر سبب اعزاز نبوده علت ذلت هم
 نشده * و این عمل حضرت مرحوم مغفور اعلی الله مقامه نظر
 بدوستی این مظلوم نبوده بلکه نظریه مقتضیات حکمت و خدمتی
 که سرآورد نظر داشته اند بوده * شهادت میدهم که در خدمت
 دولت امین بوده بشأنی که خیانت را در عرصه اش راهی
 و مقامی نبوده * و سبب ورود این مظلومان در سجن اعظم هم
 او بوده * و لکن چون در عمل خود صادق بود لائق ذکر
 خیر است * این مظلوم لازال همش و قصدش ارتفاع و ارتقاء دولت
 و ملت بوده نه ارتفاع مقام خود * حال جمعی جمعی راجع نموده اند
 و برهتک حرمت این مظلوم قیام کرده اند * و لکن المظلوم
 یسأل الله تبارک و تعالی أن یؤیدهم علی الرجوع و یوقفهم علی تدارک

ما فات عنهم والانتابة لدى باب عطائه إنه هو الغفور الرحيم *
 ياشيخ إن قلبي ينوح لنفسي واللوح يبكي بما ورد علي من الذي
 حفظناه في سنين متواليات وكان أن يخدم أمام وجهي في الليالي
 والأيام الي أن أغواه أحد خدامي الذي سمي بسيد محمد يشهد
 بذلك عباد موقنون * الذين هاجروا معي من الزوراء الي أن
 وردنا في هذا السجن العظيم * وورد منهما علي ما صاح به كل
 عالم وناح به كل عارف وذرفت دموع المنصفين * نسأل الله أن
 يؤيد الغافلين على العدل والانصاف ويعرفهم ما غفلوا عنه إنه
 هو الفضال الكريم * أي رب لا تمنع عبادك عن باب فضلك
 ولا تطردهم عن بساط قربك * أيدهم على كشف سبحات الجلال
 وخرق حجبات الأوهام والآمال * إنك أنت الغني المتعال *
 لا إله إلا أنت العزيز الفضال *

قسم بآفتاب برهان كه از أفق سماء ايقان اشراق غوده
 اينمظلوم در ليالي وآيام تهذيب نفوس مشغول تا انكه نور
 دانائي برتاريكي ناداني غلبه نمود *

ياشيخ مكرر ذكر شده وميشود چهل سنه بعنايت الهى
 و اراده قويه نافذه رباني حضرت سلطان أيده الله را نصرت
 نموديم نصرتيکه نزد مظاهر عدل وانصاف ثابت ومحقق است *

ولا ینکرها الا کلّ معتد اثم وکلّ مبغض مریب * عجب
 انکه وزراء دولت و أمناء ملتّ الی حین باین خدمت ظاهر مبین
 ملتفت نشده اند و باشدند اند نظر بحکمت ذکر نفر موده اند * قبل
 از اربعین هر سنه ما بین عباد مجادله و محاربه ظاهر و قائم و بعد
 یجنود حکمت و بیان و نصیحت و عرفان کلّ بحبل متین صبر
 و ذیل منیر اصطبار تمسک جستند و تشبث نمودند بشأ نیکه آنچه
 بر این حزب مظلوم وارد شد تحمل کردند و بحق گذاشتند * مع
 آنکه در مازندران ورشت جمع کثیری را ایدترین عذاب معذب
 نمودند * از جمله حضرت حاجی نصیر که فی الحقیقه نوری بود
 مشرق از افق سماء تسلیم * بعد از شهادت چشم او را کنندند
 و دماغش را بریدند و ظلم بمقامی رسید که اهل ممالک خارجه
 گریستند و نوحه نمودند * و در باطن از برای عیال و صغار بعضی
 در اطراف ممالک إعانت نمودند * یا شیخ قلم حیا میکند از ذکر
 آنچه واقع شده * و در ارض صادنا ظلم مشتعل بشأ نیکه هر
 منصفی نوحه نمود * لعمرک از مدائن علم و معرفت نجیب و بگاہ
 مرتفع بقسمیکه اکباد اهل بر و تقوی محترق * نورین نیرین
 حسنین در آن ارض را یکان جان فدا نمودند * دولت و ثروت
 و عزت ایشانرا منع نمود * الله یعلم ماورد علیها و القوم اکثرهم

لا يعلمون * و قبل از ایشان جناب کاظم و مَنْ مَعَهُ * و در آخر حضرت اشرف کلّ شربت شهادت را بکمال شوق و اشتیاق نوشیدند و برفیق اعلی شتافتند * و همچنین در عهد سردار عزیز خان جناب عارف بالله میرزا مصطفی و مَنْ مَعَهُ را أخذ نمودند و برفیق اعلی و اُفق اُبهی فرستادند * باری در هر بلدی آثار ظلم ظاهر و مشهود ظاهر میکه شبهه و مثل نداشته مع ذلك نفسی بردفاع قیام نمود * در حضرت بدیع که حامل لوح حضرت سلطان بوده تفکر نما که چگونه جان داد * آن فارس مضمار انقطاع اکلیل ثمین حیات را نثار دوست یکتا نمود *

یا شیخ اگر این امور انکار شود کدام امر لائق اقرار است بین لوجه الله و لا تکن من الصّامتین * حضرت نجفعلی را أخذ نمودند و با کمال جذب و شوق قصد مقام شهادت نمود و باین کلمه ناطق * ما بها و خون بهارا یافتیم * این بگفت و جان داد * در اِشراق و تجلی نیر انقطاع که از شطر اعلای قلب ملا علیجان اِشراق نمود نظر نماید تفحات کلمه علیا و اِقتدار قلم اعلی بشائی جذبش کرد که میدان شهادت و ایوان عشرت نزدش یکسان بل الا ولی اُولی * در جناب ابا بصیر و سید اشرف زنجانی تفکر نمایند * امّ اشرف را حاضر نمودند که ابنش را نصیحت نماید ترغیب نمود

إلى أن فاز بالشهادة الكبرى * ياشيخ این حزب از خلیج أسماء
 گذشته اند و بر شاطی بجزر انقطاع خرگاه برافراشته اند * ایشان
 صد هزار جان رایگان نثار نمایند و بما اراده الأعداء تکلم نمایند *
 بإرادة الله متمسکند و از ما عند القوم فارغ و آزاد * سردادند
 و کلمة نالائقة نگفتند * تفکر نمائید گویا از بحر انقطاع نوشیده اند
 زندگی دنیا ایشانرا از شهادت در سبیل الهی منع نمود *
 در مازندران جمع کثیری از عباد الله را تمام نمودند حاکم بمغفريات
 جمعی را تراج کرد * از جمله ذکر نمود حضرات أسلحه جمع
 کرده اند و بعد از تفحص ملاحظه شد يك لوله تفنگ من غیر
 أسباب بوده * سبحان الله این حزب بسلاح محتاج نه چه که
 کمر همت لأجل اصلاح عالم بسته اند * جندشان أعمال طیبه
 سلاحشان أخلاق مرضیه * و سردار شان تقوی الله * طوبی لمن
 أنصف * لعمر الله این حزب از صبر و سکون و تسلیم و رضامظاهر
 عدل شده اند و در اضطبار بمقامی رسیده اند که کشته شده اند
 و نکشته اند * مع آنکه بر مظلومهای أرض وارد شد آنچه که تاریخ
 عالم شبه آن را ذکر ننموده و چشم أمم مثلش راندریده * آیا
 سبب آنکه این بلایای عظیمه را قبول نموده اند و در دفع آن
 دست در نیآورده اند چه بوده و علت تسلیم و سکون چه * سبب

منع قلم اعلیٰ در صباح و مساء و أخذ زمام امور بقدرت و قوت
 مولی الوری * در ابا بدیع تفکر نمائید آنمظلوم را أخذ نمودند
 و بسبب و لمن اینمظلوم امر کردند * و لکن بعنایت الهی و رحمت
 ربانی شهادت اختیار نمود و بآن فائز گشت * *إن تعدوا الشهداء
 فی سبیل الله لا تحصوهم* * در حضرت سید اسماعیل علیه سلام
 الله و عنایتہ نظر نمائید که قبل از خُر باب بیت رابا عمامه خود
 جا رو ب نمود و بعد در کنار شط مقبلاً الی البیت بدست خود
 جان نثار نمود * در نفوذ کلمه نظر نما جمیع این نفوس را اول بسبب
 و لمن امر نمودند * و لکن هیچکدام اراده خود را ابراراده الله
 مقدم نداشت *

یاشیخ از قبل حضرت ذبیح یکنفس بوده و حال اینمظلوم
 ظاهر نمود از برای شما آنچه را که علت حیرت منصفین است *
*أَنْصِفُ بِاللّٰهِ وَ قَمِ عَلٰی خِدْمَةِ رَبِّكَ اِنَّهُ یَجْزِیْكَ جِزَاةً لَا تَعَادِلُهٗ
 كَنْوَزِ الْاَرْضِ وَلَا خَزَائِنِ الْمُلُوْكِ وَالسَّلَاطِیْنِ * تَوَكَّلْ فِی كُلِّ
 الْاُمُوْر عَلٰی اللّٰهِ وَ فَوَضَّحْهَا لِیْهِ اِنَّهُ یُعْطِیْكَ اَجْرًا كَانْ فِی الْكِتَابِ
 عَظِیْمًا * وَ دَرِیْنَ دَوْرٍ وَ زَهْ عَمْرٍ بِاَعْمَالِیْ مَشْغُوْلٍ شَوْ كَهْ عَرَفَ رِضَا
 اَزَانَ مَتَضَوِّعٍ كَرَدَدٍ وَ بَطْرَازِ قَبُوْلٍ مَزِیْنٍ شَوْ كَهْ * حَضْرَتِ بِلَالِ
 حَبَشِیِّ چَوْنِ عَمَلِشْ مَقْبُوْلِ اَفْتَادِ سَیْنِ اَوَازِ شَیْنِ عَالَمِ سَبَقَتِ*

گرفت * امروز باید جمیع احزاب بنور اتحاد و اتفاق منور
کردند * باری کبر و غرور بعضی از احزاب عالم دانائی را خراب
کرده و بیت عدل و داد را ویران نموده *

یاشیخ وارد شد بر این مظلوم آنچه که شبهه و مثل نداشته و کل را
بکمال تسلیم و رضا لاجل تهذیب نفوس و ارتفاع کلمه الله حمل
نمودیم * در آیات میکه در سجن ارض میم بودیم ما را یک یوم بدست
علم دادند دیگر معلومست که چه وارد شد * و اگر وقتی انجناب
در آنبار حضرت سلطان وارد شوند از نایب و رئیس آن محل
بطلبند که آن دوزنجیر را که یکی بقره کهر و یکی بسلاسل
معروفست بنمایند * قسم بنیر عدل که چهار شهر این مظلوم
در یکی از این دو معذب و مفلول *

وَحَزُنِّي مَا يَعْقُوبُ بَيْتَ أَقْلَهُ * وَكُلَّ بِلَا أَيُّوبَ بَعْضُ بِلِيَّتِي
و همچنین در شهادت حاجی محمد رضا در مدینه عشق تفکر
نمائید ظالمهای عالم بر آن مظلوم وارد آوردند آنچه را که بعضی از
ملل خارجه گریستند و نوحه نمودند چه که از قرار مذکور و معلوم
سی و دوزخ بر جسد مبارکش وارد مع ذلك احدی از امرتجا و زتنمود
و دست در نیاورد * در هر حال حکم کتاب را بر اراده خود مقدم
داشتند * مع آنکه در آن مدینه جمعی از این حزب بوده و هستند *

استدعا آنکه حضرت سلطان آئیده الله تبارک و تعالی در این
 امور بنفسه تفکر فرمایند و بعدل و انصاف حکم نمایند مع آنکه
 در اکثری از بلاد ایران در این سنین اخیره این حزب کشته
 شدند و نکشتند * مشاهده میشود بغضای افتده بعضی زیاده
 از قبل ظاهر * و از سید اعمال شفاعت مظلومها از اعداء نزد امرآ
 بوده البته بسمع بعضی رسیده که حزب مظلوم دران مدینه نزد
 حاکم از قاتلها شفاعت نمودند و تخفیف طلب کردند * فاعتبروا
 یا اولی الأبصار *

یاشیخ این آیات محکمت در یکی از الواح از قلم ابهی نازل *
 یاعبدُ اسمعُ نداء المظلوم الذی حمل الشدائد والبلايا فی سبیل
 الله مالک السماء الی ان سُجِنَ فی ارض الطاء إته دعا الناس الی
 الجنة العلیا وهم اخذوه وداروا به فی المدن والدیار * کم من ایمل
 طار النوم من عیون احبائی حباً لنفسی * وکم من یوم قام علی
 الأحزاب * مرّة رأیت نفسی علی أعلى الجبال * وأخری فی سجن
 الطاء فی السلاسل والأغلال * لعمرُ الله قد کنتُ شا کراً ناطقاً
 ذا کرامتوجهاً راضياً خاضعاً خاشعاً فی کلّ الأحوال * كذلك
 مضت ایامی الی ان انتهت الی هذا السجن الذی به ترزلت
 الأرض وناحت السموات * طوبی لعبد نبذ الظنون اذ اتی المکنون

برايات الآيات * إنا أخبرنا الناس بهذا الظهور الأعظم ولكن
 القوم في سكر عجاب * عند ذلك ارتفع النداء من شطر الحجاز
 نادى وقالت طوبى لك يا عكا بما جعلك الله مطلع ناداه الأحملي
 ومشرق آياته الكبرى * ونعياً لك بما استقر عليك كرسى العدل
 واشرق من افقك نير العناية والأطاف * طوبى لمنصف أنصف
 في هذا الذك الأ عظم وويل لكل غافل مرتاب * وبعد از
 شهادت بعضی از شهداء لوح برهان از سماء امر مالک ادیان نازل
 * هو المقتدر العليم الحكيم *

قد أحاطت أرياحُ البغضاء سفينةَ البطحاء بما اكتسبت
 ايدي الظالمين * يا أيها المشهور بالعلم قد افيت على الذين ناح لهم
 كتب العالم وشهد لهم دفاتر الأديان كما أو انك انت يا أيها البعيد
 في حجاب غليظ * تالله قد حكمت على الذين بهم لاح افق الايمان *
 يشهد بذلك مطالع الوحي ومظاهر امر ربك الرحمن الذين انفقوا
 ارواحهم وما عندهم في سبيله المستقيم * قد صاح من ظلمك دين
 الله فيما سواه وإنك تلعب وتكون من الفرحين * ليس في قلبي
 بفضك ولا بغض أحد من العباد * ان العارف يراك وامثالك في
 جهل مبين * انك لو اطلعت على ما فعلت لألقيت نفسك في النار
 او خرجت من البيت متوجهاً الى الجبال ونحت إلى ان رجعت

الى مقام قدر لك من لدن مقتدر قدير * يا أيها الموهوم أخرج
 حجيات الظنّون والأوهام ترى شمس العلم مشرقة من هذا
 الأفق المنير * قد قطعتم بضعة الرسول وظننت أنك نصرت
 دين الله كذلك سوّلت لك نفسك وأنت من الغافلين * قد
 احترق من فعلك قلوب الملأ الأعلى والذين طافوا حول أمر
 الله رب العالمين * قد ذاب كبد البتول من ظلمك وناح أهل
 الفردوس في مقام كريم * أنصف بالله بأى برهان استدلت علماء
 اليهود وأفتوا به على الروح إذ أتى بالحق * وبأى حجة أنكروا
 الفريسيون وعلماء الأصنام إذ أتى محمد رسول الله بكتاب حكيم
 الحق والباطل بعدل أضاء بنوره ظلمات الأرض وانجذبت قلوب
 العارفين * وأنت استدلت اليوم بما استدلت به علماء الجهل في
 ذلك العصر * يشهد بذلك مالك مصر الفضل في هذا السجن العظيم *
 إنك اقتديت بهم بل سبقتهم في الظلم وظننت أنك نصرت الدين
 ودفعت عن شريعة الله العليم الحكيم * ونفسه الحق ينوح من
 ظلمك الناموس الأكبر وتصيح شريعة الله التي بها سرّت
 سمات العدل على من في السموات والأرضين * هل ظننت أنك
 ربحت فما أفتيت لاوساطان الأسماء يشهد بخسرانك من عنده
 علم كل شيء في لوح حفيظ * يا أيها الغافل أنك ما رأيتني وما

عاشرت وما آنت معي في أقل من آن فكيف أمرت الناس
بسبي هل أتبت في ذلك هواك أم مولاك فأت بآية ان أنت
من الصادقين * نشهد أنك نبذت شريعة الله ورائك وأخذت
شريعة نفسك انه لا يعزب عن علمه من شيء انه هو الفرد الخبير *
يا أيها الغافل إسمع ما أنزله الرحمن في الفرقان (لا تقولوا لمن
أتى إليكم السلام لست مؤمناً) كذلك حكم من في قبضته
ملكوت الأمر واخلق إن أنت من السامعين * إنك نبذت
حكم الله وأخذت حكم نفسك فويل لك يا أيها الغافل المريب * إنك
لو تنكرني بأي برهان يثبت ما عندك فأت به يا أيها المشرك بالله
والمعرض عن سلطانه الذي أحاط العالمين * اعلم أن العالم من
اعترف بظهورى وشرب من بحر علمى وطار في هواه حبي ونبذ
ما سوائى وأخذ ما نزل من ملكوت ييانى البديع * انه بمنزلة
البصر للبشر وروح الحيوان لجسد الامكان تعالى الرحمن الذى
عرفه وأقامه على خدمة أمره العزيز العظيم * يصلي عليه الملائ
الأعلى وأهل سرادق الكبرياء الذين شربوا رحيق المختوم باسمى
القوى القدير * أنك إن تك من أهل هذا المقام الأعلى فأت
بآية من لدى الله فاطر السماء * وان عرفت عجز نفسك خذ أعنة
هواك ثم ارجع الى مولاك لعل يكفر عنك سيئاتك التي بها

إحترقت أوراقُ السّدرَةِ وصاحت الصخرةُ وبكت عيون
 العارفين * بك انشق سترُ الربوبيةِ وشرقت السفينةُ وعقرت
 الناقةُ وناح الرّوحُ في مقام رفيع * أتعرض على الذي أتاك بما عندك
 وعند أهل العالم من حجج الله وآياته إفتح بصرك لترى المظلومَ
 مشرقاً من أفق ارادة الله الملك الحقّ المبين * ثم افتح سمعَ قوادك
 لتسمع ما تنطق به السّدرَةُ الّتي ارتفعت بالحقّ من لدى الله العزيز
 الجليل * إن السّدرَةَ مع ما ورد عليها من ظلمك واعتساف أمثالك
 تنادى بأعلى النداء وتدعو الكلّ الى سدرَةِ المنتهى والأفق
 الأعلى * طوبى لنفس رأت الآية الكبرى ولا تذن سمعت نداءها
 الأحملى وويل لكلّ معرض أثم * يا أيّها المعرض بالله لو ترى
 السّدرَةَ بعين الانصاف ترى آثارَ سيوفك في أفنانها وأغصانها
 وأوراقها بعد ما خلقتك الله لعرفانها وخدمتها تفكر لعلّ تطلع
 بظلمك وتكون من التائبين * أظننت أنّا نخاف من ظلمك * فاعلم
 ثم أيقن أنّا في أوّل يوم فيه ارتفع صريرُ القلم الأعلى بين الأرض
 والسّماء أنفقنا أرواحنا وأجسادنا وأبناءنا وأمواتنا في سبيل الله
 العلى العظيم * ونفتخر بذلك بين أهل الانشاء والملا الأعلى يشهد
 بذلك ماورد علينا في هذا الصّراط المستقيم * تالله قد ذابت
 الأكبادُ وصلبت الأجسادُ وسفكت الدماءُ والأبصار كانت

ناظرة الى أفق عناية ربها الشاهد البصير * كلما زاد البلاء زاد أهل
 البهائم في حبهم قد شهد بصدقهم ما أنزله الرحمن في الفرقان بقوله
 (فتمنوا الموت ان كنتم صادقين) هل الذي حفظ نفسه خلف
 الأحناب خير أم الذي أنفقها في سبيل الله * أنصف ولا تكن
 في تيه الكذب من الهائمين * قد أخذهم كوثر محبة الرحمن على شأن
 ما منعتهم مدافع العالم ولا سيوف الأمم عن التوجه الى بحر
 عطاء ربهم المعطي الكريم * تالله ما أعجزني البلاء وما أضعفني
 اعراض العلماء نطق وأنطق أمام الوجوه قد فتح باب الفضل
 وأتى مطلع العدل بآيات واضحات وحجج باهرات من لدى الله
 المقتدر القدير * إحضر بين يدي الوجه لتسمع أسرار ما سمعه ابن
 عمران في طور العرفان * كذلك يأمرك مشرق ظهور ربك الرحمن
 من شطر سجنه العظيم * عند ذلك ارتفع نداء الفطرة مرة أخرى
 وحينها تقول ان الطور ينادي ويقول ياملأ البيان اتقوا الرحمن
 اتى فزت بمكلمى وأخذ جذب فرحى حصاة الأرض وترابها
 والسدرة تقول ياملأ البيان أنصفوا فيما ظهر بالحق قد ظهرت
 النار التي أظهرها الله للكليم يشهد بذلك كل ذى بصير عليم *

ياشيخ بعضى از شهدای این ظهور ذکر شد و همچنین بعضی
 از آیات که در ذکر ایشان از ملکوت بیان نازل امید آنکه

منقطعاً عن العالم در آنچه ذکر شده تفکر فرمایند * حال در
 میرزا هادی دولت آبادی و صاد اصفهانی در ارض طاتفکر لازم *
 اول بمجرد آنکه شنید او را بانی گفته اند اضطراب اخذش نمود
 بشانیکه وقار و سکون مفقود گشت بر منابر ارتقا جست و نطق
 نمود بکلماتیکه سزاوار نبود * لازال گاپارهای عالم محض حب
 ریاست عمل نموده اند آنچه را که سبب و علت گمراهی عباد گشته
 آنجناب جمیع را مثل آن نفوس ندانند * استقامت و ثبوت
 و رسوخ و اطمینان و تمکین و وقار شهدای این ظهور ذکر شد
 تا آنجناب آگاه شوند * و مقصود از آنچه بیان شد از الواح
 ملوک و غیره آنکه آنجناب یقین مبین بدانند که اینمظلوم امر
 الله راستر ننمود و با آنچه مأمور بود امام و جوه عالم بافصح بیان
 ذکر نمود و القافر مود * و لکن امثال آن نفوس ضعیفه مثل
 هادی و غیره امر الله را تبدیل نمودند و نظر بزند کافی دوروزه
 دینا عمل کردند و گفتند آنچه را که عین عدل کریست و قلم اعلی
 نوحه نمود مع آنکه از اصل امر بی خبر بوده و هستند و اینمظلوم
 لوجه الله اظهار نمود * یا هادی نزد اخوی رفتی و دیدی حال بساحت
 مظلوم توجه نما شاید تفحات وحی و فوحات إلهام ترا تأیید نماید
 و مقصود فائز گرداند * هر نفسی الیوم بمشاهده آثار فائز شود

حق را از باطل بمثابه شمس از ظل تمیز دهد و بمقصود آگاه
 گردد * حق شاهد و گواه که آنچه ذکر شده لوجه الله بوده که
 شاید آنجناب سبب هدایت خلق شوند و احزاب عالم را از ظنون
 و اوهام نجات بخشند * سبحان الله إلى حین معرضین و منکرین
 نمیدانند آنچه نزد مبشر یعنی نقطه رفته از که بوده العلم عند الله
 رب العالمین *

باشیخ همت کن و بر خدمت امر قیام نما امروز حقیق مختوم
 امام وجوه ظاهر * خذه باسم ربك ثم اشر به بذکره العزیز البدیع *
 اینمظلوم در لیالی و آیام بتألیف قلوب و تهذیب نفوس مشغول *
 امورات واقعه در ایران در سنین اولیه فی الحقیقه سبب حزن
 مقرین و مخلصین بوده * و در هر سنه قتل و غارت و تاراج و سفک
 دماء موجود * يك سنه در زنجان ظاهر شد آنچه که سبب فزع
 اکبر بود * و همچنین يك سنه در نیریز و سنه دیگر در طبری تا آنکه
 واقعه ارض طاواقع و ازان ببعده اینمظلوم باعانت حق جل جلاله
 این حزب مظلوم را بما ینبئی آگاه نمود * کل از ما عندم و ما عند
 القوم مقدس و بما عند الله متشبث و ناظر * حال باید حضرت
 سلطان حفظه الله تعالی بعنایت و شفقت با این حزب رفتار فرمایند
 و اینمظلوم امام کعبه الهی عهد مینماید از این حزب جز صداقت

وأمانت أمری ظاهر نشود که مغایر رأی جهان آرای حضرت
 سلطانی باشد * هر ملتی باید مقام سلطانش را ملاحظه نماید و در آن
 خاضع باشد و بامرش عامل و بحکمش متمسک * سلاطین مظاهر
 قدرت و رفعت و عظمت الهی بوده و هستند * این مظلوم با احدی
 مدافعه ننموده کلّ بر این فقره شاهد و گواهند * و لکن ملاحظه
 شتون سلاطین من عند الله بوده و از کلمات انبیاء و اولیاء واضح
 و معلوم * خدمت حضرت روح علیه السلام عرض نمودند *
 ﴿ یاروح الله ایجوز ان تعطی جزیه لقیصر ام لا قال بلی مالقیصر
 لقیصر و ما لله الله ﴾ منع نفر مودند * و این دو کلمه یکی است نزد
 متبصرین چه که مالقیصر اگر من عند الله نبود نهی میفرمودند *
 و همچنین در آیه مبارکه ﴿ اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی
 الامر منکم ﴾ مقصود از این اولو الامر در مقام اول و رتبه اولی
 آنه صلوات الله علیهم بوده و هستند ایشانند مظاهر قدرت
 و مصادر امر و مخازن علم و مطالع حکم الهی * و در رتبه ثانی و مقام
 ثانی ملوک و سلاطین بوده اند یعنی ملوکی که بنور عدلشان آفاق
 عالم منور و روشن است * امید آنکه از حضرت سلطان نور
 عدلی إشراق نماید که جمیع احزاب امم را احاطه کند * کلّ باید
 از حقّ از برایش بطلبند آنچه را که الیوم مزاوار است *

إلهي إلهي وسيدى وسيدى ومقصودى ومحبوبى * أسألك
 بالأسرار التي كانت مكنونة في علمك وبالأيات التي منها تضرع
 عرفُ عنايتك وبأمواج بحر عطائك وسما فضلك وكرمك
 وبالدماء التي سفكت في سبيلك وبالأكباد التي ذابت في حبك
 أن تؤيد حضرة السلطان بقدرتك ولساطانك ليظهر منه ما يكون
 باقياً في كتبك وصحفك وألواحك * أي رب خذ يده بيد اقتدارك
 ونوره بنور معرفتك وزينه بطراز أخلاقك انك أنت المقتدر على
 ما تشاء وفي قبضتك زمام الأشياء لا إله إلا أنت الغفور الكريم *
 حضرت بولس قدس در رساله بأهل روميه نوشته (لتخضع
 كل نفس للسلطين العاليه فانه لاسلطان الا من الله والسلطين
 الكائنه انما رتبها الله فمن يقاوم السلطان فانه يعاند ترتيب الله)
 الى أن قال (لأنه خادم الله المنتقم الذي ينفذ الغضب على من
 يفعل الشر) ميفر مايد ظهور سلطين وشوكت واقتدار شان
 من عند الله بوده * در أحاديث قبلهم ذكر شده آنچه كه علماء
 ديده وشنيده اند * نسال الله تبارك وتعالى أن يؤيدك يا شيخ على
 التمسك بما نزل من سما عطاه الله رب العالمين * علماء بايد
 باحضرت سلطان متحد شوند وبآنچه سبب حفظ وحراست
 ونعمت وثروت عباد است تمسك نمايند * سلطان عادل عند الله

اقرست از كل * يشهد بذلك مَنْ ينطق في السّجن الأَعْظَم *
 الله لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر العليم الحكيم * اكر
 آنجناب يكساعت لوجه الله در اموري كه از قبل و بعد ظاهر
 شده تفكر فرمايند از ما عنده بما عند الله توجه نمايند و سبب
 اعلاء كلمه الله كردند * آيا از اول ابداع الی حين از مشرق اراده
 الهی نوری و با ظهوری اِشراق نموده كه قبائل ارض اُورا قبول
 نموده و اُمرش را پذيرفته اند آن كه بوده و اسسش چه * از حضرت
 خاتم روح ما سواه فداه و من قبله حضرت روح الی ان ينتهي
 الی البديع الأول در احيان ظهور كل مبتلي بوده اند بعضی را
 مجنون گفته اند و برخی را كذاب ناميده اند و عمل نموده اند
 آنچه را كه قلم حيا ميکند از ذکرش * لعمرُ الله ورد عليهم
 ما ناحت به الأشياء كلها ولكن القوم أكثرهم في جهل مبین *
 نسأل الله أن يؤيدهم على الرجوع اليه والانابة لذي باب رحمة
 انه على كل شيء قدير * في هذا الحين ارتفع صرير قلمي الأعلى
 وقال وصّ حَضْرَةَ الشَّيْخِ بما وصّيت به أحد أغصانك لعل
 نفحات البيان تجذبه وتقرّ به الى الله رب العالمين *
 كن في النعمة مُنفقاً * وفي فقدها شاكرًا * وفي الحقوق أمينًا *
 وفي الوجه طليقاً * وللفقراء كنزاً * وللأغنياء ناصحاً * وللمنادي

محيياً * وفي الوعد وَفِيًّا * وفي الأمور منصفاً * وفي الجمع صامتاً
 وفي القضاء عادلاً * وللإنسان خاضعاً * وفي الظلمة سراجاً *
 وللمهموم فرجاً * وللظلمة بحرّاً * وللمكروب ملجأ * وللمظلوم
 ناصرًا * وعضدًا وظهراً * وفي الأعمال متقيًا * وللغريب وطنًا *
 وللمريض شفاءً * وللمستجير حصناً * وللضيرير بصراً * ولمن ضلَّ
 صراطاً * ولوجه الصدق جمالاً * ولهيكل الأمانة طرازاً *
 وليت الأخلق عرشاً * ولجسد العالم روحاً * ولجند العدل رايةً
 ولأفق الخير نوراً * وللأرض الطيبة رذاذاً * ولبحر العلم فلكاً *
 ولسماء الكرم شمساً * ولرأس الحكمة إكايلاً * ولجين الدهر
 يياضاً * ولشجر الخضوع ثمرًا * نسأل الله أن يحفظك من
 حرارة الحقد وصبارة البرد أنه قريب مجيب * كذلك نطق
 لساني لأحد أغصاني وذكرناه لأحبائي الذين نبذوا الأوهام
 وأخذوا ما أمرُوا به في يوم فيه أشرقت شمسُ الايقان من افق
 إرادة الله رب العالمين * هذا يوم فيه غرّدت طير البيان على
 الأغصان باسم ربها الرحمن * طوبى لمن طار بأجنحة الأشتياق
 إلى الله مالك يوم التلاق * حق آكاه ومعشر أمناء كواه
 كه إن مظلوم لا زال تحت خطر عظيم بوده * ولولا البلايا في سبيل الله
 ما لدّ لي بقائي وما نفعني حياتي * ولا يخفى على أهل البصر

والناظرين إلى المنظر الأكبر بآتي في أكثر أيامي كنت كعبد
جالس تحت سيف علق بخيط واحد ولا يدري متى ينزل أينزل
في الحين أو بعد حين * وفي كل ذلك نشكر الله رب العالمين *
ولسان سرّ در ليالى وأيام باين مناجات ناطق *

سبحانك يا الهى لولا البلياء في سبيلك من أين يظهر مقام عاشقك
ولولا الرزايا في حبك بأى شئ يثبت شأن مشتاقك * وعزتك
أنيس محبيك دموع عيونهم ومونس مرديدك زفرات قلوبهم
وغذاء قاصديك قطعات أكبادهم * وما ألدّ سم الردى في
سبيلك * وما أعزّ سهام الأعداء لأعلاء كلمتك * يا الهى وسيدي
أشربني في امرك ما أردته وأنزل عليّ في حبك ما قدرته * وعزتك
لا أريد إلا ما تريد ولا أحب إلا ما أنت تحب * توكلت عليك
في كل الأحوال أنك أنت الغني المتعال * أسألك يا الهى أن
تظهر لنصرة هذا الظهور من كان قابلا لاسمك وسلطانك
ليذكرك بين خلقك ويرفع أعلام نصرك في مملكته ويزينهم
بأخلاقك وأوامرك لا اله الا أنت المهيمن القيوم * عند ذلك
ارتفع نداء الفطرة مرة بعد مرة نادى وقالت ياملا الأرض
تالله اني لفطرة الله بينكم اياكم أن تنكروني * قد أظهرني
الله بنور أحاط على من في السموات والأرضين * أنصفوا

يا قوم في ظهوري وبروزي واشراق ولا تكونوا من الظالمين *
 يا شيخ ان المظلوم يسأل الله تبارك وتعالى أن يجعلك فاتح باب
 الانصاف ويظهر بك أمره بين العباد انه هو المقتدر العزيز الوهاب *
 يا شيخ أزحق بطلب آذان وأبصار وأفتدة عالمرا مقدس
 فرماید واز هوای نفس حفظ نماید چه که غرض مرضیست بزرك
 انسانرا از عرفان حضرت موجود محروم مینماید واز تجلیات
 انوار نیر ایقان ممنوع میسازد * از فضل ورحمت الهی سائل
 وآمل که این مانع اکبر را از میان بردارد * انه هو القوی الغالب
 القدير * في هذا الحين ارتفع النداء عن عین البقعة النوراء الله لا اله
 الا هو الامر الحكيم * ألق على الشيخ بقية لوح البرهان
 ليجذبه الى أفق ظهور ربه الرحمن لعله يقوم على نصرة الأمر
 بآيات محكمات وبراهين عاليات وينطق بين العباد بما نطق به
 لسان البرهان * الملك لله رب العالمين * اقرأ كتاب الايقان وما
 أنزله الرحمن لملك باريس وأمثاله لتطلع بما قضى من قبل وتوقن
 بأننا ما أردنا الفساد في الأرض بعد اصلاحها * انما نذكر العباد
 خالصا لوجه الله من شاء فليقبل ومن شاء فليعرض ان ربنا الرحمن
 هو الغني الحميد * يامعشر الأحزاب هذا يوم لا ينفعكم شيء من
 الأشياء ولا اسم من الاسماء الا بهذا الاسم الذي جعله الله مظهر

أمره ومطلعَ أسمائه الحسني لمن في ملكوت الانشاء نعيما لمن
 وجد عرفَ الرحمن وكان من الراسخين * ولا يغنيكم اليوم
 علومكم وفنونكم ولا زخارفكم وعزكم دعوا الكحل وراءكم مقبلين
 الى الكلمة العليا التي بها فصلت الزبر والصحف وهذا الكتاب
 المبين * يا قوم ضعوا ما أفتوه من قلم الظنون والأوهام * تالله قد
 أشرقت شمسُ العلم من أفق اليقين * يا أيها الغافل ان كنت في
 ريب مما نحن عليه انا نشهد بما شهد الله قبل خلق السموات
 والأرض أنه لا اله الا هو العزيز الوهاب * ونشهد أنه كان
 واحداً في ذاته وواحداً في صفاته لم يكن له شبه في الابداع ولا
 شريك في الاختراع * قد أرسل الرسل وأنزل الكتب ليشروا
 الخلق الى سواء الصراط * هل السلطان اطلع وغض الطرف
 عن فمك أم أخذه الرعب بما عوت شردمة من الذئاب الذين
 نبذوا صراط الله وراءهم وأخذوا سبيلك من دون بينة ولا كتاب
 انا سمعنا بأن ممالك ايران تزينت بطراز العدل فلما تفرسنا
 وجدناها مطالع الظلم ومشارك الاعتساف * انا نرى العدل تحت
 مخالب الظلم نسأل الله أن يخلصه بقوة من عنده وسلطان من لديه
 أنه هو المهيمن على من في الأرض والسموات * ليس لأحد أن
 يعترض على نفس فيما ورد على أمر الله ينبغي لكل من توجه

الى الأفق الأعلى ان يتمسك بجبل الاصطبار ويتوكل على الله
 المهيمن المختار * يا أحبباء الله اشربوا من عين الحكمة وطيروا
 في هواء الحكمة وتكلموا بالحكمة والبيان * كذلك يأمركم
 ربكم العزيز العلام * يا غافل لا تظمن بعزك واقتدارك مثلك
 كمثل بقية أثر الشمس على رؤس الجبال سوف يدركها الزوال
 من لدى الله الغني المتعال * قد أخذ عزك وعز أمثالك وهذا
 ما حكم به من عنده أم الألواح * أين من حارب الله وأين من
 جادل بآياته وأين من أعرض عن سلطانه وأين الذين قتلوا
 أصفياه وسفكوا دماء أوليائه تفكر لعل تجد نفحات أعمالك
 يا أيها الجاهل المرتاب * بكم ناح الرسول وصاحت البتول
 وخربت الديار وأخذت الظلمة كل الأقطار * يا معشر العلماء
 بكم انحط شأن الملة ونكس علم الاسلام وثل عرشه العظيم *
 كلما أراد مميّز أن يتمسك بما يرتفع به شأن الاسلام ارتفعت
 ضوضاؤكم بذلك منع عما أراد وبقي الملك في خسران كبير * يا قلمي
 الأعلى أذكر الرقشاء التي بظلمها ناحت الأشياء وارتعدت
 فرائص الأولياء * كذلك يأمرك مالك الأسماء في هذا المقام
 الحمود * قد صاحت من ظلمك البتول وتظن أنك من آل
 الرسول كذلك سولت لك نفسك يا أيها المعرض عن الله رب

ما كان وما يكون * أنصفي يا أيها الرقشاء بأي جرم لدغت
 أبناء الرسول ونهبت أموالهم أ كفرت بالذي خلقك بأمره
 كن فيكون * قد فعلت بأبناء الرسول ما لا فعلت عاد وثمود
 بصالح وهود ولا اليهود بروح الله مالك الوجود * أتتكر آيات
 ربك التي اذ نزلت من سماء الأمر خضعت لها كتب العالم
 كأنها تفكر لتطلع بفعلك يا أيها الغافل المرذود * سوف تأخذك
 نفحات العذاب كما أخذت قوما قبلك إنتظر يا أيها المشرك بالله
 مالك النيب والشهود * هذا يوم أخبر به الله بلسان رسوله تفكر
 لتعرف ما أنزله الرحمن في الفرقان وفي هذا اللوح المسطور *
 هذا يوم فيه أتى مشرق الوحي بآيات يينات التي عجز عن احصائها
 المحصون * هذا يوم فيه وجد كل ذي شئ عرف نسمة الرحمن
 في الامكان وسرع كل ذي بصر الى فرات رحمة ربه مالك الملوك *
 يا أيها الغافل تالله قد رجع حديث الذبح * والذبيح توجه الى
 مقر الفداء ومارجع بما اكتسبت يدك يا أيها المبغض العنود *
 أظننت بالشهادة ينحط شأن الأمر لا والذي جعله الله مهبط
 الوحي إن أنت من الذين هم يفقهون * ويل لك يا أيها المشرك
 بالله وللذين اتخذوك إماماً لا نفسهم من دون بينة ولا كتاب
 مشهود * كم من ظالم قام على اطفاء نور الله قبلك وكم من فاجر

قتل ونهب إلى أن ناحت من ظلمه الأفتدة والنفوس * قد
 غابت شمس العدل بما استوى هيكلم الظلم على أريكة البغضاء
 ولكن القوم هم لا يشعرون * يا جاهل قد قتلت أبناء الرسول
 ونهبت أموالهم * قل هل الأموال كفرت بالله أم مالكمها
 على زعمك أنصف يا أيها الجاهل المحجوب * قد أخذت
 الاعتساف ونبتت الانصاف بذلك ناحت الأشياء وأنت من
 الغافلين * قد قتلت الكبير ونهبت الصغير * هل تظن أنك
 تأكل ما جمعه بالظلم لا ونفسى كذلك يخبرك الخبير * تالله لا
 يغنيك ما عندك وما جمعه بالاعتساف يشهد بذلك ربك العليم *
 قد قتت على اطفاء نور الأمر سوف تنحمدنارك أمراً من عنده
 إنه هو المقتدر القدير * لا تعجزه شؤونات العالم ولا سطوة
 الأمم يفعل ما يشاء بسلطانه ويحكم ما يريد * تفكر في الناقة مع
 أنها من الحيوان رفعها الرحمن الى مقام نطق السن العالم بذكرها
 وثناها أنه هو المهيمن على من في السموات والأرض لا إله إلا
 هو العزيز العظيم * كذلك زيننا آفاق سماء اللوح بشموس
 الكلمات * نعماً لمن فاز بها واستضاء بأنوارها وويل للمعرضين
 وويل للمنكرين وويل للغافلين * الحمد لله رب العالمين *
 يا شيخ قد أسمعنك تفردات عندليب الفردوس وأريناك

الآثَارَ الَّتِي أَنْزَلَهَا اللَّهُ بِأَمْرِهِ الْمُبْرِمِ فِي السَّجْنِ الْأَعْظَمِ لِتَقَرَّبِهَا
 عَيْنُكَ وَتَطْمَئِنَّ بِهَا نَفْسُكَ إِنَّهُ هُوَ الْفِيَاضُ الْكَرِيمُ * قُمْ بِقُوَّةِ
 الْبُرْهَانِ عَلَى خِدْمَةِ أَمْرِ اللَّهِ رَبِّكَ الرَّحْمَنِ * لَوْ تَخَافُ مِنْ إِيْمَانِكَ
 خِذِ اللَّوْحَ ثُمَّ احْفَظْهُ فِي جَيْبِ تَوَكُّلِكَ وَإِذَا دَخَلْتَ مَوْقِفَ
 الْحَشْرِ وَيَسْأَلُكَ اللَّهُ بِأَيِّ حِجَّةٍ آمَنْتَ بِهَذَا الظُّهُورِ أَخْرِجِ اللَّوْحَ
 وَقُلْ بِهَذَا الْكِتَابِ الْمُبَارَكِ الْعَزِيزِ الْبَدِيعِ * إِذَا تَرْتَفَعُ إِلَيْكَ أَيْدِي
 الْكُلِّ وَيَأْخُذُونَ اللَّوْحَ وَيَضْمُونَهُ عَلَى عِيُونِهِمْ وَيَجِدُونَ مِنْهُ عَرَفَ
 بَيَانِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَوْ يَعْتَذِرُ بِكَ اللَّهُ بِمَا آمَنْتَ بِآيَاتِهِ فِي هَذَا
 الظُّهُورِ فَبِأَيِّ حِجَّةٍ يَعْتَذِرُ الَّذِينَ مَا آمَنُوا بِمُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ وَمَنْ
 قَبْلَهُ بَعِيسَى بْنُ مَرِيَمَ وَمَنْ قَبْلَهُ بِالْكَلِيمِ وَمَنْ قَبْلَهُ بِأَخْلِيلَ إِلَى أَنْ
 تَنْتَهِيَ الظُّهُورَاتُ إِلَى الْبَدِيعِ الْأَوَّلِ الَّذِي خَلَقَ بِإِرَادَةِ رَبِّكَ الْقَادِرِ
 الْحَيْطِ * كَذَلِكَ أَنْزَلْنَا الْآيَاتِ لِأَحَدٍ قَبْلِكَ وَذَكَرْنَا هَذَا لَكَ فِي هَذَا
 الْيَوْمِ لِتَعْرِفَ وَتَكُونَ مِنَ الْمَوْقِنِينَ * يَا أَيُّهَا النَّاطِقُ بِالْعِلْمِ إِنَّ
 الْأَمْرَ أَظْهَرُ مِنْ أَنْ يَخْفَى وَأَيُّنَ مِنْ أَنْ يُسْتَرَ إِنَّهُ كَالشَّمْسِ فِي
 وَسْطِ الزُّوَالِ لَا يَنْكُرُهَا إِلَّا كُلٌّ مَبْفُضٌ مَرِيْبٌ *

در این حین سزاوار آنکه بحضورت مقصود توجه نمائیم و باین
 کلمات عالیات متمسک شویم *

الهی الهی سراج امرت را بدهن حکمت برافروختی از

أرياح مختلفه حفظش نما * سراج از تو * زجاج از تو * أسباب آسمان
 وزمین در قبضه قدرت تو * امرارا عدل عنایت فرما و علمارا
 انصاف * توئی آن مقتدری که بحرکت قلم امر مبرمت رانصرت
 فرمودی و اولیارات راه نمودی * توئی مالک قدرت و ملیک اقتدار
 لا إله إلا أنت العزيز المختار * وقل الهی الهی لك الحمد بما سقیتني
 من ید عطاء اسمك القيوم رحيقك المختوم * أسألك بأنوار فجر
 ظهورك وبنفوذ كلمتك العلیا و اقتدار قلمك الأعلى الذي بحرکته
 انجذبت حقائق الأشياء ان توفق حضرة السلطان على نصره
 أمرک و الاقبال الى أفق ظهورك و التوجه الى أنوار وجهك *
 أي رب أیده على ما یقر به اليك ثم انصره یجنود السموات
 و الأرض * أسألك يا إله الأسماء و فاطر السماء بنور أمرک و نار
 سدره عنایتک أن تؤید حضرتہ على اظهار أمرک بین خلقک *
 ثم افتح على وجهه أبواب فضلك و رحمتک و عطائك انک أنت
 المقتدر على ما تشاء بقولک کن فيكون *

يا شيخ زمام امور بقوت الهی و قدرت ربانی أخذ شده
 بود أخذ عزيز مقتدر * أحدي قادر بر فساد وقتنه نبوده * حال
 چون قدر عنایت و الطاف راندانستند یجزای اعمال خود مبتلی
 شده و میشوند * و مأمورین نظر بحرکت سرّی جبل ممدود

از جمیع جهات حزب مخالف را تحریک و تأیید نموده اند * در مدینه کبیره جمعی را بر مخالفت این مظلوم برانگیختند و امر بمقامی رسیده که نفوس مأموره در آن ارض تمسک نموده اند با آنچه سبب ذلت دولت و ملت است * یکی از سادات بزرگوار که نزد اکثری از منصفین معروف و عملش مقبول و تجارتش مشهور و از اجله تجار نزد کل مشهور بسمت بیروت توجه نمود نظر بدوستی آنجناب باین مظلوم از سیاله برقیه بترجم ایران خبر دادند که سید مذکور با آدم خود وجهی از نقد و غیره سرقت کرده اند و بعکات توجه نموده اند * و مقصود از این حرکت ذلت این مظلوم بوده و لکن هیات که اهل این دیار باین گفتهای نالائقه از صراط مستقیم صدق و راستی منحرف شوند * باری از هر جهت هجوم نموده اند و طرف مقابل را تأیید نمایند * و این مظلوم از حق میطلبد کل را موفق دارد بر آنچه سزاوار آیام است * و در لیالی و آیام باینکلمات محکمت ناظر و ناطق *

الهی الهی أسألك بشمس فضلك و بحر علمك و سماء عدلك
 أن تؤيد المنكرين على الاقرار والمعرضين على الاقبال والمفترين
 على العدل والانصاف * أي رب أيدهم على الرجوع اليك والانابة
 لدى باب فضلك أنك أنت المقتدر على ما تشاء وفي قبضتك زمام

من فی السموات والأرضین * الحمد لله رب العالمین * عن قریب
 آنچه در آینده و قلوب مستور مشاهده گردد * یوم یومست
 که حضرت لقمان از برای ابنش ذکر فرموده و رب العزّه از آن
 خبر داده و حبیبش را آگاه نموده بقوله تعالی ﴿یا بَنیَّ اَنتَها اِن
 تَکُ مِثقالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَکُنْ فِی صَخْرَةٍ اَوْ فِی السَّمَوَاتِ
 اَوْ فِی الْاَرْضِ یَأْتِ بِها اللهُ اِنَّ اللهَ لَطِیفٌ خَبِیرٌ﴾ امروز خائنه
 اعین و خافیة صدور کلّ امام کرسی ظهور ظاهر و هویدا * لا
 یعزب عن علمه من شیء یسمع و یرى وهو السَّمِیعُ البصیر * بسیار
 عجیبت که امین و خائن را از هم فرقی نه * ای کاش حضرت پادشاه
 ممالک ایران ادا الله سلطانه از قناسل دولت علیه ایران که
 در اینجهاست بوده اند استفسار فرمایند تا بر افعال و اعمال اینمظلوم
 آگاه شوند * باری جمعی را از اختر و غیره برانگیختند و در
 انتشار مفتریات مشغول * این بسی واضح و معلوم نفسی را که
 مردود عباد و مطرود بلاد مشاهده نمایند باسیف ضغینه و سهام
 بغضاء إحاطه کنند * ایس هذا اولُ امرٍ ظَهر بالظلم ولا اولُ
 قارورة کسرت ولا اولُ ستر هتک فی سبیل الله رب العالمین *
 و اینمظلوم ساکتاً صامتاً در سجن اعظم بخود مشغول و از غیر
 الله منقطع * ظلم بمقامی رسیده که اقلام عالم از تحریر آن عاجز

وقاصر است * در این مقام لازم آوری که ظاهر شد ذکر شود
شاید عباد بحبل عدل و راستی تمسک نمایند *

جناب حاجی شیخ محمد علی علیه بهاء الله الأبدی از تجار معروف
بوده اکثری از اهل مدینه کبیره او را می شناسند در آیام
آخره که سفارت ایران در استانه در سرّ سرّ بتحریک مشغول *
آن مقبل صادق را پریشان دیده اند تا آنکه شبی از شبها خود را
در بحر انداخت و از قضا جمعی از عباد حاضر و او را اخذ نمودند *
و این عمل را هر حزبی تعبیری نمود و ذکر کرد تا آنکه مرّ
آخری شبی از شبها در جامعی رفته و خادم آن محلّ ذکر نمود این
شخص شب را احیاء داشت و تا صبح بنجاجات و دعا و عجز و ابتهال
مشغول و بعد ذکرش قطع شد و این عبد توجه نمود مشاهده
شد روح را تسلیم نموده و شبش خالی نزدش دیده شد مشعر بر اینکه
سمّ خورده * باری بکمال تحیر قوم را اطلاع داد و دو وصیت نامه
از او ظاهر شد اما اول مشعر بر اقرار و اعتراف بر وحدانیت حقّ
و تقدیس ذاته تعالی عن الأشیاء و الأمثال * و تنزیه کینونته عن
الأوصاف و الأذکار و الأقوال * و الأقرار بظهور الأنبیاء
و الایاء * و الاعتراف بما کان مرقوماً فی کتب الله مولی الوری *
و در ورقه دیگر مناجاتی عرض کرده و در آخر ورقه ذکر نموده

این عبد و اولیا متحیر مانده اند چه که در یک مقام قلم اعلیٰ کل را
 از فساد و نزاع وجدال منع فرموده * و در مقامی هم از قلم اعلیٰ
 اینکلمه علیا نازل * اگر نفسی سوء قصدی از احدی در حضور
 مشاهده نماید باید تعرض نکند و بحق گذارد * این حکم محکم
 از یک جهت ظاهر و ثابت و از جهت دیگر مشاهده شده مقررین بکلماتی
 نطق مینمایند که قوه بشری از حمل و اصفاء آن عاجز و قاصر است
 لذا این عبد این ذنب اعظم را اختیار نمود و از بحر کرم الهی
 و سماء رحمت ربانی سائل و آملم که جریرات این عبد را از قلم فضل
 و عطا محو فرماید * سیئات بسیار و خطایا یشمار و لکن بحبل
 جودش متمسک و بذیل کرمش متشبث * حق شاهد و مقربان
 درگاه آگاه که این عبد قادر بر اصفاء مقالات مغنین نبوده لذا این
 عمل را از تکاب نمود * او یمدّ بنی انه هو محمود فی فعله و لو ینغفر لی
 انه مطاع فی امره * حال جناب شیخ در نفوذ کلمه تفکر نماید شاید
 از شمال و هم یمین یقین توجه کند * اینمظلوم در امر الهی با احدی
 مداهنه ننموده و کلمه حق را امام و جوه خلق با اعلیٰ النداء ذکر کرده *
 من شاء فلیقبل و من شاء فلیعرض * و لکن اگر این امور ظاهره
 واضحه مشهوده انکار شود چه امری نزد متبصرین بطر از قبول
 و اقرار مزین گردد * انا نسأل الله تبارک و تعالیٰ ان ینغفر للمذکور

ویدل سیئاته بالحسنات انه هو المقتدر الذی بز الوهاب * اموری
 در این ظهور ظاهر که از برای مظاهر علم و فضل و مشارق انصاف
 و عدل جز تصدیق مجالی نه * امروز بر شما لازم و واجب که بقوت
 ملکوتی قیام نمائی و شبهات احزاب عالم را بقدرت علم محو فرمائی
 تا کل مقدس شده قصد بحر اعظم نمایند و بما اراده الله تمسک
 جویند * باری هر معرضی بکلمه تمسک نموده و برحق اعتراض
 کرده * سبحان الله ذکر الوهیت و ربوبیت که از اولیاء و اصفیاء
 ظاهر شده آن را اسباب اعراض و انکار قرار داده اند * حضرت
 صادق فرموده (العبودیة جوهره کنهها الربوبیة) و حضرت
 امیر در جواب اعرابی که از نفس سؤال نموده فرموده (و نالها
 اللاهوتیة المکوتیة و هی قوۃ لاهوتیة و جوهره بسیطة حیة
 بالذات) إلى أن قال علیه السلام (ففی ذات الله العلیا و شجرة
 طوبی و سدرۃ المنتهی و جنة المأوی) حضرت صادق فرموده
 (اذا قام قائمنا اشرق الارض بنور ربها) و همچنین از ابی عبدالله
 علیه السلام حدیث طویلی ذکر شده * و از جمله نصوص حدیث
 مذکور این کلمه عایا است (فعند ذلک یهبط الجبار عزاً و جلّ من
 النعام و الملائکة) و فی القرآن العظیم * هل ینظرون الا ان یأتیهم
 الله فی ظللٍ من النعام * و در حدیث مفضل میفرماید (یسند

القائم ظهره إلى الحرم ويمد يده المباركة فترى بيضاء من غير
سوء ويقول هذه يد الله وعين الله وعن الله وبأمر الله) هر نحو
این احادیث را معنی نموده اند آثار قلم اعلیٰ را هم معنی نمایند حضرت
امیر فرموده (أنا الذي لا يقع عليه اسم ولا صفة) وهم چنین فرموده
(ظاهری امامه وباطنی غیب لا یدرک) قال أبو جعفر الطوسی
(قلت لأبي عبد الله أنتم الصراط في كتاب الله وأنتم الزكاة وأنتم
الحج قال يا فلان نحن الصراط في كتاب الله عز وجل ونحن الزكاة
ونحن الصيام ونحن الحج ونحن الشهر الحرام ونحن البلد الحرام
ونحن كعبة الله ونحن قبلة الله ونحن وجه الله) روى جابر عن أبي
جعفر عليه السلام قال (يا جابر عليك بالبيان والمعاني * فقال عليه
السلام أما البيان وهو أن تعرف الله سبحانه ليس كمثلته شيء فتعبده
ولا تشرك به شيئاً * وأما المعاني فنحن معانيه ونحن جنبه ويده
ولسانه وأمره وحكمه وعلمه وحقه إذا شئنا شاء الله ويريد ما يريد)
أيضاً حضرت امیر علیه السلام فرمود (كيف أعبد رباً لم أراه)
و در مقام دیگر میفرماید (ما رأيت شيئاً إلا وقد رأيت الله
قبله أو بعده أو معه) *

یا شیخ در آنچه ذکر شده تفکر فرما شاید بقوت اسم قیوم
از رحیق مختوم یا شامی و بیابی آنچه را که کل از ادراکش

عاجزند * کمر همت را محکم نما و قصد ملکوت اعلیٰ کن شاید
 در حین تنزیل تفحات وحی و الهام را بیابی و بآن فائز شوی *
 برستی میکویم از برای امر الهی شبه و مثلی نبوده و نیست *
 حجیات اوهام را خرق نما * انه یمدک و یؤتیک فضلا من عنده
 وهو القوی الغالب القدير * تا وقت باقی و سدره مبارکه ما بین
 بریه باعلی النداء ناطق خود را منع نما * توکل علی الله و فوض
 أمورك الیه * ثم احضر فی السجن الأعظم لتسمع ما لا سمعت
 الآذان شبهة و ترى ما لا رأت العیون والأبصار * آیا بعد از
 این بیان از برای احدی حجتی باقیست لا و نفس الله القائمة علی
 الأمر * برستی میکویم امروز کلمه مبارکه و لکن رسول الله
 و خاتم النبیین یوم یقوم الناس لرب العالمین منتهی شد * أشکر
 الله بهذا الفضل العظیم *

یاشیخ تفحات وحی بدونش مشتبه نشده و نمیشود * حال
 سدره منتهی با اثمار لا تحصی امام و جهت حاضر خود را باو هام
 مثل حزب قبل میالای * از نفس بیان فطرة الله ظاهر و مشهود
 اوست کواه کل * در اثبات ظهورش باحدی محتاج نبوده
 و نیست * حال قریب صد جلد آیات باهرات و کلمات محکمات از
 سماء مشیت منزل آیات نازل و حاضر * لك أن تقصد المقصد

الأقصى والغاية القصوى والذروة العليا لتسمع وترى ما ظهر من
 لدى الله رب العالمين * قدری در آیات لقاء که از مالک ملکوت
 أسماء در فرقان نازل شده تفکر نما شاید راه مستقیم رایابی و سبب
 و علت هدایت خلق شوی * مثل شما امروز باید بر خدمت امر
 قیام نماید * ذلت این مظلوم و عزت شما هر دو و بفنا راجع جهد کن
 شاید فائز شوی بعملیکه عرفش از عالم قطع نشود * در ذکر لقاء
 نازل شده آنچه که از برای منکرین مجال رد و عدم قبول نمانده
 و نیست قوله تبارک و تعالی * **اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ
 عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأُمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
 بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ** * و میفرماید * **مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ
 فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ** * الی قوله تعالی
 * **وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكْفُرُونَ** * و همچنین
 * **وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ** * و همچنین میفرماید * **قَالُوا أَنَذَا ضَلَلْنَا فِي
 الْأَرْضِ أَنَّىٰ لَنُفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ** * و همچنین
 میفرماید * **أَلَا أَنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا أَنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَاطِلٌ** * و همچنین میفرماید * **إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا
 بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ** * **أُولَٰئِكَ**

ما واهم النار بما كانوا يكسبون ﴿ وهم جنين ميفرمايد ﴿ وإذ أتتلى
 عليهم آياتنا يدنات قال الذين لا يرجون لقاءنا انت بقرآن غير
 هذا أو بدله قل ما يكون لي أن أبدله من تلقاء نفسي إن أتبع
 إلا ما يوحى إلى إني أخاف إن عصيت ربي عذاب يوم عظيم ﴿
 وهم جنين ميفرمايد ﴿ ثم آتينا موسى الكتاب تماماً على الذي
 أحسن وتفصيلاً لكل شيء وهدى ورحمةً لهم بلقاء ربهم
 يؤمنون ﴿ وهم جنين ميفرمايد ﴿ أولئك الذين كفروا بآيات
 ربهم ولقائه فحبطت أعمالهم فلا نقيم لهم يوم القيامة وزناً *
 ذلك جزاؤهم جهنم بما كفروا واتخذوا آياتي ورُسلي هزواً ﴿
 وهم جنين ميفرمايد ﴿ هل أتاك حديث موسى إذ رأى ناراً فقال
 لأهله امكثوا إني آنستُ ناراً لعلني آتيكم منها بقبسٍ أو أجد على
 النار هدى * فلما أتاها نودي يا موسى اتى أنار بك فاخلع نعليك
 إنك بالواد المقدس طوى * وأنا اخترتك فاستمع لما يوحى إني
 أنا الله لا إله إلا أنا فاعبدني ﴿ وهم جنين ميفرمايد ﴿ أو لم
 يتفكروا في أنفسهم ما خلق الله السموات والأرض وما بينهما
 إلا بالحق وأجلٍ مستى وإن كثيراً من الناس بلقاء ربهم
 لكافرون ﴿ وهم جنين ميفرمايد ﴿ ألا يظن أولئك أنهم مبعوثون
 ليوم عظيم يوم يقوم الناس لرب العالمين ﴿ وهم جنين ميفرمايد

﴿ ولقد آتينا موسى الكتاب فلا تكن في مريّة من لقاءه ﴾
 وميفر مايد ﴿ كلاً إذا دُكَّت الأرض دَكا دكا وجاء ربك
 والملك صفاً صفاً ﴾ وهمچنين ميفر مايد ﴿ يريدون ليُطافئوا نور الله
 بأفواههم والله متم نوره ولو كره الكافرون ﴾ وهمچنين ميفر مايد
 ﴿ فلما قضى موسى الأجل وسار بأهله آنس من جانب الطورِ
 ناراً ﴾ قال لأهله امكثوا إني آنستُ ناراً لعلّي آتيكم منها بخبر
 أو جذوة من النار لعلكم تصطلون ﴾ فلما أتاها نودي من شاطئ
 الوادي الأيمن في البقعة المباركة من الشجرة أن يا موسى اني أنا
 الله رب العالمين ﴿ انتهى

در جميع كتب إلهي وعده لقاء صريح بوده وهست *
 ومقصود از اين لقاء لقاء مشرق آيات ومطلع بينات ومظهر أسماء
 حسنى ومصدر صفات علياى حق جلّ جلاله است * حق بذاته
 وبنفسه غيب منيع لا يُدرك بوده * پس مقصود از لقاء لقاء
 نفسى است كه قائم مقام اوست مابين عباد وازبرای او هم شبهه ومثلى
 بنوده ونیست چه اگر ازبرای او شبهه ومثلى مشاهده شود كيف
 ثبت تقدیس ذاته وتنزيه كينوته عن الأشباه والأمثال *
 بارى در مقامات لقاء وتجلي در كتاب ايقان نازل شده آنچه كه
 منصفين را كفايت نمايد * نسأله تعالى أن يؤيد الكل على

الصّدق الخالص و یقرّبهم الیه انه هو المقتدر القدير * لا إله إلا هو
السّامع النّاطق العزیز الحمید *

یا ایّها المعروفُ بالعلمُ مرّ العبادَ بالمعروفِ ولا تکن من
المتوقّفين * بیصر حدید نظر نما آفتاب حقیقت بأمر مالک
ملکوت بیان و سلطان جبروت عرفان از افق سماء سجن عکاء
مشرق و لائح اعراض اورا محبوب نمود و صفوف و الوف
منعش نکرد * از برای آجناب هیچ عذری باقی نمانده یا باید
إقرار نمائی و یا نمود با الله بز انکار کل قیام کنی *

یا شیخ در حزب شیعه تفکر نما چه مقدار عمارتها که با یادی
ظنون و اوهام تعمیر نمودند و چه شهرها بنانها دند بالأخره آن
اوهام بر صاص تبدیل شد و بر سید عالم وارد و یکنفس از رؤسای
آن حزب در یوم ظهور إقبال نمود * نزد ذکر اسم مبارک کلّ
بعجل الله فرجه ناطق و لکن در یوم ظهور آن شمس حقیقت
کلّ بعجل الله فی تقمته متکلم و ناطق چنانچه دیده شد * ساذج
وجود و مالک غیب و شهرد را آویختند و عمل نمودند آنچه را که
لوح کریست و قلم نوحه نمود و زفرات مخلصین مرتفع و عبرات
مقرّبین نازل *

یا شیخ فکر نما و بانصاف تکلم کن حزب شیخ احسانی

باعانتِ الهی عارف شدند با آنچه که دون آن حزب از آن محروم
 و محبوب مشاهده گشتند * بازی دزهر عصری و هر قرنی آیام
 ظهور مشارق وحی و مطالعِ إلهام و مهابط علم الهی اختلاف
 ظاهر و سبب و علت آن نفوس کاذبه ملحده بوده اند * شرح این مقام
 جائزه * آنجناب خود اُعرف و اُعلمند با وهام متوهمین و ظنون
 مرئیین * الیوم این مظلوم از آنجناب و سایر علماء که از کأس علم
 الهی نوشیده اند و از کلمات انوار نیر عدل منورند مسئلت مینماید
 نفسی رامعین فرمایند من دون اطلاع احدی و اورا با اینجهات
 بفرستند و چندی در جزیره قبرص توقف نماید و بامیرزا یحیی
 معاشر شود شاید بر اصل امر و مصدر او امر و احکام الهی آگاه
 گردد * اگر قدری تفکر نمائی شهادت میدهی بر حکمت و قدرت
 و سلطنت حق جل جلاله * معدودی که از امر آگاهانه و بامان بوده اند
 گفته اند آنچه را که اشیاء کآها و نفوس مطمئنه راضیه مرضیه
 کواهی داده اند بر کذب آن نفوس غافله * حال اگر آنجناب
 همت فرمایند حقیقت امر بر عالمیان کشف شود و ناس را از این
 ظلمات مظلم صیلم نجات بخشد * لولا البهائم من یقدر ان ینطق
 امام و جوه الأنام و لولا ه من یقدر ان یتکلم بما امر به من لدی
 الله رب الجنود * حال نفس غافل بجبل روضه خوانی تمسک

جسته * لعمرُ الله انه في كذب مبین * چه که این حزب را اعتقاد
 آنکه در ظهور حضرت قائم اعمه سلام الله علیهم از قبور بر خواسته اند
 هذا حق لا ریب فیہ * از حق می طلبیم متوهمین را از کوثر ایقان که
 از معین قلم اعلی جاریست قسمت عطا فرماید تا کل فائز شوند
 با آنچه که سزاوار آیام اوست *

یاشیخ در ببحوحه بلا یا این مظلوم بتحریر اینکلمات مشغول *
 از جمیع جهات نار ظلم و اعتساف مشهود * از یکجهت خبر رسیده
 او ایارادراض طا أخذ نموده اند مع آنکه آفتاب و ماه و بر و بحر
 گواه که این حزب بطراز وفایزینند و جز بار تقاع دولت و نظم
 مملکت و راحت ملت بامری تمسک نجسته و نخواهند جست *
 یاشیخ مکرر کفتم حضرت پادشاه را در سنین معدودات
 نصرت نموده ایم * ساهاست در ایران امر مغایری ظاهر نشده
 زمام مفسدین احزاب در قبضه اقتدار مقبوض احدی از حد تجاوز
 نمود * لعمر الله این حزب اهل فساد نبوده و نیستند * قلوبشان
 بنور تقوی منور و بطراز محبة الله مزین * همشان اصلاح عالم
 بوده و هست * و اراده آنکه اختلاف از میان بر خیزد و نار ضغینه
 و بغضا خاموشی پذیرد تا جمیع ارض قطعه واحده مشاهده گردد *
 و از جهت دیگر دائره سفارت ایران در مدینه کیره بتمام قدرت

وقوت بتضییع اینمظلومان مشغول * انهم أرادوا امرأوا لله أراد
 امرأ آخر * حال تفکر فرمائید ذرا آنچه بر امنای حق در هر دیار
 وارد شده گاهی نسبت سرقت و دزدی داده اند و هنگامی بمفتریاتی
 تکلم نموده اند که در عالم شبهه و مثل نداشته * حال آنجناب
 بانصاف تکلم فرمایند آیا نسبت سرقتی که از جانب سفارت کبری
 بر عیت خود داده ثم و اثرش در ممالک خارجه چیست * از این
 فقره اینمظلوم خجل شده از جهت آنکه سبب و علت تضییع این
 عبد بوده بلکه علت خجالت اطلاع سفرای اجنبیه بر مراتب
 تدبیر و ادراک جمعی از معتبرین ایران در سفارت کبری بوده *
 * متهم داری کسانی را که حق * کرد امین مخزن هفتم طبق *
 باری از مقامیکه باید مقامات عالیه طلب نمایند و أخذ رأی کنند
 در اطفاء نورش سعی و جاهدند * ولکن در ظهور این فقره از قرار
 مذکور جناب سفیر کبیر معین الملک میرزا محسن خان آیده الله
 در استانه تشریف نداشته اند و این امور نظر بآنست که حضرت
 پادشاه ایران آیده الرحمن را از محرمان حرم عرفان مکدر میدانند
 حق شاهد و گواه که اینمظلوم لازال با سباییکه سبب عزت
 دولت و ملت است متمسک بوده و کفی بالله شهیداً * در وصف
 اهل بها از قلم اعلی اینکلمات نازل * انهم رجال اورعرون علی مدائن

الذهب لا يلتفتون اليها واويعرون على ملكوت الجمال لا يتوجهون
اليه كذلك نزل من القلم الأعلى لأهل البهاء من لدن ناصح عليم *
و در آخر لوح حضرت امپراطور پاریس اینکلمه علیا نازل * هل
تفرح بما عندك من الزخارف بعد اذ تعلم انها ستفنى أو تسر
بما تحکم على شبر من الأرض بعد اذ کأها لم تكن عند أهل البهاء
الاکسواد عين نملة ميتة دعها لأهلها ثم اقبل الى مقصود
العالمين * جز حق جل جلاله احدى بر آنچه بر اینمظلوم وارد شده
آگاهانه * در هر یوم ذکرى در دایره سفارت کبرى در استانه
اصفا میشود * سبحان الله جميع تدابير منحصر شده با سبایکه
سبب و علت تضییع این عبد است غافل از آنکه ذلت در سبیل
الهی نفس عزتست * در ورقه اخبار اینکلمات مذکور قوله
(در تقلبکاری بعضی از منفيان عکا و تعدياتيکه از آنان بر بعضی
وارد شده) الى آخر قوله نزد مظاهر عدل و مطالع انصاف
قصدش معلوم و مقصودش واضح * باری با انواع اذیت و ظلم
و اعتساف قیام نمود * لعمر الله اینمظلوم این منقار ابوطن اعلی
تبدیل نینماید * نزد اهل بصر آنچه در سبیل الهی وارد شود عزت
مبین و مقامیست کبیر از قبل گفتیم * سبحانك يا الهی لولا البلیا
فی سبيلك من أين يظهر مقام عاشقیک * ولولا الرزایا فی حیک

بأى شىء يثبتُ شأنُ مشتاقيك * ذلت بمقامى رسیده که هر يوم
 بانشار مفتریات مشغولند و لکن اینمظلوم بصبر جمیل تمسك
 جستہ * ايكاش حضرت پادشاه ممالك ايران آنچه در استانه
 وارد شده صورت آنرا طلب فرمايند تا بر حقيقت امر آگاه شوند
 يا سلطان افسنك بر بك الرحمن * در اين فقره بنظر عدل ملاحظه
 فرما * هل من ذى عدل يحكم اليوم بما أنزله الله فى الكتاب *
 و هل من ذى انصاف ينصف فيما ورد علينا من دون بينة و برهان
 ياشيخ در اطوار نفوس تفكر نما * ساكنين مدائن علم
 و حكمت متحير كه آيا چه واقع شده * حزب شيعه كه خود را اعلم
 و ازهد و اتقى از جميع احزاب عالم ميشمردند در يوم ظهور اعراض
 نمودند و ظالمى از آن حزب ظاهر شد كه شبه نداشته و ندارد *
 فى الجمله تفكر لازم * از اول ظهور آن حزب الى حين چه مقدار
 از علماء كه آمدند و يكنفس از ايشان بر كيفيت ظهور آگاهانه *
 آيا اين غفلت را سبب چه بوده * لو نذكره لتنفطر أركانهم *
 تفكر لازم بل تفكر هزارهزار سنه لازم شايد بر شحي از بحر علم
 فائز شوند و بيايند آنچه را كه اليوم از آن غافلند * قد كنتُ
 ماشياً فى أرض الطاء مشرق آيات ربك سمعتُ حين المنابر
 و مناجاتها مع الله تبارك و تعالى نادت و قالت يا إله العالم و سيد

الأم ترى حالنا وما ورد علينا من ظلم عبادك * قد خلقتنا وأظهرتنا
 لذكرك وثنائك إذا تسمع ما يقول الغافلون علينا في أيامك * وعزتك
 ذابت أ كبادنا واضطربت أركاننا * آه آه ياليت ما خلقتنا وما
 أظهرتنا * قلوب مقرّبين ازاين كلمات محترق وزفرات مخلصين
 ازاين متصاعد * مكرّر علمای اعلام را اوجه الله نصيحت نمودیم
 وبافق أعلى دعوت فرمودیم که شاید در آیام ظهور از امواج بحر
 بیان مقصود العالمیان قسمت برند وبالمرّه محروم نمانند * در اکثری
 از الواح این نصیحت کبری از سماء رحمت سابقه نازل * قلنا
 یا مشرّ الأ مرء والعلماء اسمعوا النداء من افق عکاء انه یرشدکم
 ویقرّ بکم ویهدیکم الی مقام جعله الله مطلع الوحی ومشرق الانوار
 یا أهل العالم قد أتى الاسم الأعظم من لدن مالک القدم وبشر
 العباد بهذا الظهور الذی کان مکنونا فی العلم ومخزونا فی کنز
 الصفة وورقوما من القلم الأعلى فی صحف الله ربّ الأ رباب *
 یا أهل الشین أنسیتم عنایتی ورحمتی الّتی سبقت الأ شیاء من لدی
 الله مالک الرقاب * ودر کتاب اقدس نازل * قل یا مشرّ العلماء
 لاتزنوا کتاب الله بما عندکم من القواعد والعلوم انه لقسطاس
 الحق بین الخلق قد یوزن ما عند الامم بهذا القسطاس
 الاعظم وانه بنفسه لو أنتم تلمون * تبکی علیکم عنی عنایتی

لانكم ما عرفتم الذي دعوتموه في العشي والاشراق وفي كل اصيل
 وبكور * توجهوا يا قوم بوجوه بيضاء وقلوب نورا الى البقعة
 المباركة الحمراء التي فيها تنادي سدرة المنتهى انه لا اله الا انا
 المهيمن القيوم * يا معشر العلماء في ايران هل يقدر احد منكم ان
 يستن معي في ميدان المكاشفة والعرفان او يجول في مضمار
 الحكمة والتبيان * لا وربتي الرحمن كل من عليها فان * وهذا وجه
 ربكم العزيز المحبوب * يا قوم انا قدرنا العلوم لعرفان المعلوم وانتم
 احتجبتهم بها عن مشرقها الذي به ظهر كل امر مكنون * قل
 هذه سماء فيها كنز أم الكتاب لو انتم تعلمون * هذا هو الذي
 به صاحت الصخرة ونادت السدرة على الطور المرتفع على الارض
 المباركة * الملك لله الملك العزيز الودود * انا ما دخلنا المدارس وما
 طالعنا المباحث اسمعوا ما يدعوكم به هذا الامي الى الله الابدی
 انه خير لكم عما كنز في الارض لو انتم تفقهون * ان الذي
 يؤول ما نزل من سماء الوحي ويخرجه عن الظاهر انه ممن خرف
 كلمة الله العليا وكان من الأخسرين في كتاب مبین * عند ذلك
 سمعنا ضجيج الفطرة قلنا مالي يا فطرة أسمع في الليالي صريرك
 وفي الأيام ضجيجك وفي الاسحار حنينك * قالت يا سيد العالم
 الظاهر بالاسم الأعظم * قد عقر الغافلون ناقتك البيضاء *

وَعَرَّفُوا سَفِينَتَكَ الْحَمَاءَ * وَأَرَادُوا أَنْ يُطْفِئُوا نُورَكَ وَيَسْتَرُوا
 وَجْهَ أَمْرِكَ * بِذَلِكَ ارْتَفَعَ حَنِينِي وَحَنِينَ الْأَشْيَاءِ كُلِّهَا * وَالنَّاسِ
 أَكْثَرُهُمْ مِنَ الْغَافِلِينَ * امروز فطرت باذیال کرم تشبث نموده
 و طائف حول کشته *

یا شیخ احضراتری مالارات عیون الابداع و تسمع مالا سمعت
 آذان الاختراع لعلک تخلص نفسك من طین الأوهام و تتوجه
 الی المقام الأعلى الذی فیہ ینادی المظلومُ الملكُ لله العزیز الحمید *
 امید آنکه بهمت آنجناب أجنحة عباد از طین نفس و هواء مطهر
 شود و قابل طیران در هواء محبت الهی گردد * پرهاي بطن آلوده
 قادر بر طیران نبوده و نیست * یشهد بذلك مظاهر العدل و الانصاف
 ولكن القوم فی ریب مبین *

یا شیخ از هر جهتی از جهات عباد اعتراضاتی نموده اند که
 قلم از تحریر آن استغفار مینماید مع ذلك نظر بر رحمت کبری جواب
 علی قدر مراتب ناس داده شد که شاید از نار نپی و انکار بنور
 اثبات و اقرار منور کردند * انصاف کیاب و عدل مفقود * از جمله
 این آیات محکمت در جواب بعضی از ملکوت علم الهی ظاهر
 و نازل * یا آیتها المتوجهة الی انوار الوجه * قد أحاطت الأوهامُ سکانَ
 الأرض و منعتهم عن التوجهة الی افق الیقین و اشراقه و ظهوراته

وأنواره * بالظنون منعوا عن القيوم * يتكلمون باهوائهم ولا
 يشعرون * منهم من قال هل الآيات نزلت قل إني ورب
 السموات * هل أتت الساعة بل قضت ومظهر البيئات * قد
 جاءت الحاقة وأتى الحق بالحجة والبرهان * قد برزت الساهرة
 والبرية في وجل واضطراب * قد أتت الزلازل وناحت القبائل
 من خشية الله المقتدر الجبار * قل الصاخة صاحت واليوم لله
 الواحد المختار * هل الطامة تمت قل إني ورب الأرباب * هل
 القيامة قامت بل القيوم بملكوت الآيات * هل ترى الناس
 صرعى بلى وربى العلى الأعلى * هل انقعدت الأعجاز بل نسفت
 الجبال ومالك الصفات * قال أين الجنة والنار * قل الأولى لقائي
 والآخرى نفسك يا أيها المشرك المرتاب * قال أنا ما نرى الميزان *
 قل إني وربى الرحمن لا يراه إلا أولو الأبصار * هل سقطت
 النجوم قل إني إذ كان القيوم في أرض السر فاعتبروا يا أولى
 الأنظار * قد ظهرت العلامات كلها إذ أخرجنا يد القدرة من
 جيب العظمة والاقتدار * قد نادى المناد إذ أتى الميماد وانصعق
 الطوريتون في تيه الوقوف من سطوة ربك مالك الایجاد * يقول
 الناقد هل نفخ في الصور * قل بلى وسلطان الظهور إذ استقر
 على عرش اسمه الرحمن * قد أضاء الديجور من فجر رحمة ربك

مطلع الأنوار * قد سرت نسمة الرحمن واهتزت الأرواح في
 قبور الأبدان * كذلك قضى الأمر من لدى الله العزيز المنان *
 قال الذين غفلوا متى انفطرت السماء * قل اذ كنتم في أجداث
 الغفلة والضلال * من الغافلين من يمسح عينيه وينظر اليمين
 والشمال * قل قد عميت ليس لك اليوم من ملاذ * منهم من
 قال هل حشرت النفوس * قل اى وربى اذ كنت في مهاد
 الأوهام * ومنهم من قال هل نزل الكتاب بالفطرة * قل انها
 في الحيرة * اتقوا يا أولى الألباب * ومنهم من قال أحشرت
 أعمى * قل بلى وراكب السحاب * قد ترينت الجنة بأوراد
 المعاني * وسعر السعير من نار الفجار * قل قد أشرق النور من
 أفق الظهور وأضاءت الآفاق اذ أتى مالك يوم الميثاق * قد
 خسر الذين ارتابوا وريح من أقبل بنور اليقين الى مطلع الايقان *
 طوبى لك يا أيها الناظر بما نزل لك هذا اللوح الذى منه تطير
 الأرواح * احفظه ثم اقرأه لعمرى انه باب رحمة ربك * طوبى
 لمن يقرؤه فى العشى والاشراق * انا نسمع ذكرك فى هذا الأمر
 الذى منه اندك جبل العلم وزلت الأقدام * البهاء عليك وعلى كل
 مقبل أقبل الى العزيز الوهاب * قد انتهى وماتم اصبر ان ربك
 هو الصبار * هذه آيات أنزلناها من قبل فى أول ورودنا فى سجن

عكاء وأرسلناها اليك لتعرف ما نطقت به ألسنتهم الكذبة إذ
 أتى الأمر بقدره وسلطان * قد تزعزع بنيان الظنون وانفطرت
 سماء الأوهام والقوم في مرية وشقاق * قد أنكروا حجة الله
 وبرهانه بعد إذ أتى من أفق الاقتدار بملكوت الآيات * تركوا
 ما أروا به وارتكبوا ما منموا عنه في الكتاب * وضعوا الهمم
 أخذوا أهواءهم إلا أنهم في غفلة وضلال * يقرؤن الآيات
 وينكرونها * يرون البيّنات ويعرضون عنها * ألا أنهم في ريب
 عجاب * أنا وصينا أولياءنا بتقوى الله الذي كان مطلع الأعمال
 والأخلاق * أنه قائد جنود العدل في مدينة البهاء * طوبى لمن
 دخل في ظل رايته النوراء وتمسك به أنه من أصحاب السفينة الحمراء
 التي نزل ذكرها في قیوم الأسماء * قل يا حزب الله زينوا
 هياكلكم بطراز الأمانة والديانة ثم انصروا ربكم بجنود الأعمال
 والأخلاق * أنا منمناكم عن الفساد والجهدال في كتبى وصحفى
 وزبرى والواحي وما أردنا بذلك إلا علوكم وسوكم * تشهد
 بذلك السماء وأنجمها والشمس واشراقها والأشجار وأوراقها والبحار
 وأمواجه والأرض وكنوزها * نسأل الله أن يمد أولياءه ويؤيدهم
 على ما ينبغى لهم في هذا المقام المبارك العزيز البديع * الى ان قلنا
 في لوح آخر * يا أيها الناظر الى الوجه وص العباد بتقوى الله

تالله هو القائد الأول في عساكر ربك * وجنوده الأخلاق
 المرضية والأعمال الطيبة * وبها فتحت في الأعصار والقرون
 مدائن الأفتدة والقلوب * ونصبت رايات النصر والظفر على
 أعلى الأعلام * أنا نذكر لك الأمانة ومقامها عند الله رب
 العرش العظيم * أنا قصدنا يوماً من الأيام جزيرتنا الخضراء ولما
 وردنا رأينا أنهارها سارية وأشجارها ملتفة وكانت الشمس تلعب
 في خلال الأشجار * إذا توجهنا إلى اليمين رأينا ما لا يتحرك القلم
 على ذكره وذكر ما شهدت عين مولى الورى في ذلك المقام
 الألف الأشراف المبارك الأعلى * ثم أقبلنا إلى اليسار شاهدنا
 طلعة من طلعات الفردوس الأعلى قائمة على عمود من النور ونادت
 بأعلى النداء يا ملا الأرض والسماء * انظر واجمالي ونورى وظهوري
 واشراقى تالله الحق أنا الأمانة وظهورها وحسنها واجر لمن
 تمسك بها وعرف شأنها ومقامها وتثبت بذيلها * أنا الزينة
 الكبرى لأهل البهاء وطراز العز لمن فى ملكوت الانشاء * وأنا
 السبب الأعظم لثروة العالم وأفق الاطمئنان لأهل الامكان *
 كذلك أنزلنا لك ما يقرب العباد إلى مالك الایجاد *

اينمظلوم لازال أهل عالم را بما يرفعهم ويقربهم دعوت نموده
 وازافق أعلى اشراق نموده آنچه كه از برای احدى مجال توقف

واعراض واعترض نمانده ولكن غافلين رانقمی نبخشیده
ولایزیدم الآ خسارا *

یاشیخ باید علما باحضرت سلطان آیده الله متحد شوند
ودرلیالی و آیام بما یرتقع به شأن الدولة والملة تمسک نمایند *
این حزب بتمام همت بتهذیب نفوس واصلاح امور متشبث
ومشغولند * یشهد بذلك ما نزل من القلم الأعلى فی هذا اللوح
المبین * چه بسا از امور که سهل وآسان بنظر می آید ولیکن اکثری
از آن غافل وباموریکه سبب تضييع آیامست مشغول * دراستانه
یومی از آیام کمال پاشا نزد مظلوم حاضر واز امور نافعہ ذکر
بمیان آمد * ذکر نمودند که السن متعدده آموخته اند * در جواب
ذکر شد عمری را تلف نموده آید * باید مثل آنجناب وسائر وکلای
دولت مجلسی بیارایند ودر آن مجلس يك لسان از السن مختلفه
و همچنین يك خط از خطوط موجوده را اختیار نمایند ویا خط ولسانی
بدیع ترتیب دهند ودر مدارس عالم اطفال را بآن تعلیم فرمایند
در این صورت دارای دولسان میشوند یکی لسان وطن ودیکری
لسانی که عموم اهل عالم بآن تکلم نمایند * اگر بآنچه ذکر شد
تمسک جویند جمیع ارض قطعه واحده مشاهده شود واز تعلیم
وتعلم السن مختلفه فارغ وآزاد شوند * در حضور قبول فرمودند

و بسیار هم اظهار فرح و مسرت کردند * و بعد بایشان ذکر شد که
 این فقره را بوکلاء و وزرای دولت برسانند تا حکمش در ممالک
 جاری گردد * و بعد مکرر تشریف آوردند و از این فقره ذکر
 نمودند * و حال آنکه آنچه ذکر شد سبب اتحاد اهل عالم و اتفاق
 بوده * امید آنکه دولت ایران بآن تمسک فرماید و اجرا دارد *
 حال خط بدیعی و لسان جدیدی اختراع شده اگر طالب باشند
 ارسال شود * مقصود آنکه کل تمسک نمایند باموریکه از زحمت
 و مشقت بکاهد و آیام در آنچه سزاوار است صرف شود و بانتهارسد
 ان الله هو الموقد العليم والمدبر الخبير * ان شاء الله ایران مزین
 گردد و فائز شود بآنچه که الی حین از آن محروم بوده * قل
 یا سلطان همت فرما تا جمیع اهل عالم بتجلیات انوار نیر عدل
 آنحضرت منور گردند * اینمظلوم جز بامانت و صدق و صفا
 و امور نافع بامری ناظر نبوده و نیست او را از خائنین مشمرید *
 سبحانک یا الهی و سیدی و سندی * آید حضرة السلطان علی
 اجراء أو امرک و احکامک و اظهار عدلک بین عبادک * انک
 أنت الفضال الفیاض المقتدر القدير * قد أتى أمر الله بالفضل
 طوبی للعاملین و طوبی للعارفین * و طوبی لمن تمسک بالحق منقطعاً
 عن فی السموات والأرضین *

ياشيخ قصد شاطئ بحر أعظم فرما * ثم ادخل في السفينة
 الحمراء التي قدرها الله لأهل البهاء في قيوم الأسماء وانها تمر على
 البر والبحر من دخل فيها نجى ومن أعرض هلك * اذا دخلت
 وفزت ول وجهك شطر كعبة الله المهيمن القيوم وقل * اللهم
 انى أسألك من بهائك بابها وكل بهائك بهى * اذا تفتح على
 وجهك أبواب الملكوت * وترى ما لا رأت العيون وتسمع ما لا
 سمعت الآذان * ان المظلوم يمظك كما وعظك وما أراد لك الآ
 الدخول في بحر أحديّة الله رب العالمين * هذا يوم فيه تنادى
 كل الأشياء وتبشر الناس بهذا الظهور الذى به ظهر ما كان
 مكنونا مخزوننا في علم الله العزيز الحميد *

ياشيخ تفرّدت حمامات بيان رابر أفنان سدره عرفان اصغاعودى *
 حال تغنيات طيور حكمت راكه درجنت عليها مرتفع است
 بشنو * انه يعرفك ما كنت غافلا عنه * اسمع ما نطق به
 لسان القوة والقدرة في كتب الله مقصود العارفين * في هذا
 الحين ارتفع النداء من سدره المنتهى في قطب الفردوس الأعلى
 وأمرنى بأن أذكر لجنابك ما نزل في الزبر والألواح وما نطق به
 مبشرى الذى فدى بنفسه لهذا النبا العظيم والصراط المستقيم *
 قال وقوله الحق * وقد كتبت جوهرة في ذكره وهو انه

لا یشار بشارتی ولا بما ذکر فی البیان * الی قوله عز وجل فی ذکر
 هذا الظهور الأعظم والنبا العظیم * انه أجلّ وأعلی من أن یشکون
 معروفاً بدونه أو مستشیراً بإشارة خلقه وانى أنا أول عبد قد
 آمنت به وبآیاته وأخذت من ابکار حدائق جنة عرفانه حدائق
 کلماته * بلی وعزته هو الحق لا اله الا هو کل بأمره قاعون *
 انتهى حمامة حقیقی براغصان سدره الهی باینکلمات تفضی فرموده *
 طوبی از برای نفسیکه باصغای آن فائز شد و از بحور بیان الهی که
 در هر کلمه مستور اخذ نمود و آشامید * و همچنین در مقام دیگر
 ندای بیان از اعلی الاغصان مرتفع * قوله تبارک وتعالی * وفى
 سنة التسع انتم کلّ خیر تدرکون * و در مقام دیگر میفرماید
 * وفى سنة التسع انتم بقاء الله ترزقون * انتهى این نعمات که
 از طیور مدائن عرفان ظاهر کشته مطابق است بما أنزله الرحمن
 فی الفرقان * طوبی المتبصرین وطوبی للفائزین *

یا شیخ لعمر الله فرات رحمت جاری و بحر بیان موج و شمس
 ظهور مشرق و منیر * بقلب فارغ و صدر منشرح و لسان صدق
 • بین این کلمات عالیات که از مبشر یعنی تقطه اولی ظاهر شده
 قراءت نما * قوله عزّ بیانه مخاطباً لحضرة العظیم * هذا ما قد
 وعدناک قبل حین الذى أجبناک اصبر حتى یقضى عن البیان تسعة

فإذاً قل فتبارك الله أحسن المبدعين * قل هو نبياً لم يُحط بعلمه أحدٌ
 إلاّ اللهُ ولكن أنتم يومئذ لا تعلمون ﴿ انتهى ودر سنهٔ تسع
 این ظهور اعظم از مشرق ارادهٔ الهی مشرق و لائح * لا ينكره
 الاّ كل غافل مريب * نسأل الله أن يؤيد عباده على الرجوع
 اليه والاستغفار عما عملوا به في الحياة الباطلة انه هو التواب
 الغفور الرحيم * ودر مقام ديكر ميفرمايد ﴿ اني انا اول عبد
 قد آمنت به وبآياته ﴿ انتهى و همچنين در بيان فارسی ميفرمايد
 ﴿ انه هو الذي ينطق في كل شأن اني انا الله ﴿ الى آخر بيانه
 جلّ و عزّ * و مقصود از ذكر ربوبيت و الوهيت از قبل ذكر
 شد * قد خرقتنا الاحجاب و أظهرنا ما يقرب الناس الى الله
 مالك الرقاب * طوبى لمن فاز بالعدل والانصاف في هذا الفضل
 الذي أحاط من في السموات والأرضين أمراً من لدى الله
 رب العالمين *

ياشيخ نعمات انجيل را بأذن انصاف بشنو * قوله عزّ بيانه
 كه از بعد اخبار ميفرمايد (وأما ذلك اليوم وتلك الساعة فلا يعلم
 بهما احدٌ ولا الملائكة الذين في السماء ولا الابن الاّ الأب)
 و مقصود از أب در اين مقام حقّ جلّ جلاله است و أوست مرتبي
 حقيقي و معلم معنوي * يوئيل ميفرمايد (لأنّ يومَ الرَّبِّ عظيم

و مغوف جداً فن يطيقه) اول در بيان جليل مرقوم در انجيل
 ميفرمايد (أحدی بحین ظهور آگاه نه لم یحط به الا الله العليم
 الخبير) و در ثانی عظمتِ ظهور را ذکر مینماید * و همچنین در
 فرقان میفرماید * **عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَأِ الْعَظِيمِ** * اینست
 آن نبأ یکه عظمتش در اکثری از کتب قبل و بعد مذکور *
 اینست آن نبأ یکه ارتعدت به فرائض العالم الآمن شاء الله
 الحافظُ النَّاصِرُ المَعِينُ * چنانچه بأبصار ظاهره مشاهده شد که
 جمیع عباد و من فی البلاد منقلب و متحیر گشتند الا من شاء الله *
 یا شیخ امر عظیم است و نبأ عظیم * بصبر و سکون در
 آیات باهرات و کلمات عالیات و ما ظهورَ فی هذه الأیام تفکرنا
 شاید اسرار مکنونه در کتب را بیابی و بر هدایت عباد همت
 نمائی * ندای ارمیارا بسمع حقیقی بشنو میفرماید (آه لأن ذلك
 الیوم عظیم و لیس مثله) اگر آنجناب بانصاف نظر نمایند بر
 عظمت یوم آگاه شوند * **إِسمعُ نداء هذا النَّاصِحِ العَليمِ * و لا
 تجعلُ نفسَكَ محرومة عن الرَّحمة الّتی سبقت الوجودَ من الغیب
 و الشَّهود * نعمة حضرت داود را بشنو میفرماید (مَنْ یقودنی
 الی المَدینةِ المَحصنة) مدینه محصنه عکّا است که سجن اعظم نامیده
 شده و دارای حصن و قلعه محکم است ***

یا شیخ اقرأ ما نطق به اشعیا فی کتابه قوله (علی جبل عال
 اصعدی یا مبشرة صهیون ارفعی صوتک بقوة یا مبشرة اورشلیم
 ارفعی لا تخافی قولی لمدن یهوذا هو ذا الهک هو ذا السید الرب
 بقوة یأتی و ذراعہ تحکم له) امروز جمیع علامات نمودار مدینه
 بزرگی از آسمان نازل شده و صهیون از ظهور حق مهتر و مسرور
 چه که نداء الله را از کل جهات اصفا نموده * امروز اورشلیم
 بشارت جدید فائز چه که مقام حمیز سرو آزاد ایستاده * اورشلیم
 محل زیارت جمیع احزاب عالم است و بقدمس نامیده شده و آن
 و صهیون و فلسطین جمیع در این اراضی واقع اینست که میفرماید
 (طوبی لمن هاجر الی عکاء) عاموص میفرماید (ان الرب
 یزمنجر من صهیون و یأتی صونه من اورشلیم فتتوح مراعی الرعاة
 و یبیس داس الکرمل) و کرمل در کتاب الهی بکوم الله
 و کرّم الله نامیده شده * کوم تپه راه میگویند و این مقامیست
 که در این ایام از فضل دارای ظهور خباء مجد بر آن مرتفع
 گشته * طوبی للواردین و طوبی للمقبلین * و همچنین میفرماید
 (یأتی إلهنا ولا یصمت)

یا شیخ در این بیان مقصود عالمیان که بعاموص فرموده
 تفکر نماقوله (فاستعد للقاء الهک یا اسرائیل فانه هوذا الذي صنع

الجبالَ وخلقَ الرِّيحَ وأخبرَ الانسانَ ما هو فكره الَّذي يجعل
 الفجرَ ظلاماً ويمشي على مشارفِ الأرضِ يَهُوَهُ اللهُ الجنودَ إسمه)
 ميفر مايد فجرر اتاريك مينمايد مقصود آنكه اكر در حين ظهور
 مكلم طور نفسى خود را صبح صادق داند بقوت و قدرت الهى
 تاريك ميشود * صبح كاذبست و خود را صادق ميداند * ويل له
 وويل لمن اتبعه من دون بينة من الله رب العالمين * اشعيا ميفر مايد
 (يسمو الربُّ وحده في ذلك اليوم) ودر عظمت ظهور ميفر مايد
 (ادخل الى الصخرة واخترى في التراب من امام هيبه الربُّ
 ومن بهاء عظمته) ودر مقام ديكر ميفر مايد (تفرح البرية
 والارض الياسة ويتهيج القفر ويزهري كالترجس يزهري ازهاراً
 ويتهيج ابتهاجاً ويُرْتَمُّ يدفع اليه مجد لبنان بهاء كرمل وشارون
 هم يرون مجد الربِّ بهاء الهنا) انتهى اين فقرات احتياج بتفسير
 ندارد بمثابه آفتاب مشرق و ظاهر و بمثابه نور ساطع و لامع * هر
 منصفى از عرف اين بيان بجديقه عرفان راه يابد و فائز شود بآنچه
 اكثر اهل عالم از آن محجوب و ممنوعند * قل اتقوا الله يا قوم
 ولا تتبعوا شبهات الناعقين الذين نقضوا عهد الله وميثاقه
 و انكروا رحمته التي سبقت من في السموات والارضين *
 و همچنين ميفر مايد (قولوا لخائفي القلوب تشددوا لا تخافوا هو

ذا الحكم) انتهی این آیه مبارکه دلیل است بر عظمت ظهور
 و عظمت امر چه که نفخهٔ صور عالم را مضطرب مینماید زلزله
 و خوف کل را احاطه میکند * طوبی از برای تفسیکه بنور
 توکل و انقطاع منور کشت * شدائد آن یوم آورد منع نکند
 و ترساند * كذلك نطق لسان البیان امرأ من لدی الرحمن انه هو
 المقتدر القوی الغالب القدير * حال از برای صاحبان آذان و ابصار
 واجب که در این کلمات عالیات که در هر یک بحور معانی و بیان
 مستور تفکر نمایند لعل بیان مالک ادیان عباد خود را بکمال
 روح و ریحان بمقصد اقصی و ذروهٔ علیا که مطلع افق این نداست
 فایز فرماید *

یاشیخ اگر تفحات بیان را اقل از سم ابره بیابی عالم
 و عالمیان را بکنداری و بانوار وجه حضرت مقصود توجه نمائی *
 باری در کلمات حضرت روح معانی لا تُحصی مستور ذکر امور
 کثیره فرموده و لکن نظر بعدم وجود سامعین و ناظرین
 اکثری راستر نموده چنانچه میفرماید (ولکن لا تستطیعون
 ان تحتملوا الان) آن مطلع وحی میفرماید * در آن یوم اخبار
 بعد از حضرت موعود ذکر میفرماید چنانچه در کتاب اقدس
 و الواح حضرات ملوک و لوح رئیس و لوح فوآد از قلم اعلیٰ اکثر

أموری که در ارض واقع از قبل جاری و نازل گشته * در کتاب
 اقدس نازل * یا ارض الطاء لا تحزنی من شیء قد جعلک الله
 مطلع فرح العالمین * لو یشاء یبارک سریرک بالذی یحکم بالعدل
 ویجمع اغنام الله الّتی تفرقت من الذناب * انه یواجه اهل
 البهائم بالفرح والانبساط * الا انه من جوهر الخلق لیدی الحق
 علیه بهاء الله و بهاء من فی ملکوت الامر فی کلّ حین * این
 آیات از قبل نازل و لکن در این حین این آیه نازل *

الهی الهی یدعوک البهائم ویسألك بأنوار وجهک وأمواج
 بحر أمرک و تجلیات شمس یمانک أن تؤید السلطان علی العدل
 والانصاف * ولو ترید ببارک به سریر الامر والحکم انک أنت
 المقتدر علی ماشاء لا اله الا أنت السامع المجیب * افرحی یا
 ارض الطاء بما جعلک الله أفق النور بما ولد فیك مطلع
 الظهور وسمیت بهذا الاسم الذی به لاح نیر الفضل وشرقت
 السموات والأرضون * سوف تنقلب فیک الامور ویحکم علیک
 جمهور الناس ان ربک هو العلیم المحیط * اطمئنی بفضل ربک
 انه لا تنقطع عنک لحظات الألفاظ * سوف یأخذک الاطمئنان
 بعد الاضطراب كذلك قضی الامر فی کتاب بدیع * وهمچنین
 در لوح فؤاد ولوح پاریس والواح اخرى نازل شده آنچه که هر

صاحب انصافی شهادت میدهد بر قدرت و عظمت و علم حق جلّ جلاله * اگر بعدل ملاحظه نمایند بر سر این آیه مبارکه ﴿لارطب ولا یابس الا فی کتاب مبین﴾ آگاه میشوند و ادراک مینمایند * ولكنّ الیوم منع الناس اعراضهم عن ادراك ما نزل بالحق من لدن منزل قدیم * سبحان الله آیات باهرات از جمیع جهات احاطه نموده مع ذلك اکثری از عباد از مشاهده و آگاهی آن محرومند * از حق میطلبیم توفیق عطا فرماید تا جمیع بر لای مستوره در اصداف بحر اعظم آگاه شوند و بلك الحمد یا اله العالم ناطق کردند * یا معشر المنصفین در أمواج بحر بیان و علم الهی نظر نمائید و تفکر کنید تا بلسان ظاهر و باطن شهادت دهید بانّ عنده علم کلّ شیء فی الکتاب لا یغزب عن علمه من شیء انه اظهر ما کان مکنونا اذ استوی علی عرش الیّان فی المآب * آنچه نازل شده کلمه بکلمه در ارض ظاهر گشته و میشود * از برای احدی مجال اعراض و اعتراض نه و لکن چون انصاف مخدول و مستور اکثری با وهامات خود تکلم مینمایند * الهی الهی لا تمنع عبادة عن التوجه الى نور الايقان الذی اشرق من افق سماء مشیتک ولا تجعلهم یا الهی محرومین عن بحور آیاتک * ای ربّ هم عبادک فی بلادک و ارقاؤک فی ديارک *

ان لم ترهم من یرحمهم * خذ یا الهی ایدی الذین غرقوا فی بحر
 الأوهام وخلصهم بقدرتک وسلطانک ثم انقذهم بذراعی اقتدارک
 انک أنت المقتدر علی ما تشاء. و فی یمینک زمام من فی السموات
 والأرضین * و همچنین نقطه اولی میفرماید (بچشم او اورا ببینید
 و اگر بچشم غیر ملاحظه کنید هرگز بشناسائی و آگاهی فایز
 نشوید) انتهى و این فقره مخصوص است بان ظهور اعظم طوبی
 للمنصفین * و همچنین میفرماید (نطفه یک ساله ظهور او اقوی است
 از کل بیان) این بشارتهای بیان و کتب قبل مکرر در کتب
 عدیده باسامی مختلفه ذکر شده * لعل الناس ینصفون فیما اشرق
 و لاح من أفق ارادة الله رب العرش العظيم *

یا شیخ قل للملأ البیان * در اینکلمه مبارکه تفکر نمائید
 میفرماید (جمیع بیان ورقی است از اوراق جنت او) انصفوا
 یا قوم ولا تکونوا من الأخرین فی کتاب الله رب العالمین *
 امروز سدره مبارکه با اثمار جنیه جدیده بدیعه امام و جهت
 موجوده * انظر الیها منقطعاً عن دونها كذلك نطق لسان القوه
 والقدرة فی هذا المقام الذي جعله الله مزیناً بقدم اسمه الأعظم
 و نبأه العظيم * و همچنین میفرماید (من اول ذلك الأمر الی
 قبل أن یکمل تسعة کینونات الخلق لم تظهر وان کل ما قدر آیت

من النطفة الى ما كسونه لِحَمَاتِمِ اصبر حتى تشهد خلق الآخر
 قل فتبارك الله أحسن الخالقين (وهمچنين از اقتدار ظهور ذكر
 فرموده وقال (حِلٌّ لِمَنْ يَظْهَرُهُ اللهُ أَنْ يَرِدَ مِنْ لَمْ يَكُنْ فَوْقَ
 الأَرْضِ أَعْلَى مِنْهُ إِذْ ذَٰلِكَ خَلَقَ فِي قَبْضَتِهِ وَكُلَّ لَهُ قَانُتُونَ * فَانَّ لَكُمْ
 بَعْدَ حِينٍ أَمْرٌ سَتَعْلَمُونَ) وميفرمايد (فاعرف باليقين الأقطع
 والأمر المثبت الأحمم بأنه جلّ جلاله وعزّ اعزازه وقدس
 أقداسه وكبر كبرياؤه ومجد شئونه يعرف كل شئ نفسه بنفسه
 فمن يقدر أن يعرفه بغيره) الى قوله عزّ وجلّ (اِيَّاكَ اِيَّاكَ اَيَّامٌ
 ظَهْرُهُ أَنْ تَحْتَجِبَ بِالوَاحِدِ الْبَيَانِيَّةِ فَانَّ ذَٰلِكَ الْوَاحِدُ خَلَقَ عِنْدَهُ
 وَايَّاكَ اِيَّاكَ أَنْ تَحْتَجِبَ بِكَلِمَاتٍ مَا نَزَلَ فِي الْبَيَانِ) الى قوله تعالى
 (وَلَا تَنْظُرْ اِلَيْهِ اِلَّا بِعَيْنِهِ فَانَّ مَنْ يَنْظُرُ اِلَيْهِ بِعَيْنِهِ يَدْرِكُهُ وَالْا
 يَحْتَجِبُ * اِنْ اَرَدْتَ اللهُ وَلِقَاءَهُ فَاْرِدْهُ وَاَنْظُرْ اِلَيْهِ) وهمچنين ميفرمايد
 (اَكْرِيكَ اَيَّهْ مِنْ اَزْ اَيَّاتٍ مِنْ يَظْهَرُهُ اللهُ رَا تَلَاوُتَ كُنِي اَعْزَّ تَر
 خَوَاهِدُ بُوْدَازْ اَنْكَهْ كَلَّ بِيَانِ رَا ثَبِتَ كُنِي زِيْرَا كَهْ اَنْ رُوْزِ
 اَنْ يَكْ اَيَّهْ تَر اَنْجَاتِ مِيْدهد ولى كلّ بيان نميدهد) انتهى * قل
 يَا مَعْشَرَ الْبَيَانِ اَنْصِفُوا اَنْصِفُوا ثُمَّ اَنْصِفُوا اَنْصِفُوا وَلَا تَكُونُوا
 مِنَ الَّذِيْنَ ذَكَرُوا مَظْهَرَ اَمْرِ اللهِ فِي اللَّيَالِي وَالْاَيَّامِ وَلَمَّا اَتَى
 بِالْفَضْلِ وَاَشْرَقَ اَفْقُ الظُّهْرِ اَفْتُوا عَلَيْهِ بِمَانَا حِ بِهْ سَكَّانُ الْمَلَكُوْتِ

والجبروت والذين طافوا حول ارادة الله العليم الحكيم * در اين
كلمة عليا تفكر نمائيد ميفرمايد (انى مؤمن به و بدينه و بكتابه
و بأدلآئه و بمنهجيه و بما يظهر من عنده فى كل ذلك مفتخراً
بنسبتي اليه و متميزاً بايماني به) و همچنين ميفرمايد (ان يا كل
شىء فى البيان فلتعرفن حد أنفسكم فان مثل نقطة البيان يؤمن
بمن يظهره الله قبل كل شىء و اننى انا بذلك افتخرن على من فى
ملكوت السموات و الأرض) انتهى لعمر الله جميع ذرات كائنات
بنوحه و نديه مشغولند از ظلم معرضين بيان * آيا صاحبان ابصار
و آذان كجارتند * نسأل الله تبارك و تعالى أن يحضرم و ينصحم
بما ينفعهم و يعينهم عما يضرهم انه هو القوى الغالب القدير *
و همچنين ميفرمايد (لا تحتجين عن الله بعد ظهوره فان كل
ما رفع البيان كخاتم فى يدى و انى انا خاتم فى يدى من يظهره الله
جل ذكره يقرب كيف يشاء لما يشاء بما يشاء انه هو المهيمن
المتعال) و همچنين ميفرمايد (فانه لو يجعل ما على الأرض نبياً
ليكون أنبياء عند الله) و همچنين ميفرمايد (و اذا يوم ظهور
من يظهره الله كل من على الأرض عنده سواء فمن يجعله نبياً
كان نبياً من أول الذى لا أول له الى آخر الذى لا آخر له لأن
ذلك مما قد جعله الله و من يجعله ولياً فذلك ما كان ولياً فى كل

العوالم فان ذلك مما قد جعله الله لأن مشيئة الله لن يظهر الا
 بعشيته و ارادة الله لم يظهر الا بارادته و انه هو القاهر المقتدر
 المنيع) انتهى باری در هر مقامی ذکر فرموده اند آنچه را که
 سبب اقبال و ارتفاع و ارتقاء و هدايت خلق است و لكن
 معدودي غير منصفين حجاب شدند و سدي حائل كشته اند
 و عباد را از توجه بانوار وجه منع کرده اند * نسأل الله أن يطردهم
 بسلطانه و يأخذهم بأخذه انه هو المقتدر العزيز الحكيم *
 و همچنين ميفرمايد (فان مثله جل ذكره كمثل الشمس لو
 يقابلنه الى ما لا نهاية مر ايا كاهن يستعكسن من تجلى الشمس
 في حدهم و ان لم يقابلها من أحد فيطلع الشمس و يغرب و الحجاب
 للمر ايا و انى ما قصرت عن نصحي ذلك الخلق و تدبيرى لاقبالهم
 الى الله ربهم و ايمانهم بالله بارئهم و ان يؤمنن به يوم ظهوره كل
 ما على الأرض فاذا يسر كينونتي حيث كل قد بلغوا الى ذروة
 وجودهم و وصلوا الى طلعة محبوبهم و أدر كوا ما يمكن فى الامكان
 من تجلى مقصودهم و الا يحزن فؤادى و انى قد ريت كل شئ
 لذلك فكيف يحتجب أحد على هذا قد دعوت الله و لا دعونه
 انه قريب محيب) و همچنين ميفرمايد (بقدر اسم مؤمن هم در
 حق آن شجره لا شرقيه و لا غربيه راضى نميشوند چه اكر

راضی شوند حزن بر او وارد نیآوردند) انتهى یا اذن عالم آیا شنیدی بچه عجز این بیانات از مشرق اراده مطلع أسماء ظاهر کشته * میفرماید کل را تربیت نمودم از برای عرفان این ظهور * ولکن اهل بیان بقدر اسم مؤمن هم در حق آن سدره مبارکه لا شرقیه راضی نمیشوند * آه آه عما ورد علی نفسی لعمر الله قد ورد علی من الذی ریته فی اللیالی والایام ما نوح به روح القدس وأهل خباء عظمة الله مالک هذا الیوم البدیع * و همچنین رداً لبعضی از معرضین میفرماید (چه کسی عالم بظهور نیست غیر الله هر وقت شود باید کل تصدیق بنقطه حقیقت نمایند وشکر الهی بجای آورند) انتهى معرضین بثابته امت یحیی تکلم نمودند چه که آن نفوس هم بر حضرت روح اعتراض کردند که شریعت یحیی تمام نشد تواز برای چه آمدی * حال هم معرضین مع آنکه ابدأ باما نبودند واطلاع از اصل امر نداشته وندارند که از که بوده وچه بوده گفته اند آنچه را که اشیاء کتبا بنوحه وندبه مشغول * لعمری ان الأخرس لا یقدر ان یقوم امام ملکوت البیان * اتقوا الله یا قوم ثم اقرأوا ما نزل بالحق فی الباب الثامن من الواحد السادس من البیان ولا تکونوا من المعرضین * و همچنین امر فرموده (که در هر نوزده

روز یکدفعه در این باب نظر کنند لعل در ظهور من یظهره
 الله محتجب نشوند بشوئی دون شأن آیات که اعظم حجج
 و براهین بوده و هست (انتهی حضرت یحیی بن زکریا فرموده
 آنچه را که مبشر فرموده (قائلاً توبوا لانه قد اقرب ملکوت
 السموات ائی اعمدکم بقاء للتوبة ولكن الذی یأتی بعدی هو
 اقوی منی الذی لست أهلاً أن أحمل حذاءه) اینست که مبشر
 میفرماید در مقام خضوع و خشوع (که جمیع بیان ورقی است
 از اوراق جنت او) و همچنین میفرماید (من اول عابدینم و افتخار
 میکنم بنسبتی الیه) یا قوم مع ذلك اهل بیان عمل نمودند آنچه را
 که ذی الجوشن و ابن انس و اصبحی از آن پناه بخند برده
 و میرند این مظلوم در شب و روز بار تفاع امر الهی امام وجوه
 ادیان مشغول و آن نفوس با سبایکه سبب ذلت و علت اذیت
 بوده متمسک* و همچنین میفرماید (اورا شناخته آیات او و احتیاط
 در عرفان او نکرده که بقدر همان در نار محتجب خواهید بود)
 انتهی ای معرضین بیان در این کلمه علیا که از مطلع بیان نقطه
 عرفان جاری شده تفکر نمائید و در این حین آن کلمه را بشنوید*
 میفرماید (در آن روز آن آفتاب حقیقت اهل بیان را خطاب
 مینماید و این سوره فرقان را تلاوت میفرماید ﴿قل یا ایها

الكافرون * لا أعبد ما تعبدون * ولا أنتم عابدون ما أعبد * ولا
 أنا عابد ما عبدتم * ولا أنتم عابدون ما أعبد * لكم دينكم ولي دين *
 سبحان الله مع این بیانات واضح و آثار لامعه مشرقه کل باو هام
 خود مشغولند و از حضرت مقصود غافل و محجوب * یا معرضین
 از نوم غفلت بیدار شوید و این کلمه مبشر را بشنوید * میفرماید
 (شجره اثبات باعراض از اواز نفی محسوب * و شجره نفی
 باقبالش باواز اثبات محسوب) و همچنین میفرماید (اگر نفسی
 ادعا نماید و اتیان بحجت نماید تعرض منائید و حزن وارد میاورد
 انهی باری این مظلوم در لیالی و آیام بقل یا ایها الکافرون
 ناطق که شاید سبب تنبه شود و خلق را بطراز انصاف مزین
 دارد * حال در این کلمات که عرف یأس از آن متضوع تفکر
 نمائید فی مناجاته مع الأحران الی الله رب العالمین قوله
 (سبحانک اللهم فاشهد بآنی بذلك الكتاب قد أخذت
 عهد و لایة من تظهرنه عن کل شیء قبل عهد و لایتی و کنی بک
 و بمن آمن بآیاتک علی شہداء و انک أنت حسبی * علیک توکلت
 و انک کنت علی کل شیء حسیباً) و در مقام دیگر میفرماید (ان
 یاشموس المرایا أنتم الی شمس الحقیقة تنظرون * فان قیامکم بها
 لو أنتم تبصرون * کلکم کحیتان بالماء فی البحر تتحرکون

وتحتجبون عن الماء وتسالون عما أنتم به قاعون) و همچنین میفرماید
 (لأشكونَّ اليك أن يامر آة جودی عن كل المرايا كل بالوانهم
 الى لينظرون) انتهى این خطاب از مصدر امر حضرت وهاب
 بجناب آسید جواد مشهور بکبر بلائی نازل حق شاهد و عالم
 گواه که آن سید با این مظلوم بوده و در رد معرضین هم شرحی
 مبسوط نوشته و دلوح هم که در آن از ظهور حق گواهی داده
 و از دوش اشارات اعراض ظاهر و هویدا نزد جناب حیدر قبل علی
 فرستادیم و خط او نزد کل معلوم و واضحست * و مقصود
 از این عمل آنکه شاید منکرین بفراوات اقرار فائز شوند * و معرضین
 بنور اقبال منور کردند * حق شاهد که این مظلوم مقصودی
 جز القای کلمه الهی نداشته * طوبی للمنصفین و ویل للمعرضین *
 معرضین تدبیر هانموده اند و بحیلها تمسک جسته اند * از جمله
 صورت این سید را گرفته اند و همچنین صور بعضی را بعهده
 کدام رادر ورق چسپانده اند و فوق اینها صورت میرزا یحیی را *
 باری بهر اسبابی از برای انکار حق تمسک جسته اند * قل
 * حق عیان چون مهر رخشان آمده

حیف کاندر شهر کوران آمده *

و سید مذکور منکرین را نصیحت نموده و بافق اعلی دعوت

کرده * ولکن در احجار ملساء تأثیری ننمود و در باره اش
 گفته اند آنچه را که او از آن بحق جل جلاله پناه برده * و حال
 عرائضی که بساحت اقدس ارسال داشته موجود است * طوبی
 للمنصفین * حال در شکایت نقطه اولی از مرایا تفکر نمائید
 شاید سبب انتباه گردد و عباد از شمال اوهام و ظنون یمین ایمان
 و ایقان توجه نمایند و آگاه گردند بآنچه که از او محجوبند مع
 آنکه از عالم نیستی بهستی مخصوص عرفان این امر اعظم آمده اند
 و همچنین میفرماید (واجعل اللهم تلك الشجرة کلها له
 لیظهرن منها ثمرات ما قد خلق الله فیها لمن قد اراد الله ان یظهر
 به ما اراد فانی انا وعزتک ما اردت ان یکون علی تلك الشجرة
 من غصن ولا ورق ولا ثمر لن یسجد له یوم ظهوره ولا یسبحک
 به بما ینبغی اعلو علو ظهوره و سمو سمو بطونه وان شهدت یا الهی
 علی من غصن او ورق او ثمر لم یسجد له یوم ظهوره فاقطعه اللهم
 عن تلك الشجرة فانه لم یکن منی ولا یرجع الی) انتهى
 یا اهل بیان لعمر الله این مظلوم خیالی نداشته الا اظهار امریکه
 بآن مأمور بوده * اگر بسمع فطرت توجه نمائید از جمیع ارکان
 و اعضاء و عروق حتی از موهای مظلوم اصغامینمائید آنچه را که
 سبب توجه و انجذاب ملاً اعلی و ناسوت انشا است * یا هادی

حمیه جاهلیه قبل عباد بیچاره را از صراط مستقیم منع نمود *
 در حزب شیعه تفکر نما هزار و دو بیست سنه یا قائم گفتند و بالاخره
 جمیع بر شهادتش فتوی دادند و شهیدش نمودند مع آنکه بحق
 جلّ جلاله و حضرت خاتم و اوصیاء قائل و مقرر و معترف بودند *
 حال قدری فکر لازم که شاید معلوم شود سببی که ما بین حق
 و خلق حائل شد چه بوده و علت اعتراض و انکار چه عملی شده *
 یاهادی ناله منابر را اصفا نمودیم که علمای عصر ظهور بقول جمیع
 بر آن ارتقا جستند و حق را سب نموده و بر آن جوهر وجود
 و اصحابش وارد آوردند آنچه که چشم عالم ندید و گوش عالم نشنید *
 حال تو باسم وصایت و مرآتت مردم را دعوت نموده و مینمائی مع
 آنکه اطلاع از امر نداشته و نداری چه که با ما نبودی جمیع این
 حزب میدانند که سید محمد یکی از خدّام بوده * در ایامیکه
 حسب الخواش دولت علیه عثمانی بآن شطر توجه نمودیم همراه
 بوده و بعد از او ظاهر شد آنچه که لعمر الله قلم اعلیٰ کریست و لوح
 نوحه نمود لذا پدرش نمودیم و بعیر زایحی پیوست و عمل نمود آنچه را
 که هیچ ظالمی ننمود * ترکناه و قلنا اخرج یا غافل * بعد از ظهور
 این کله بمولوی خانه رفته با آنها بوده الی آن جاء امر الخروج *
 یاهادی سبب او هام جدیده مشو مرّة آخری بترتیب حزبی مثل

حزب شیعه راضی مباش * تفکر نماچه مقدار خون ریخته شد
 از جمله خود تو که مدعی علم بودی * و همچنین عامای شیعه طراً
 در سنه اولی و آخری حق را لعن نمودید و فتوی بر سفسک
 دم اطهرش دادید * اتق الله یا هادی راضی مشو عباد مجدّد باو هام
 قبل مبتلی شوند * اتق الله ولا تکن من الظالمین * این ایام اصفا
 شد در جمع بیان و محو آن همت نموده * این مظلوم از تو، یطلبد
 این اراده را لوجه الله ترك نمائی * ادراك و عقل تو از سید عالم برتر
 و بالاتر نبوده و نیست * حق شاهد و گوا هست که این مظلوم
 بی اثر اتلاوت نموده و مطالبش را ندیده * این قدر معلوم و واضح
 و مبرهن است، که کتاب بیان را اس کتب خود قرار فرموده
 از خدا ترس در اموری که شأن تو نیست داخل مشو * هزار
 و دو بیست سنه شیعه بیچاره را امثال تو بیبر او هام و ظنون مبتلی
 نمودند بالاخره در یوم جزا ظاهر شد آنچه که ظالمهای قبل بحق
 پناه بردند * حال صریخ حضرت نقطه را از بیانش ادراك نما
 عرض میکند (الهی اگر از این سدره که آن وجود مبارک باشد
 ثمری یا ورقی یا غصنی ظاهر شود که بتو ایمان نیاورد او را این حین
 قطع نما) و همچنین میفرماید (اگر نفسی کلمه بگوید من غیر
 برهان ردش نمائید) و حال با صد جلد کتاب ردش کرده

و سروری * مجدد میگویم و التماس میکنم بیصر حدید در آنچه نازل
 شده ملاحظه نما * تفحات بیان این ظهور غیر بیانات قبل است *
 این مظلوم لا زال مبتلی بوده و مقرر امنیکه در کتب حضرت
 اعلی و باغیر نظر نماید نداشته * بعد از ورود در عراق
 بامر حضرت پادشاه ایران ایده الله دوماه او ازید فاصله میرزا
 یحیی وارد شد * ذکر نمودیم مارا حسب الامر با نجافر ستاده اند
 تو خوبست در ایران باشی و میرزا موسای اخوی را میفرستیم
 بطرف دیگر چه که اسم شما در دیوان نیامده میتوانید بخدمتی
 قیام نمائید * بعد این مظلوم دوسنه منقطعاً عن العالم هجرت
 کرد از بغداد * بعد از رجوع مشاهده شد توقف کرده و سفرش
 در عهده تأخیر مانده * این مظلوم بسیار محزون شد * حق شاهد
 و گواه که در جمیع احوال بنشر امر مشغول بوده ایم * سلاسل
 و اغلال منع نمود * کند و حبس از اظهار باز نداشت * و در آن
 ارض بر منع از فساد و اعمال غیر مرضیه غیر طیبیه قیام نمودیم
 و لیلاً و نهاراً بجمیع اطراف الواح ارسال شد و مقصودی جز
 تهذیب نفوس و اعلای کلمه مبارکه نبوده * مخصوص چند نفر
 معین نمودیم بر جمع آثار نقطه * و بعد از جمع میرزا یحیی و میرزا
 وهاب خراسانی که بمیرزا جواد معروف بود این دو را در محلی جمع

نمودیم و دو دوره کتب حضرت نقطه را حسب الامر نوشته و تمام
 نموده اند * لعمر الله اینمظلوم از کثرت مر او ده باناس کتب را
 ندیده و از آثار نقطه بصر ظاهر مشاهده ننموده و این آثار نزد
 این دو بوده که هجرت واقع شد * و قرار شد میرزا یحیی این
 نوشتجات را برداشته بشطر ایران توجه نماید و در آن اراضی
 انتشار دهد * و این مظلوم حسب الاستدعای وزرای دولت
 علیه بآن شطر توجه نمود * بعد از ورود در موصل مشاهده شد میرزا
 یحیی پیش از حرکت مظلوم رفته و منتظر است * باری کتب
 و آثار در بغداد ماند و او خود بشطر علیه توجه نمود و جزء این
 عباد شد * حال حق شاهد است بر این مظلوم چه گذشت چه که
 بعد از زحمتهای زیاد آثار را گذاشت و خود بمهاجرین پیوست *
 مدتها این مظلوم با حزان نامتناهیه مبتلی تا آنکه بتدبیر یکه غیر
 حق کسی آگاه نیست آثار را بمقام دیگر و ارض دیگر فرستادیم
 چه که در عراق عرب باید اوراق را در هر شهر ملاحظه نمود و الا
 ازم میریخت و ضایع میشد * ولکن الله حفظها و أرسلها إلى
 مقام قدره الله من قبل انه هو الحافظ المین * هر جا اینمظلوم
 رفت میرزا یحیی از عقب آمد * خود تو کواهی و میدانی که آنچه
 ذکر شد صدقست * ولکن در سیر سید اصفهانی او را اغوا نمود

و عمل نمودند آنچه را که سبب فزع اکبر شد * ایکاش از ما مورین
دولت سؤال مینمودید عمل میرزا یحیی را در آن ارض * از همه
گذشته * اقسامك بالله الفرد الواحد المقتدر القدير که در نوشتجاتی
که با اسم او نزد نقطه اولی رفته ملاحظه نما تا آثار حق را بمثابة
آفتاب ممتاز مشاهده نمائی * و همچنین از کلمات نقطه بیان روح
ما سواه فداه ظاهر شده آنچه که هیچ ستری آنرا منع نماید *
و سبحات جلال و حجیات اهل ضلال آنرا از ظهور باز ندارد *
قد خرقت الأ حجاب من اصبع ارادة ربك القوی الغالب القدير *
بلی مفترین و مغفلین را چاره نبوده و نیست * چندی قبل مذکور
شد کتاب ایقان و بعضی از الواح را نسبت بفرستاده * لعمر الله
هذا ظلم عظیم * غیر از ادراک آن عاجز است تا چه رسد بتنزیل آن *
حسن ما زندرانی حامل هفتاد لوح بوده و چون فوت شد آن الواح را
بصاحبانش ندادند و یکی از اختهای اینمظلوم که من غیر
جهت اعراض نموده سپردند * الله يعلم ما ورد علی الواحه و آن
اخت ابدابا مانده * قسم با آفتاب حقیقت بعد از ظهور این امور
میرزا یحیی را ندیده و از امر مطلع نبوده چه که آن ایام موافق
نبوده اند ایشان در محله و اینمظلوم در محله دیگر ساکن
ولکن محض عنایت و محبت و شفقت چند یوم قبل از حرکت

زدا و ووالدهاش رفته که شاید از کوثر ایمان بیاشامند و با آنچه
 الیوم سبب تقرّب الی الله است فائز گردند * حق میدانند و شاهد
 و خود او گواه که غیر این بهیچوجه خیالی نبوده تا آنکه الحمد لله
 از فضل الهی فائز شد و بطراز محبت مزین گشت * و لکن بعد
 از اسیری و هجرت ما از عراق باستانه دیگر از او خبری نرسید *
 و بعد از تفریق در ارض طابا جناب اخوی میرزا رضا قلی ملاقات
 نشد و خبری از او مخصوصاً نرسید * در اوّل آیام کل در یک بیت
 ساکن بودیم و بعد آن بیت در خریمه بقیمت نازلی رفت
 و فرما تفرما و حسام السلطنه این دو برادر خریدند و قسمت نمودند
 بعد از این حادثه ما بین ما و اخوی تفریق حاصل * ایشان بدر
 مسجد شاه و مادر دروازه شمیران ساکن * و لکن از اخت از بعد
 من غیر جهت آثار عناد ظاهر * اینمظلوم بهیچوجه سخنی نکرده
 الا آنکه بنت اخوی مرحوم میرزا محمد حسن علیه بهاء الله
 و سلامه و رحمته که مخطوبه غصن اعظم بوده او را اخت
 اینمظلوم از نوربخانه خود برده و بمقرّ دیگر فرستاد * جمعی از اصحاب
 و دوستان از اطراف شکایت نمودند چه که این امر بسیار عظیم
 بود موافق رأی هیچیک از اولیای حق واقع نشد * عجب در اینکه
 اخت او را بمحل خود برده و ترتیبات داده بمقام دیگر فرستاده مع

ذلك اینمظلوم ساکت وصامت بوده و هست مکر آنکه مخصوص
 تسکین احباب يك کلمه اظهار رفت و حق شاهد و گواه است
 که آنچه گفته شد حقیقت بوده و براستی گفته و احدی از اولیای
 این اطراف و آن اراضی کجا نمیگرداند که از اخت چنین امری که
 خلاف حمیت و محبت و دوستی است واقع شود * بعد از ظهور این
 امر سبیل را مقطوع دیدند و عمل نمودند آنچه را که کل میدانید
 و میدانند دیگر معلومست که چه مرتبه حزن از این عمل
 بر مظلوم وارد شد و بعد بمیرزا یحیی پیوست و حال مختلف شنیده
 میشود معلوم نیست چه میگوید و چه میکند * نَسألُ اللهَ تبارک
 و تعالی أن یرجعها الیه و یؤیّدها علی الانابة لدی باب فضلہ انه هو
 العزیز التواب وهو المقتدر الغفار * و همچنین در مقام دیگر میفرماید
 (اگر در این حین ظاهر شود من اول عابدین و اول ساجدینم)
 انتهى یا قوم انصاف دهید مقصود حضرت اعلی آنکه قرب ظهور
 ناس را از شریعه باقیه الهیه منع نماید چنانچه اصحاب یحیی را از
 اقرار بروح منع نمود * مکرر فرموده و میفرماید (بیان و آنچه
 در او نازل شده شمارا از آن ساذج وجود و مالک غیب و شهود
 منع نماید) مع این حکم محکم اگر کسی بیجان تمسک نماید از ظل
 سدره مبارکه علیا خارجست انصفوا یا قوم ولا تکونوا من الغافلین

و همچنین میفرماید (بأسماء از مالک ان محتجب ممانید حتی اسم
 النبي فان ذلك الاسم يخلق بقوله) و همچنین در باب سابع از واحد
 ثانی میفرماید (ای اهل بیان نکرده آنچه اهل فرقان کردند
 که ثمرات لیل خود را باطل کنید) الی ان قال عزذ کره * میفرماید
 (اگر بظهور او و فائز شدی و اطاعت نمودی ثمره بیان را ظاهر
 کردی و الا لائق ذکر نیستی نزد خدا و ند * ترحم بر خود
 کرده اگر نصرت نمیکنی مظهر ربوبیت را محزون نکرده) الی
 قوله جل شأنه (اگر بقاء الله فائز نمیگرددی آیه الله را محزون
 نکرده باشی * از نفع مدینین بیجان میکند هر گاه شما از ضرر
 باو بگذرید اگر چه میدانم نخواهید کرد) انتهى

یا عادی گویا بسبب این بیانات حقّه است اراده نموده
 بیان را محو کنی * بشنوندای مظلوم را و از این ظلم که ارکان بیان
 از آن مضطرب است بگذر * من در چه ریق نبوده ام و در
 ماه کون بوده ام حال ما بین مریدهای شما حرفها ظاهر شده بعینه
 آنچه حزب شیعه میگفتند که این قرآن تمام نیست * حضرات
 هم میگویند این بیان آن بیان نیست خط جناب آقا سید حسین
 موجود خط میرزا احمد موجود * نفسی که یک لطمه درد نیا نخورده
 و همیشه پنج نفس از امام الله نزدش بوده او را مظلوم میگوئی

وحق که از اول عمر تا بحال دست اعدا بوده و بیدترین عذابهای
 عالم معذب گشته باو نسبت داده آنچه را که یهود در حق مسیح
 نگفته * اِسْمَعُ نِدَاءَ الْمَظْلُومِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْآخِرِينَ * و همچنین
 میفرماید (چه بسا ناری را که خدا نور میکند بمن بظهوره الله و چه
 بسا نوری را که نار میفرماید باو و میبینم ظهور او را مثل این شمس
 در وسط السماء و غروب کل را بمثل نجوم لیل در نهار) انتهى
 يَا عَالَمِ هَلْ لَكَ اِذْنٌ لِتَسْمَعَ نِدَاءَ الْحَقِّ وَتُنْصِفَ فِي هَذَا الظَّاهِرِ
 الَّذِي اِذْ ظَهَرَ نَطَقَ الطَّوْرُ قَدْ اَتَى مُكَلَّمِي بآيَاتٍ وَاضْحَاتِ
 وَبِرَاهِينٍ لَا نَحَاتِ رَغْمًا لِكُلِّ غَافِلٍ بَعِيدٍ وَكُلِّ مُفْتِرٍ كَذَّابٍ الَّذِي
 اَرَادُوا اَنْ يُطْفِئُوْا نُوْرَ اللهِ بِمُفْتِرِيَاتِهِمْ وَيَمْحُوْا اَثَارَ اللهِ بِغُلْمِهِمْ اَلَا
 اَنْهَمُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ فِي كِتَابِ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ * و همچنین میفرماید
 (بیان از اول تا آخر مکن جمیع صفات اوست و خزانه نار
 و نور او) انتهى * سبحان الله عرف این بیان انسان را اخذ مینماید
 چه که بکمال حزن میفرماید آنچه را که مشاهده مینماید * و همچنین
 بجناب حَرْفٍ، حَىٰ يَعْنِي مَلَأَ بِاَقْرَابِهِ عَلَيْهِ بَهَاءُ اللهِ وَعِنَايَتُهُ مِيفْرَمَايِد
 (لَعَلَّكَ فِي ثَمَانِيَةِ سَنَةٍ يَوْمَ ظُهُورِهِ تُدْرِكُ لِقَاءَهُ) انتهى * اعرف يا هادي
 وكن من السامعين * انصاف ده اكثر اصحاب الهى وادلاى
 حق شهيد شدند تو هنوز موجودى * آيا حفظ تو از چه بوده

لعمر الله از انکار * و شهادت نفوس مقدسه از اقرار * هر صاحب
 عدل و انصافی باین فقره گواهی میدهد چه که سبب و علت این دو
 بمثابة آفتاب ظاهر و مشهود * و همچنین خطاب بدیان مظلوم شهید
 میفرماید (ستعرفن قدرک بقول من ینظره الله) و همچنین او را
 حرف ثالث مؤمن بمن ینظره الله فرموده بقوله (وانک أنت
 یا حرف الثالث المؤمن بمن ینظره الله) و همچنین میفرماید (ولكن
 الله اذا شاء لیعرفنک بقول من ینظره الله) حضرت دیان که
 بقول نقطه روح ماسواه فداء مخزن امانت حق جل جلاله
 و ممکن لآلی علم اوست او را بظلمی شهید نمودند که ملا علی
 کریست و نوحه نمود و اوست نفسیکه علم مکنون مخزون را
 با و تعلیم فرموده و دراو ودیعه گذاشته بقوله (ان یا اسم الدیان
 هذا علم مکنون مخزون قد اودعناک و آتیناک عزاً من عند الله اذ
 عین فؤادک لطیف تعرف قدره و تعز بهاءه و قد من الله علی
 نقطه البیان بعلم مکنون مخزون ما نزل الله قبل ذلك الظهور وهو
 اعز من کل علم عند الله سبحانه و قد جعله حجة من عنده بمثل
 ما قد جعل الآیات حجة من عنده) انهی آن مظلوم که دارای
 خزینة علم الهی بود مع جناب میرزا علی اکبر از منتسبین نقطه
 علیه بهاء الله و رحمته و جناب آقا ابوالقاسم کاشی و جمعی دیگر

بفتوای میرزا یحیی کل را شهید نمودند * یا هادی کتابش نزد تو
 حاضر است آنکه اسمش را مستقیظ گذارده بخوان اگر چه دیده
 و لکن مکرر مشاهده نما * لعلک تتخذ لنفسک فی خباء الصدق
 مقاماً رفیعاً * و همچنین آقا سید ابراهیم که درباره اش از قلم نقطه
 اولی این کلمات جاری قوله تعالی (ان یا خلیلی فی الصحف وان
 یا ذکری فی الکتب من بعد الصحف وان یا اسمی فی البیان)
 انهی اوودیان را ابو الشرور و ابو الدواهی نامیده * حال انصاف
 ده که بر این مظلومها چه وارد شده مع آنکه یکی در خد متش
 مشغول و دیگری بر او وارد * باری امر الله باعمالی عامل بوده که
 قلم حیا میکند از ذکرش * قدری در عصمت نقطه اولی تفکر کن
 ملاحظه نما چه ظاهر گشته * و تیکه این مظلوم از هجرت دو ساله
 که در صحاری و جبال سالک بود و بسبب بعضی از نفوس که مدتها
 در بیابانها دویدند رجوع بدار السلام نمود * میرزا محمد علی نامی
 رشتی بحضور آمد و امام جمعی بکلمه نطق نمود درباره عصمت
 آنحضرت که فی الحقیقه حزن جمیع اقطار را اخذ نمود * سبحان
 الله چگونه راضی شدند که باین خیانت اعظم تمسک جستند *
 باری از حق میطلبیم که عامل را توفیق بخشد بر توبه و انابه * انه هو
 المؤید الحکیم * و جناب دیان علیه بهاء الله و رحمته بحضور فائز

مطابق آنچه از قلم نقطه اولی ظاهر شد * نسأل الله أن يؤيد
 الغافلين على التوجه اليه والمعرضين على الاقبال الى شطره
 والمنكرين على التصديق على هذا الامر الذي اذ ظهر نطقت
 الاشياء كلها قد أتى من كان مكنوناً في كنز العلم ومرفوماً من
 القلم الأعلى في الكتب والصحف والزبر والالواح *
 در این مقام لازم شد احادیثی که در شأن این مدینه
 مبارکه مشرفه یعنی عکاء وارد شده ذکر شود *
 لعلك تتخذ يا هادي الى الصّدق طريقاً
 والى الله سبيلاً *

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

* ما ورد في فضل عكاء والبحر وعين البقر التي بعكاء *
 حدثنا عبد العزيز بن عبد السلام عن النبي صلى الله عليه
 وسلم أنه قال إن عكاء مدينة بالشّام قد اختصها الله برحمته * وقال
 ابن مسعود رضي الله عنه إن النبي صلى الله عليه وسلم قال ألا إن
 أفضل السواحل عسقلان وإن عكاء أفضل من عسقلان وفضل
 عكاء على عسقلان وعلى جميع السواحل كفضل محمد على جميع
 الانبياء ألا اخبركم بمدينة بين جبلين في الشّام في وسط المرج يقال

لها عكاء ألا وإن من دخلها راغباً فيها وفي زيارتها غفر الله له
 ما تقدم من ذنبه وما تأخر ومن خرج منها غير زائر إلا لم يبارك الله له
 في خروجه * ألا وإن فيها عيناً يقال لها عين البقر من شرب منها
 شربة ملأ الله قلبه نوراً وأمنه من العذاب الاكبر يوم القيامة *
 وعن أنس بن مالك رضى الله عنه قال قال رسول الله صلى
 الله عليه وسلم إن في السواحل مدينة معلقة تحت ساق العرش يقال
 لها عكاء من بات فيها مرابطاً احتساباً لله تعالى كتب الله له
 ثواب الصابرين والقائمين والراكعين والساجدين الى يوم القيامة *
 وقال صلى الله عليه وسلم ألا أخبركم بمدينة على شاطئ البحر
 ييضاء حسن يياضها عند الله تعالى يقال لها عكاء وإن من قرصه
 برغوث من براغيثها كان عند الله أفضل من طعنة نافذة في سبيل
 الله * ألا وإن من اذن فيها كان له مد صوته في الجنة * ومن
 قعد فيها سبعة أيام مقابل العدو حشره الله مع الخضر عليه السلام
 وأمنه الله من الفزع الاكبر يوم القيامة * وقال صلى الله تعالى
 عليه وسلم ألا وإن في الجنة ملوكاً وساداتٍ وفقراء عكاء ملوك
 الجنة وساداتها * وإن شراً في عكاء أفضل من ألف سنة في غيرها *
 وعن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه قال طوبى لمن زار
 عكاء وطوبى لمن زار زائر عكاء * طوبى لمن شرب من عين البقر

واغتسل من مائها فان الحور العين يشر بن الكافور الذي في
 الجنة من عين البقر وعين سلوان وبئر زمزم * طوبى لمن شرب
 من هؤلاء العيون واغتسل من مائهن فقد حرم الله عليه وعلى
 جسده نار جهنم يوم القيامة * وعن النبي صلى الله عليه وسلم انه قال
 في عكاء نوافل وفواضل يخص الله بهامن يشاء * من قال في عكاء
 سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر ولا حول ولا قوة الا
 بالله العلي العظيم كتب الله له ألف حسنة ومحا عنه الف سيئة
 ورفع له ألف درجة في الجنة وغفر له ذنوبه * ومن قال في عكاء
 أستغفر الله غفر الله له ذنوبه كماهاومن ذكر الله في عكاء بالعدو
 والآصال والعشي والابكار كان عند الله أفضل من نقل السيوف
 والرماح والسلاح في سبيل الله تعالى * وقال رسول الله صلى الله
 عليه وسلم من نظر بالبحر عند الزوال وكبر الله عند الغروب غفر الله
 له ذنوبه ولو كانت مثل رمل عاجل ومن عد أربعين موجة وهو
 يكبر الله تعالى غفر الله له ما تقدم من ذنبه وما تأخر *

وقال رسول الله صلى الله عليه وسلم من نظر إلى البحر ليلة
 كاملة كان أفضل من شهرين كاملين بين الركن والمقام * ومن
 تربى في السواحل خير ممن تربى في غيرها * والنائم في السواحل
 كالقائم في غيرها انتهى * صدق رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم

الحمد لله حسب الاذن حضرت مَنْ اراده الله ارواحنا له الفداء
بسعي فاني (م : ن : ك) از روى نسخه خط مرحوم زين المقر بين
در (مطبعة سعادة) در (مصر) طبع كرديد * ومحض اطمئنان
احبابى رحمن صورت فتوغرافى آخر نسخه مذكوره را برداشته
و در اين صفحه گذاشته * عليه التكلان وهو المستعان *

وذلك فى ۹ جماد الثانى سنة ۱۳۳۸ هـ الموافق

ليوم ۲۹ فبراير سنة ۱۹۲۰ م

من كتاب
كانت النكت
وف الزاد من النضا
بورا البهاد من شهر الحلا
من عمدة البهاج
من الواطد الثالث
من جهود نقطة
البيان
منه
ردج ماسوند فدا ۱۲۰ شهر ذبيح الحرام ۱۳۰۹ هـ من الهجرة النبوية

**TABLET OF BAHÁ'U'LLÁH
TO
SHIYKH MUḤAMMAD TAQÍ NAJAFÍ**

**ASSOCIATION FOR BAHÁ'Í STUDIES IN PERSIAN
157 B.E. 2001 AD
ISBN 896193-41-2**